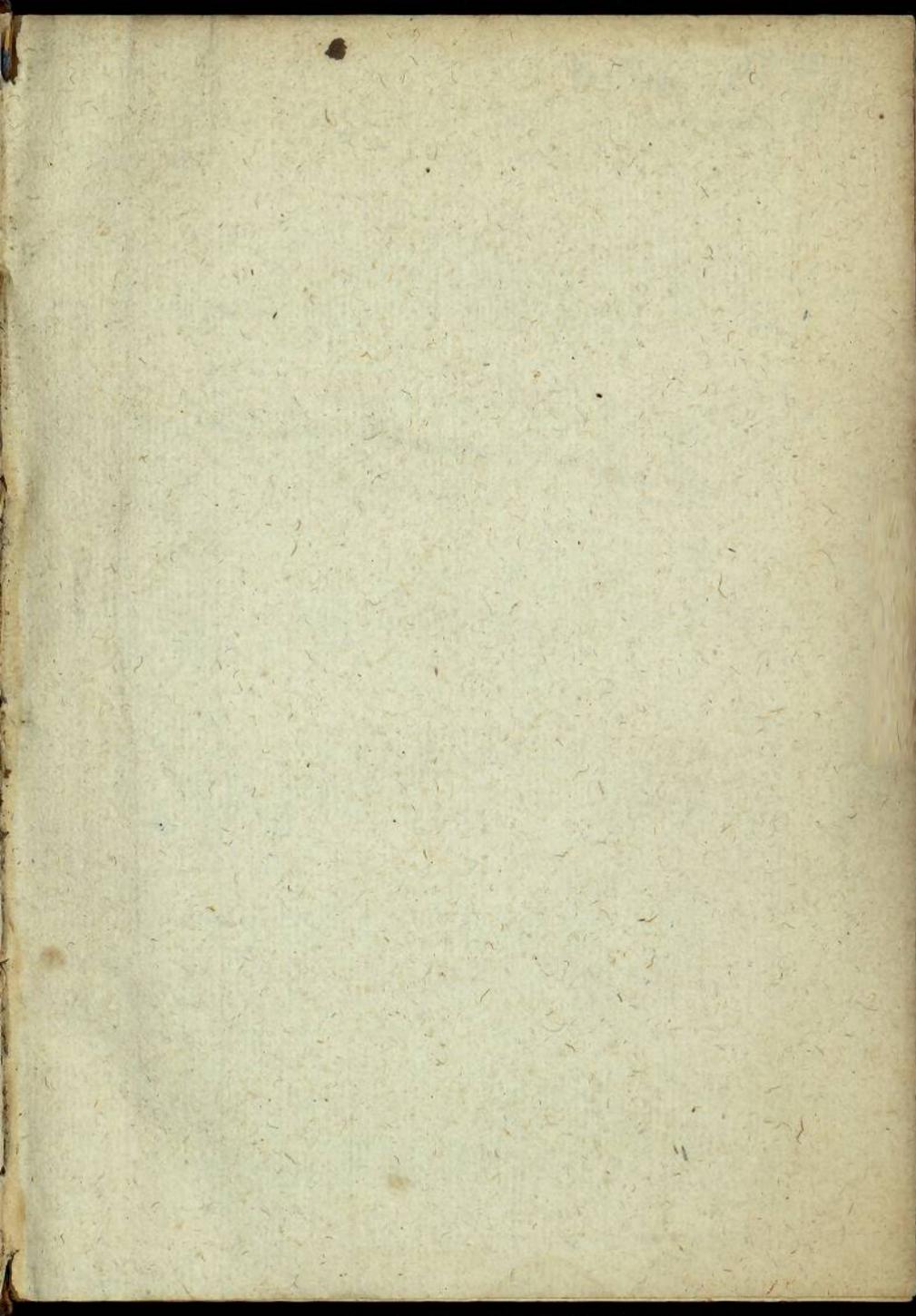
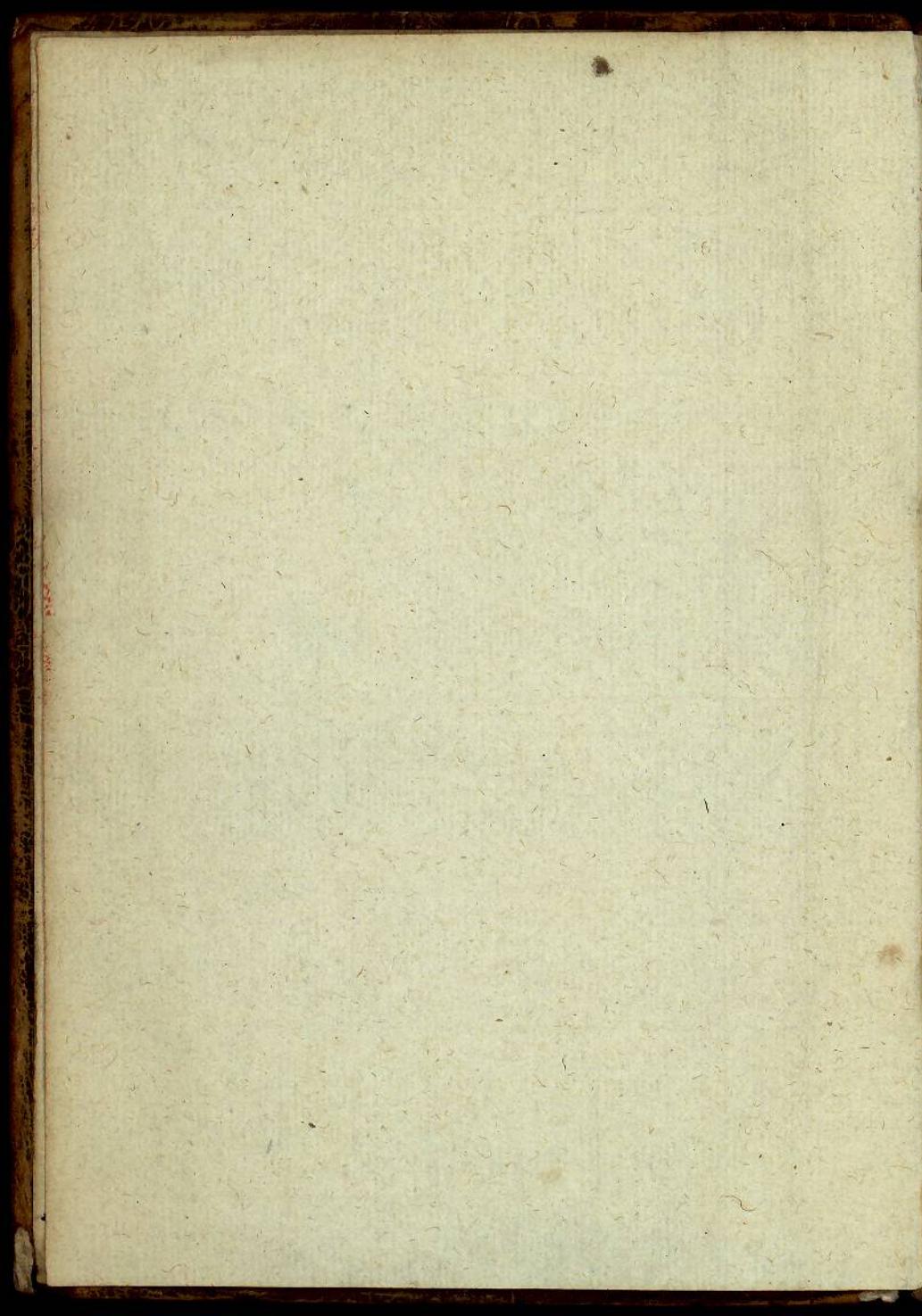


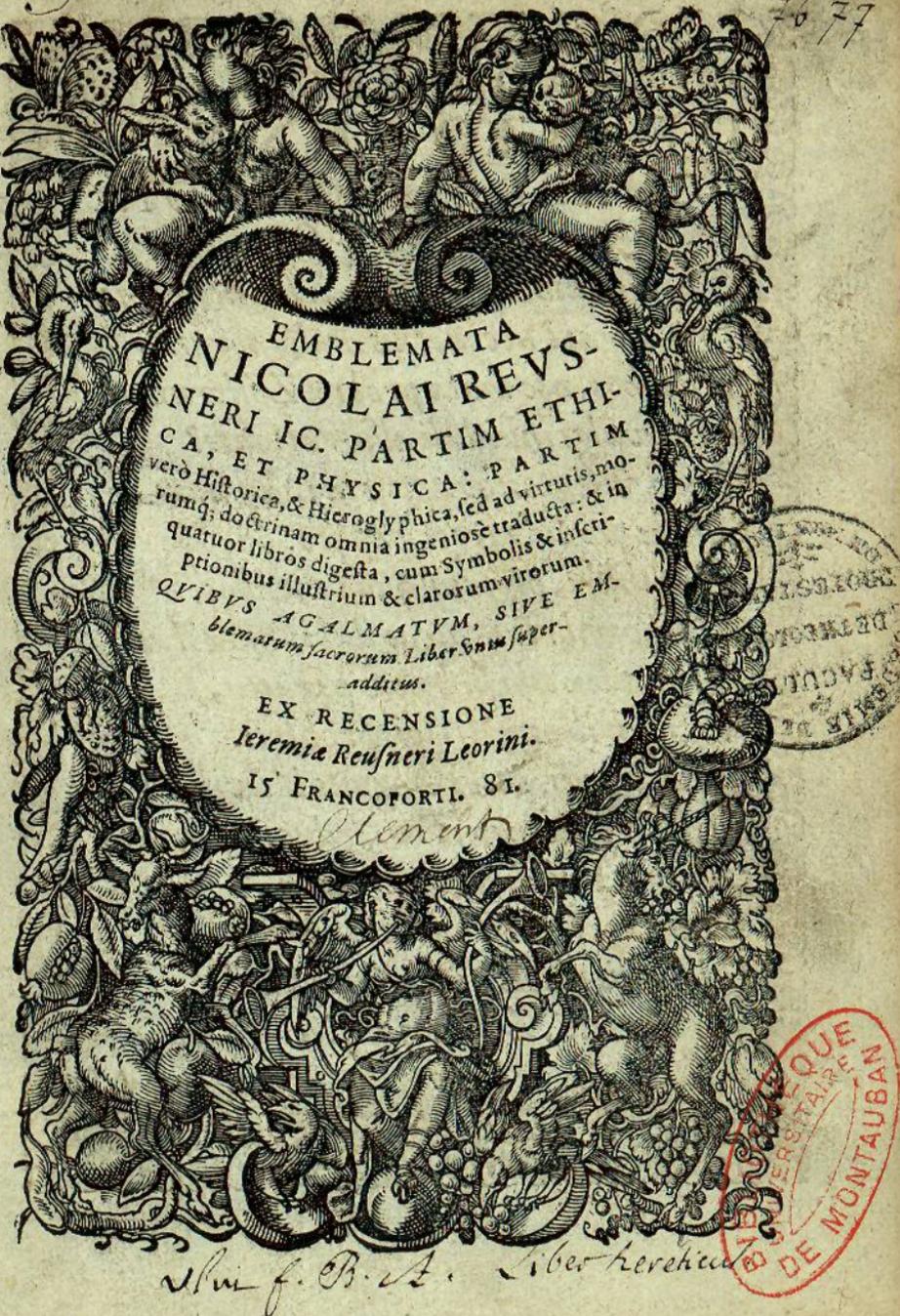
a +





Boston 7677

scribbita est ea augustiniana
magis concutita collegi purissimi.



AD LIBRVM.
DE D. IOANNE FI-
CHARDO IVRISCON-
SVLTO, V. CL.

Q Vid tantum, Liber, ire concupiscis
Foras? nec metuis malignorum
Ronchos, nec mala probra Zoilorum?
Aut vulgi inuiduli allatrationes?
Quod vilem citò raptus in tabernam,
Oliuas madida teges papyro:
Aut thuri, piperiq; quod cucullos,
Aut scombris tunicas dabis molestas:
Ni vindex tibi sit bonus paratus,
Cuius auribus Atticis proberis.
Quaris, quis? tibi magnus ille vindex
Sit doctus, moneo, Fichardus: usquam
Quonil candidius, benigniusq;
Aut exactius est, politiusq;
Cui si quis placet, omnibus placebit:
Flio vindice, Zoilus quiescet.

AD

AD ILLVSTRE M.
ET GENEROSVM DOMI-
NVM, DOMINVM ADAMVM A
DIETRICHSTEIN, BARONEM AD
Hollenburg, & Finckenstein, &c. Sacratissimi
Imperatorij Palatij præfectum, & Con-
siliarium S. Cæs. Maiest. in-
timum, &c.

Jeremia Reusneri Leorini Praefatio.

DEO SVNT vincula societatis
humanæ : ratio nimirum, &
oratio. Quarum illa est men-
tis quasi lux quædā, lumenq;
vitæ : hæc verò interpres, in-
dexq; rationis; & morum in
animo reconditorum veluti effigies quædam,
& simulacrum : vtrāque autem benè adhibita,
fit perfecta virtus: quæ nominatur ritè sapien-
tia: quæ vna est custos hominis, & procreatrix;
rerumq; omnium in vita moderatrix: qua ni-
hil à Deo immortali vberius, aut præstabilius
hominum generi datum est. Sed instrumenta

A 2 qui-

E P I S T O L A

quidem rationis, orationisq; perficiendæ, &
quasi adolescendæ, nulla habemus alia melio-
ra, quam vitæ, morumq; præcepta salutaria, &
exempla: quæ non solum animos hominum
concitant cohortatione sua ad studium co-
gnoscendæ, percipiendæq; virtutis: quæ sum-
ma est sapientia: verum etiam lumina oratio-
nis, & velut oculi sunt quidam eloquentiæ:
cuius sane rei magnæ, & gloriose, quantulum
cunque possederis, fuisse participem, non mi-
nima laus putanda est. Quo in genere cum alijs
excelluerunt Philosophi, & oratores: tum vero
maxime Poëtæ omnium temporum: qui non
modò aliorum sapienter dicta, sed & rectè fa-
cta quam plurima literarū monumentis pro-
diderunt: quæ à primis statim annis cogno-
scerent adolescentes, ut ijs aliquando viri iam
facti vterentur in consultatione, ac delibera-
tione rerum maximarum: quod Aeschines
monet in oratione sua contra Ctesiphontem.
Ex quo non immerito Poësin nominat Strabo
primam

D E D I C A T O R I A.

primam Philosophiam, solamq; sapientiam:
quæ vitæ sit dux quædam, & magistra motum:
& virtutis indagatrix, expultrixq; vitiorum: o-
mniumq; actionum, & affectionum modera-
trix: cuius doctrinæ tanto maiorsit commen-
datio, quanto ea maiore cum voluptate, & sua-
uitate coniuncta est: in quo non minima eius
laus posita esse videtur. Scitum enim Horatia-
num illud est:

*Aut prodeſſe volunt, aut delectare poëta:
Aut ſimul & iucunda, & idonea dicere vita.
Omne tulit punctum, qui miſcuit utile dulci;
Lectorem delectando, pariterq; monendo.*

Sic Socrates diſſidium illud mentis, lingue-
que vehementiſſime execrabatur. Neque illud
profecto iniuria. Nam vt Musica eò magis pla-
cet, quo dulcior est, & ſuauior: ſic oratio eò
maiorem vim habet ad animos hominum re-
tinendos, quò conditiō eſt leporē, & festiui-
tate quadam, voluptateq; amœnior. Præclarè
ergo idem Horatius:

E P I S T O L A

*Non satis est pulchra esse Poëmata : dulcia sunt:
Et quocunq; volunt, animum auditoris agunto.*

Verùm enim uero haud scio, an quicquam ad voluptatem, & delectationem animorum conciliandam aptius sit, aut accommodatius: quām pictura cum Poësi coniuncta: quarum artium mutua quēdam, & naturalis est cognatio, atque conspiratio: quæ duo præcipuos sensus in homines mirifice capiunt, atq; afficiunt. Nam ut oculi pictura, ita aures tenentur canticis: vereq; dici potest, Poësin esse picturam loquentem; picturam autem mutam poësin.

Ex hoc genere sunt Emblemata: in quibus, præter rerum maximarum symbola, & argumenta, artes illæ duæ germanæ quodammodo, & cognatæ, mirabili quadam nexu inter se colligatæ, copulatæq; sunt: pictura nimirū, & poësis; quarum vna interpretatur alteram; & cum singulari quadam voluptate, optimam & viuendi, & dicendi rationem demonstrat. Siquidem in his sunt, præter egregia vitæ, morumq;

D E D I C A T O R I A.

rumq; præcepta, & exempla, vt Lucilius ait,

Tam lepidè lexes composta, ut tesserula omnes

Arte, paumento, atq; emblemata vermiculato.

Quare nemini mirum videri debet: tot præstantes, ac eruditos viros omnibus ætatibus hoc scribendi genere tantopere fuisse delectatos; in quorum numero sunt And. Alciatus, P. Costalius, B. Anulus, Achil. Bochius, Cl. Paradinus, Th. Beza, Ioan. Sambucus, Adr. Iunius, & alij nonnulli: quorum præclara ingenij monimenta mandata literis exstant, ad memoriā posteritatis sempiternam. Fuit verò horum studiorum non infelix, vt ego arbitror, aut imperitus imitator, atque æmulus Nicolaus Reusnerus Iureconsultus; frater meus Germanus; qui inter alia infinita opera sua, in omni genere doctrinæ hactenus elaborata; libros aliquot Emblematum composuit: idq; horis succisiuis potissimum; vt & ocium suum literarium, quum à negocio vacaret, rectè collocaret; & studia sua grauiora hoc veluti condimento

EPISTOLA

dimento temperaret. Quanquam autem nolo de his arroganter quicquam pronunciare: neq; etiam disputare volo: utrū Emblematum nomine censeri omnia debeant; quæ ex Poëmatis ipsius (quorum libri xxiix. in lucem Basileę nunc prodeunt) in hunc ordinem à me sic digesta sunt: tamen pleraque satis concinna, & festiua, omniq; lepore, ac venustate, & præsertim doctrinæ grauitate conferta: &, nisi fallor, luce, memoriaq; digna esse spero, vel plenè potius confido. Neque ego sanè multum vereor aliorum obrectationem, & inuidiam: cuius mores esse ait Martialis: præferat antiquos semper ut illa nouis. Nam, ut Naso canit, scripta placent à morte ferè: quando scilicet inuidia supremo fine domatur, ut Flaccus monet. Quod verò ad nomina apposita attinet: nemo hoc ambitiosè factum interpretetur: quippe quæ aut patronorū, aut præceptorum, aut denique amicorum sunt compellationes quædam, atque commonitiones: animi grati,
memo-

D E D I C A T O R I A.

memorisq; testes, atq; indices: pro maximis in
te collatis meritis, atq; officijs. Cæterum quo-
niam opus hoc Emblematum contra calu-
mniantium iniurias in primis sartū, tectumq;
esse volo: visum mihi est, Illustris, & Generose
Baro, in eo tuam potissimum auctoritatem
compellare: sub cuius auspicio in publicum
prodeat licentiūs. Nota est enim singularis, &
eximia virtus tua, & dignitas: nota in patriam,
& Rempub. Germanam caritas, ac fides: nota
erga omnes homines, ac præsertim erga stu-
diosos literarum benignitas, atq; humanitas:
nota deniq; in rebus magnis gerendis pruden-
tia, & fortitudo: cum omnibus naturæ, & for-
tunæ bonis coniuncta. Quarum rerum maxi-
marum, atq; pulcerimarum ut egregia sunt
iacta fundamenta in animo tuo: ita præclara
vestigia, non pressa leniter ad exigui prædic-
tionem temporis; sed fixa ad memoriam o-
mnium sempiternam, palam extant quam
plurima in maioribus tuis: quorum gratam

B adhuc,

EPISTOLA DEDICAT.

adhuc, & superstitem in animis hominum recordationem nulla vñquam delebit obliuio.
Accipe itaq; Illustris Baro, librum hunc, qualemcunq; vides, æquo & benigno, vt soles, animo: & gratia, auctoritateq; tua, quantum potes, tuere: & virtute, bonitateq; tua, ad salutem hominum, & incolumentem Reipublicæ, magna cum felicitate, & iucunditate quam diutissimè perfruere. Vien-næ Austriæ. Cal. Sextil.

M. D. X X C.

NICO-



NICOLAVS REVS-
NERVS, IEREMIAE
REVS NERO, GERMA-
NO SVO S. D.

V o d toties à me contendis in literis
tuis: vt mea tibi scripta mittam: & in his
principiè Emblematum meorum publi-
candorum veniam tibi dari postulas: facis
tu quidem amantur, vt debes: & nimium fortassis de
me sentis honorificè, quām debes. Verūm nō parum
ego vereor, quomodo hocalij accipient: ac immò po-
tiūs vereor, ne in partem accipient deteriorem: pro-
pterea quòd nimium amem, & admirer mea: quodq;
confidam manare poëtica mella me solum, mihi pul-
crum: vt Flacci verbis vtar.

Enim uero non ignoro, verum esse, quod M. Tullius
scribit: neminem vñquam aut oratorem, aut poëtam
fuisse: qui sibi non optimus videretur: & in hoc gene-
re nescio quo pacto magis, quām in alijs, suum cuique
pulcrum esse: adeoque sibi vnumquenque esse solere:
quod sibi fuit olim Suffenus ille Catullianus, aut Me-
uius Horatianus: dum mala delectant sua quenq;, aut
deniq; fallant. Sed quoniam tamen ita te omnino
vélle intelligo: & quoniam ita tecum volunt alij: quo-
rum ego iudicium prudens, & limatum, non agnosco
quidem, sed veneror: age iam non repugno amplius

P R A E F A T I O.

voluntati tuæ: & quod vis, & quod alios tecum velle
vidco; libenter equidem concedo: sed ea tamen lege,
ac conditione: vt quam ego culpam vereor, tu sine
me solus præstes: si quidem res aliter cedat, quam tua
fert opinio. Sin verò assequaris, quod vis: laudem sci-
licet, & commendationem hominum (Quanquam
quæ magna esse laus, & commendatio potest tantilli
laboris, & operis?) non modò in societatem eius spon-
tè te admittam: sed totam esse tuam, & propriam,
quantacunq; fuerit, libenter patiar.

Tota igitur culpa, totaq; laus, quæcunq; futura est,
omnino futura est tua: ego me quicquid postea acci-
derit, extra omnem culpam, causamq; pono. Sed amo
tamen te ob studium erga me tuum, & amorem fra-
ternum: multoq; magis ob spem de te conceptam in-
dustriæ, atq; virtutis in iuuanda olim, ornandaq; Repub.
Christiana: quam, vt confido, non falles: & ne
fallas, maiorem in modum te horror, atq; oro De li-
bris in iure ciuili scriptis aliâs: nunc scribendi ocium
non habeo. Vale, & Sambucum, Fabriciumq;,
singulares viros, meis verbis diligenter
saluta. Prid. Non. Quintil.

M. D. LXXXI.

AD CL.

AD CL. V. IOANNEM
FICHARDVM IVRISCON-
SVLTVM, ET CONSILIA RIVM
Reip Francofortensis.

Quod tanto studio geris meas res:
Sigismundoque, librario perito
Commendas teneros meos libelli s:
Nec leui miki pumice expolitos:
Prudentissime Juris Antecessor,
Musiscare, & Apollini, F I C H A R D E:
Quodnam munus ego tibi vicissim,
Quas grates cupiam referre, quaris?
Non aurum, nec opes tibi rependam:
Non que magna solet putare vulgus,
Quod possum, nitidissimis libellis
Intexam tibi gloriam perennem:
Quam nec sera dies, nec annus unquam,
Aut ventirabies, edax nec imber,
Nec consumere sors queat maligna:
Versu nomen erit tuum perenne.

IN EMBLEMATA
NICOLAI REVSNE-
RI IVRISCONSULTI
EPIGRAMMATA.

Hieronymi Wolffij Oetingensis.

Ornamenta domus Emblemata docta putantur:
Progeniem procerum, stemmata clara iuuant.
Arte polycleti fastosa palatia gaudent:
Est & Apelle & laius celebrata manus.
Hac tibi Reusnerus, Musis, & Apolline dextro,
Dona dat in triplici conficienda libro.
Quid non ingeni felix industria prestat?
Premia pro meritis quae satis ampla ferat?

EIVS DEM.

Εινόσις, καὶ γεραῖς ἐμβλήματα καλὰ περιπλέκει:
Οἷς δηποστηρῶσαι δώματα λαμπεῖ, θέμισι:
Ἐπὶ τῷ φρένας ἐνθάνειν πυκινῶσιν ἐφείμασι:
Οὐμασι, καὶ Φυχᾶσι ἥδε γέγονε βίελος.
Αλλὰ σὺ, Νικόλεως Ρωστηρε, τοσαῦτα μογῆσας,
Δέξαν αἵμυντον σᾶς χαείτεος ἔπορες.
Εἰσὶ βροτῶν πολλοὶ μὲν ἀγνώμονες, οὐδὲ ὑπερόπλατοι.
Αλλὰ παρὸντι γόνοις ἔσεσαι ἀδάνατος.

ID EST,

EPIGRAMMATA.

ID EST,

Interprete Joanne Ortelio.

PVLcria vides pulcris Emblemat*a iuncta figuris:*
Quis exornari splendida te*cet a decet.*
Quodum praeceptis argutis pectora formant:
Exhilarat mentes hic, oculosquam, liber,
Quem quia conscribis multo, Reusnere, labore;
Aeternam laudem Gratia magna dabit.
Sint licet ingratiani multi, nimiumquam superbi:
Tu decus a grata posteritate feres.

IOANNIS POSTHII MED.
ET POE. LAVREATI.

*Ad Joannem Fichardum Jurecons.
Poëtarum Mecænatem. V. CL.*

TEnouarumor ait Leorini Emblemat*a vatis*
Clusa tenere tua, magne Ficharde, domo.
Ne, rogo, ne longis patiare sepulta tenebris
Illa iacere: moram tolle age, pandefores.
Et citò Chalcographam fac multiplicata per artem,
Eois fiant cognita, & Hesperij.
Hoc egote, mecum hoc culti, tuacura, Poëta,
Hoc Musæ, & Charites, Phœbus & ipse rogant.

P A V -

EPIGRAMMATA
PAVLI MELISSI SCHEDII
FRANCI, P. L.

Vermiculata recens sculptis Emblemata solers
In medium profers, ô Leorine, typis;
Quæq; viri gestant clari conformia rebus;
Symbola non vanis pingis imaginibus.
Quam mea mens operis quodcunq; est cernere gestit,
Quam legere id pati carmen auent oculi.
Nam dum perpendo tecum, qua, qualia, quo' ve
In lucem edideris scripta diserta prius:
Ars, labor, ingenium non ab fore iam modo natis
Creditur: ut verè dicere Musa queat:
Ars grauis artifices, industria naua laborem,
At labor exercet strenuus ingenium.

Patauij v. Eid. Ian.
M. D. X X C.

NICODEMI FRISCHLINI
ALEMANI, POETAE ET
Com. Pal. Cæſ

VT pictor varijs ornata coloribus ora
Circumdat violis, textilibusq; rosis,
Aut alio decorat pictos emblemata vultus,
Luceat ut gemmis cincta figura suis:

Sic etiam

EPIGRAMMATA.

Siceriam doct̄a prestantes arte poēt̄e;
Illustrant varijs carmina culta modis.
Ne quid inornati sapiens oratio prodat:
Vocibus apta suis, sensibus apta suis.
Quisquis es, & vocum variatio emblemate gaudes
Pingere sermonis verba ministratui:
Hunc cape mirifica decoratum ex arte libellum:
Auspice Reusnero quem tibi Musa dedit.

HENRICI PORSCHII,
V. CL.

A Vdijt arte sacras Reusnerum pandere leges:
Et penetrasse fori mystica iura Themis:
Audijt & Pallas doct̄os hunc pangere versus:
Et studio summis vatibus esse parem.
Lis agitata deas inter sine indice pendet:
Illa suum dicit, dicit & ista suum.
Quum Phœbus: Tu Pallas (ait) prognata Themiste,
Reusnero es mater, mater & ipsa Themis.
Hinc ego vota probans: Nempe est excellere in arte
Alterutra magnum, maius utraq. decus.

Ex Constantinopoli, quæ est
noua Roma, in Thracia.
Kal. April. M. D. X C.

C

IOAN-

EPIGRAMMATA.
IOANNIS ORTELII CY-
GNOCOMAEI.

Sirerum sensus, moresq; Emblemata produnt:
Pulcrius hoc libro queso quid esse potest?
Fallor? an hunc latebris natura & prodidit imis
Hermes? an hoc genius doctus acumen habet?
Nam dubium, monstratne libro natura figuras?
An hoc natura conferat ipse liber?
Macte animo, Reusnere: mori tua Musa nequibit:
Niprius & mundi commoriatur opus.

EIVSDEM.

Et tenebras pariunt, lumenq; Emblemata rebus
Addunt: & dulciter dia melle fugant:
Quæ studijs sunt iuncta boxis: dum semina produnt
Natura: viui signa profunda Dei.
Nam tenebris arcent vulgus: sed lumine rerum
Enodant causas, melleq; amaraleuant.
Sic prodeesse volunt, & delectare: nec unquam
Doctrinæ fieri sacra profana sua.
Quæ tria dum Reusnerus habet: naturâne, dices,
Artem maiorem sentiet, ànne fidem?

EIVSDEM.

SIDiuos æquant, nocuæ qui pabula glandis
Corporibus mutant utiliore cibo:

Di, c

EPIGRAMMATA.

Dix, è natura menti qui pabula promit
Virtutum, poterit nónne referre deos?

E I V S D E M.

S In natura docet, quid virtus, quid sit honestas:
Si fera, quæ vis sit numinis, ipsa probat:
Talia qui spernit, nec diuūm iussa veretur:
Dic, quónam talis debeat esse loco?

M A T T H A E I . F R O B E N I I
L E O R I N I .

Q Valis vere nouo per apricos sedula campos,
Quæ de laude suum nomen Alauda gerit:
Cantat, & ad cœlos alis cum voce levatis,
Dulcisono mitem prouocat ore Deum:
Mox se demittens homines monet arua colentes,
Addictos dominis esse decere suis.
Talis Reusneri iam Musa per omnia vatis
Regna volat: quotquot magnus hic orbis habet.
Dum superūm laudes, & regum fortia facta
Semideūm celebrat carmine ritè suo:
Aut dulci flectit populos modulamine cantus:
Officij memores & monet esse sui.
Sit curæ superis, sit regibus, opto, virisq;
Principibus, meriti tam bene vatis honos.

EPIGRAMMATA.
MICHAELIS FENDII
MONHAEMII.

I Te Poëtarum scriptis haud laude minores,
Quos olim vedit Martia Roma, libri.
Auctori cumulate decus : quacunq; per orbem
Vnda Caballini fontis amena fluit.
Nam neq; vos pueris statuet legisse magister
Pœnam : iudicio non prohibente senum.
Nec grauis in templo fiet is sarcina mystæ:
Nec si qua studijs apta puella vacat.
Quin audiē vos turba leget non casta: cynadis
Suaue pudicitiam conciliabit opus.
Quod geritis, qui sacra docent, tenerumq; pudorem.
Non aliud debent nomen habere libri.

IOAN-



IOANNES SAMBV CVS, CAES. HISTO- RICVS.

*De N. Reusneri Emblematum &
Agalmatum opere.*

AD LECTOR E M.

Non modo Reusneri semper monumenta probauit:
Quem Musæ, Phœbus, Spiritus intus agit:
Quem penes arbitrium Graæ, Latiaq; Camænæ,
Historia, Iuris, Philosophumq; scholæ:
Sed mage tot miror Genium volitasse per hortos:
Tot noctes, tot & hunc euigilasse dies.
Cui tales numeros, pandunt sua sacra sorores:
Cesaris is merito sphenit, & orbis opes.
Quis Didimus nostrum superet χαλκένιον ἀνδρα?
Aercus extabit totus, & atherens.
Nunc etiam profert emblemata, agalmata rara:
Quis Ital is certet, Teutona vincat opus.
Quid non tentauit, quod non perfecerit arte,
Aut cui non limam sponte adhibere queat?
Quid iuuat inflatos sua carmina bibliothecis
Supprimere, atq; usum velle negare foris?
Legitimi veniunt scriptis, dum promis, honores:
Fronteq; si rigidis stent, pateantq; notis.

C 3

Hunc

EPIGRAMMATA.

Hunc verò studium, labor, & patientia firmant:
Crescit honor calamo, crescit opima quies.
Pro ingenio, meritisq; viro, sudore paratis
Tandem reddantur pramia digna precor.
Seu Stoam, lector, Platani seu diligis umbram:
Sisis Harpocrates, hunc reticere nequis.
Ergo Giganteo victori tu Herculis addas
Exuias: parsit nomini vtrung; decus.

I E R E M I A S R E V S
N E R V S L E O R I N V S.

D E E O D E M O P E R E A G A L M A -
tum, & Emblematum.

Librorum Didymus fuit helluo; Bibliolachas
Qui dictus hinc passim fuit:
Quingentos ter mille libros quod in orbe reliquit,
Grammaticus instructissimus.
Dictus & ob studium Chalcenterus, atq; labore;
Ceu viscera iactans area.
At tu non minor es Didymo, studio, atq; labore,
Et tot librorum copia:
Quos in luce videt clara Sol, atq; videbit
AEuo deinceps postero.

Quām

EPIGRAMMATA.

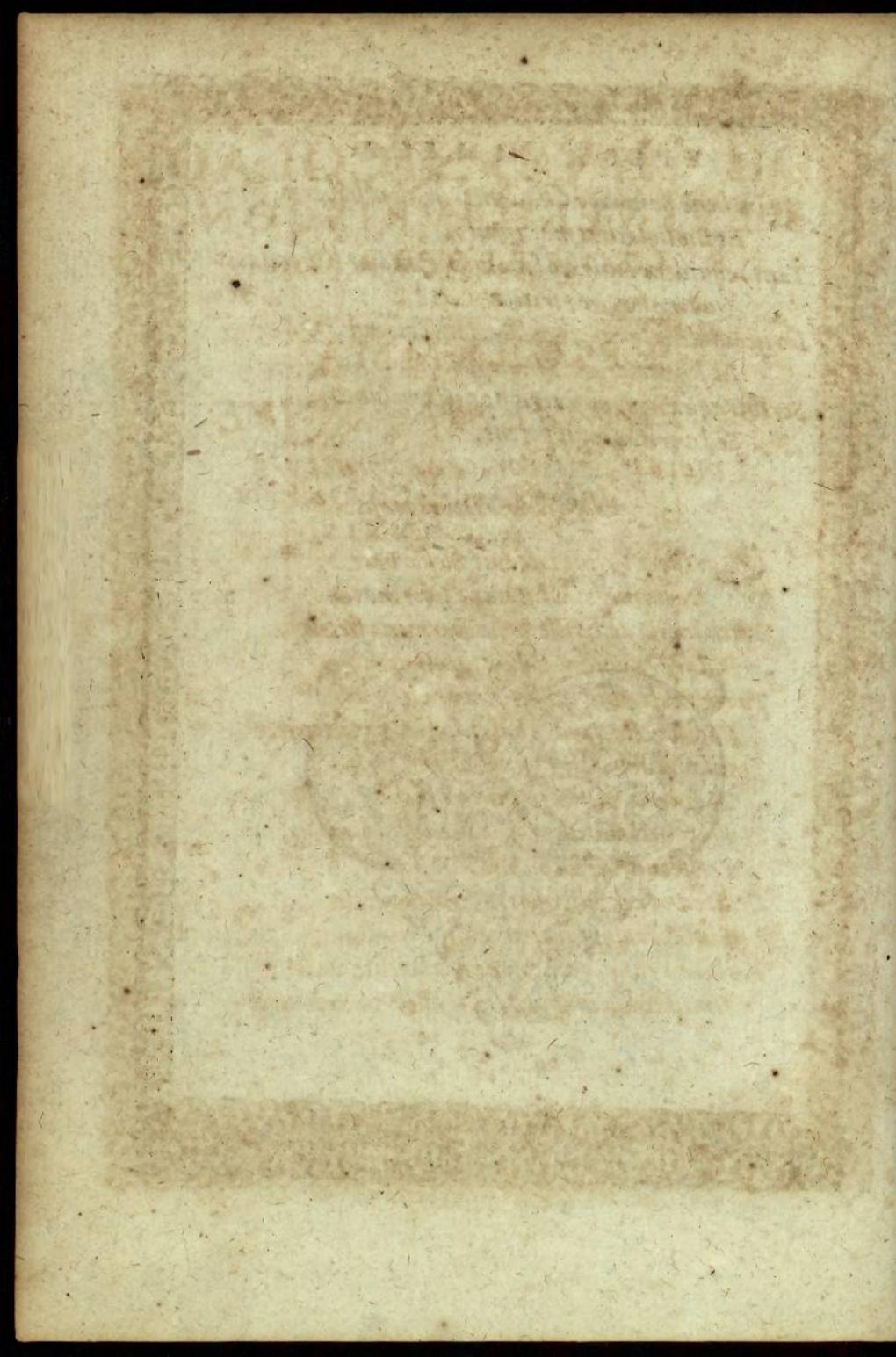
Quam benè Sambuco Chalcenterus alter haberis;
Et Bibliolachas maximus:
Tantò equidem Didymo (me indice) maior habendus:
Quòd maior, & peritior
Inris consultus, vates, Sophus, Historicusq;
Et Rhetor es, & Theologus.
Scribere quæ non me fratriis studiosa voluntas;
Sed veritas cogit potens.

Viennæ Austriae Cal. Decembr.

M. D. LXXIX.

DE





DE CL.V.D.NICOLAO
REVSNERO, IVRISCON-
SVLTO, ET POETA CAE-
SAREO,

EPIGRAMMA

PETRI ALBINI NIVE-
montij, Historici Saxonici, &
Professoris Vitebergensis.

SEpridem Vrsino iactauit Slesia vate:
Nomine se iactat nunc Leorine tuo.
Omen inest: dedit ille ursini carmina fætus
Instar, & assiduo pollice finxit opus.
Tu celeres fundis versus; natura leonis
Vt celer est: quod te patria, & arma docent.
Quid maturius est Vrsino? quid Leorino
Naturale vides, & geniale magis?
Nulla subest cui vis, & nulla coactio: sed cui
Perspicuis verbis omnia lenè fluunt.
Cedite vos reliqui, quos ingeniosa poëtas
Slesia, quosq; viros protulit eximios.
Vatibus Vrsino, & Leorino applaudite ciues:
Omina quos iungunt, iungat & unus honos.

D

IMA-

IMAGO NICOLAI
REVSNERI IVRIS-
CONSULTI.



T Alis eram, septem lustris sine labore peractis:
Quod superest, euum ture rege, CHRISTE, meum.

I V. Non. Febr. M. D. X X C.
Aet. X X X V.

NICO-

I
NICOLAI REVSN
RI LEORINI SILESII,
I.C. ET P. C.

EMBLEMATVM
LIBER PRIMVS.

ΣΤΝ ΔΤΩ ΕΡΧΟΜΕΝΩ

Non absque Theseo.

EMBLEMA I.



Ad Diuum Rudolphum Secundum
Cesarem Romanum.

D 2

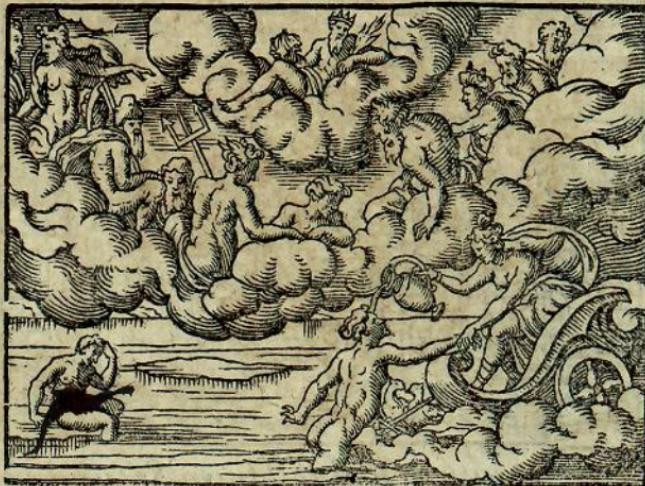
Sidera

Sidera fulcit Atlas, humeros oneratus Olympo:
Hercule supposita sidera fulcit Atlas.
Sic te supposito Cæsar, velut Hercule, grande
Sustinet immensi nunc Pater orbis onus.
Affer opem fesso, diuine Rudolphe, parenti:
Mox humeros cælo suppositurus Atlas.

Cura deūm reges.

EMBLEMA II.

*Ad D. Ernestum Archiducem
Austrium.*



A Ioue sunt reges: Ioue nil sublimius alto:
Sponte sed hic ius dat regibus ipse suum:

Quos

Quos regere imperio populos, & regna tenere
Mandat; & in terris munus obire suum.
Consilys animos sapientibus instruit aplos:
Et virtute pares Dijs, & honore facit.
Semper & in medio consistens agmine Diuum;
Ius, aquumq; bonum, iustitiamq; docet.
Addit opes regnis validas, gazarasq; beatas:
Et maiestatis dat decus omne sue.
Fallor? an hinc reges magnos diuinus Homerus
Discipulos magni credidit esse Iouis.

D 3

Virtutis



Virtutis comes gloria.

EMBLEMA III.

*Ad D. Maximilianum, Maximil.
Cas. F. Archiducem Austriam.*



Quid tibi cum Musis, Alcide magne, togatis?
 Gracia quando una vos colit ade potens.
 An quod prima duces Musarum cura potentes?
 An Musae quod sint proxima cura ducum?
 Sic est. namque ducum cantant Musae inclita facta:
 Retribuunt Musis premia digna duces.
 Crescit honos regum Phaebo carmine: Phaebi
 Regali rursus munere crescit honos.

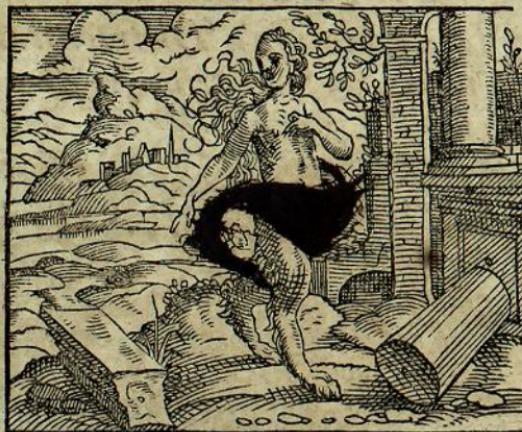
Alterius

*Alterius sic poscit opem res altera: felix
Publicares, in qua fulget utrumque decus.*

Consilio dux, miles exemplo.

EMBLEMA IV.

*Ad D. Fridericum, Com. Palatinum,
& Ducem Boiorum.*



Sit dux consilio, sit dextra miles, & armis:
Principis excelsi qui velit esse loco.
Parua foris sunt arma: manus vis nulla potentis,
Consilium si non est, ratioq; domi.
Namq; labat mentis prudentia, viribus expers:
Mole sua vires cœn, sine mente, labant.
Quod si mens non deficiat præstabile robur
Consultrix: nihil hac fortius esse potest.

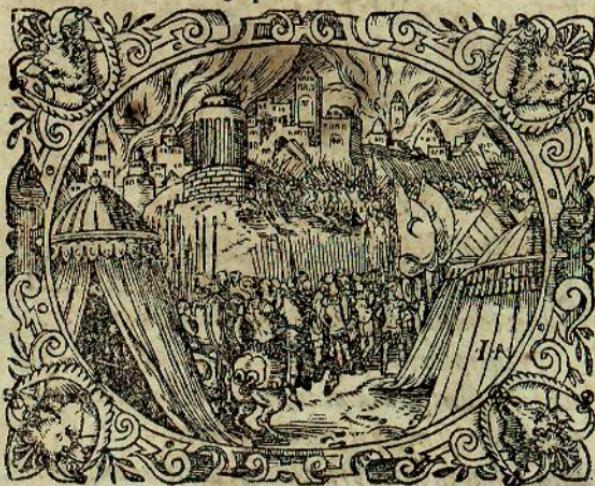
Sphynx

sphynx docet hoc templi custos: que virginis ora,
 Qua pennas volucris, crura leonis habet.
 Consilium virgo, robur leo signat: at ala
 Magnanimum volucris fert super astra ducem.

Sceptrum regni, virtus amicorum.

E M B L E M A . V.

Ad D. Adamum à Dietrichstain,
Lib. Baronem, & Palatij Cesarei Praefectum
supremum.



S Ceptrum principis, & columnare regni
 Consultor bonus est, & integellus:

Et pru-

EMBLEMATVM. LIB. I.

7

Et prudens animo, & peritus arte.
Qualem te merito tuo vocamus,
O cor Cesaris, & os Adame.
Nimirum omnia cernit haud vir unus:
Multis multa oculis videre regem,
Multis multa loqui subinde linguis,
Multis auribus utier necesse est
Cordatorum hominum, atq; candidorum.
Sic princeps Agamemnon ille Graium
Aiaces sibi non decem, sed unum
Optat Nestora: tunc breui potiri
Troia posse suos putat Pelasgos.
Sic rex Persidis inclytus Darius
Tot optat sibi Zopyros: quot essent
Maligranula Punici. nec illo
Contentus: sibi Zopyrum fatetur
Millies Babylone cariorem:
Et suis sibi cariorem ocellis.
O vocem lepidam, aureisq; regum
Ad palatia litteris notandam.

E

ΣΤΜ.

*Ad D. Sigismundum Vieheuserum, Cas.
Consiliarium, & Sacri Rom. Imperij Procan-
cellarium.*



Q Væfulgens titulis, & maiestate verenda,
 In circu patrum pulcra corona sedet:
 An non concilium representare deorum
 Cernitur, aut regum semideumq; ducum?
 Censuit hoc olim Cyneas; visoq; Senatu,
 Quot patres, reges Roma tot (inquit) habet.
 Talis Alexandri quondam fuit ampla Seueri
 Curia: quum Latij sceptra beatatulit:

Biffenos

EMBLEMATVM. LIB. I.

9

Bissenos consultores, iurisq; peritos
Consilijs voluit semper adesse suis.
Et tu regis habes formam: cum Cesare magno
Concilium quoties nunc Sigemunde colis:
Et tua te regno prudentia digna, fidesq;
Acceptum superis, Cesaribusq; facit.

Solanimi, virtus.

EMBLEMA VII.

Ad D. Philippum Edouardum Fug-
gerum, Com. Kirchberga, & VVeissehornæ.



Sol, oculus cœli, radijs illuminat orbem:
Et Phœbe noctem disyicit alba nigram.

E 2

Sol

Sol animi virtus sensus illuminat agros :
Et tenebras mentis discutit alma fides.
Si menti virtus, virtuti prævia lucet.
Pura fides : nihil hoc clarius esse potest.
Aurea virtutis species, fideiq; r'philippe,
Præradians, callo sic tibi monstrat iter.
Scilicet hic vita Sol est, & Lucifer unus :
Hæc Phœbe, noctem qua fugat igne suo.
Quæ dum mente vides arresta lumina : mundi
Impavidas tenebras despicias, atq; metus.
Sol magno, Phœbeq; micent, & Lucifer orbi.
Dum tibi sic virtus luceat, atq; fides.

• T A



EMBLEMATVM. LIB. I.

II

Φ T A T O Τ E N N A I O N .

EMBLEMA IIX.

Ad D. Jacobum Fuggerum Com. Kirchbergae, & VVeissehornae.



Cœlum quando petit leui volant
Ales regia, lucidas per auræ:
Fixos lumine Solis haud ocellos
Flectit: sed radijs suis penetrat
Phœbum cominus intuens serenum:
Et sic visum acuit suum, iuuatq;
Quum visum volucrum fatiget idem
Sol splendens, hebetetq; cæterarum.
Sic in te generosa mens resfulget,
Claris orte parentibus, Iacobe:
Quando semine languet haud paterno

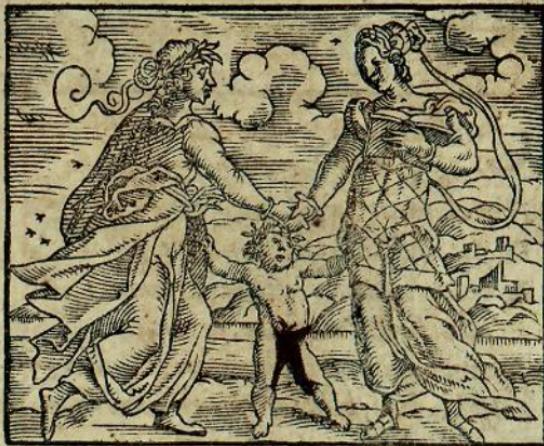
E 3

Virtus

Virtus insita: sed magis magisq;
 Inte viuida, & efficax virescit:
 Dum non à nitidis hebes reclinas
 Maiorum radij tuos ocellos:
 Menti celsus explicans sed alas,
 Pulcro vertice tangis astra cœli.
 Macte ô laude, Iacobe, macte tanta:
 Felix est er, & amplius: beati
 Quem tot Dij cumulant bonis: perennis
 Laus nullo tua conticescet aeo.

Ditat seruata fides.

EMBLEMA IX.



Ad joannem Cratonem a ratisneim,
 Medicum, & Consiliarium Cesareum.

Casta

EMBLEMATVM. LIB. I.

13

Casta Fides regnis potior, fulgentibus auro:
 Perpetua gaudent numina sancta fide.
 Sustinet hanc Honor: & Verum parit: omne fausto
 Nutrit Amor: Fidij ceu simulacra docent:
 Quem prisca coluere deum pietate Quirites:
 Inq[ue] Quirinali constituere iugo.
 Rebus in aduersis opus est, pariterq[ue] secundis
 Seruata, felix si cupis esse, fide.
 Consilium cui sancta fides dedit utile, passim
 Huic honor, & populi conciliatur amor.

Pax dulcis alumna consilij.

EMBLEMA X.



Ad Joannem Hegemullerum Consil. Cas.

Pace

Pace frui donec licet, optataq; quiete:
 Consilijs sanis sit locus, atq; bonis.
 Accipiat ne quid damni Res publica: belli.
 Si ciò tempestas ingruat inde fera.
 Tunc consultores prudentia sèpe relinquit:
 Et cum fortuna mens, animusq; cadit.
 Nempe quies hoc Iustitiae vult filia sancta:
 Quæ claves belli, consiliq; gerit:
 (Pindarus ut cecinit vates) aperire Senatus
 Aptæ forum: Martis claudere promptafores.

I. C. P.

Quum multa, Pindare, dixeris pulcerrima:
 Hoe pulcrius tamen est nihil:
 Iustitia amabilis quies quòd nata sit.
 Nam quid quiete iustius?
 Sed additum quānam hoc fuit sententia?
 Hanc omnium optimam deam,
 Gerere senatus, atq; bellorum manu
 Claves potente ferreas?
 Nempe hoc ait: deliberationibus
 Quietis danda tempora:
 Ut turbulentis fortes si ingruant dies,
 Consilia iam præcepta sine.
 An verius? sensisse claves Pindarum
 Quietis has, & ocij,
 Senatum apertum, & consilifacere fores,
 Belliq; postes claudere.

Altera

Altera Caduceum , altera hastam.

EMBLEMA XI.

*Ad Pancratium Stibarum à Puten-
heim, Eq. Francum.*



Qvando Gephyraos infestat Marte Tanagra:
 Armorum studijs vrbs, opibusq; potens:
 En Caduciferum mittunt, pacemq; rogantem:
 Armata iuuenum pone sequente manu.
 Quo quis viribus est, armisq; potentior hostis,
 Hoc magis armatas vult quoq; ferre preces:
 Pacem orare manu: præsigere puppis arma:
 Cogere vi, precibus si locus esse nequit.

F

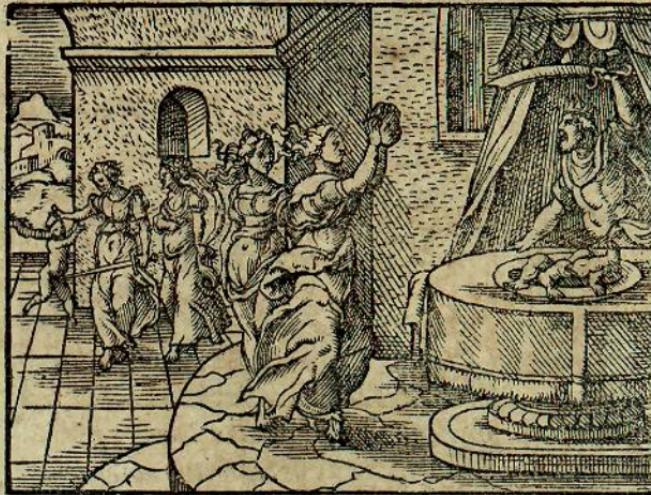
Imperat,

*Imperat, iratus quoties rogat hostis: at hostem
Qui rogitat timide, sponte negare docet.*

Thyestæa cœna.

EMBLEMA XII.

Ad Hartmannum Hartmanni Eppingenum, Conf. Pal. Septemuir.



Quis nescit mensas diras, & prandia saui
Tereos? aut cœnas, crude Thyesta, tuas?
Tres Atreus natos epulando dat tibi frater:
Coniux huic natum pro dape mactat Itym.
Sic Asia quondam Selymus, Scythiaq[ue] tyrannus,
Mactato natis gaudia fratrefacit.

sic

Sic Solimannus atrox, nati dum strangulat ora
 Alterius; reliquis prandia fœda parat.
 Oscelus, ô facinus crudeli morte piandum:
 O epulum, Phœbi lumina clara fugans.
 Scornger catulum, rinali cœcus amore
 Castrat: & absuntis testibus ore, necat.

Paruis diues concordia rebus.

EMBLEMA XIII.

*Ad Nicolaum Cisnerum, Iuris c. & Cu-
 riae Imperialis Senatorem.*



P Aruas auget opes felix concordia: magnas
 Ceu dissipat discordia:

Qua non est grauior pestis, neg^sfædior vlla
 In orbe, vel nocentior.
 Si nec laua iuuat dextram, nec dextera lauam,
 Se destruunt ambæ manus
 Ipsas: omne perit decus, & vigor omnis, & omnis
 Species honesti corporis.
 Non vis regnorum, non dues copia rerum
 Sic uspiam constat diu.
 Cessat enim labor, & virtus, & gratia: cessat,
 Concordia soror, Fides.
 Publicares, priuata salus, ars denig^s, cessat:
 Quæcumq^s sunt recta, & bona
 Cuncta iacent: pereunt discordi cuncta duello:
 Et moles sic ruunt sua.

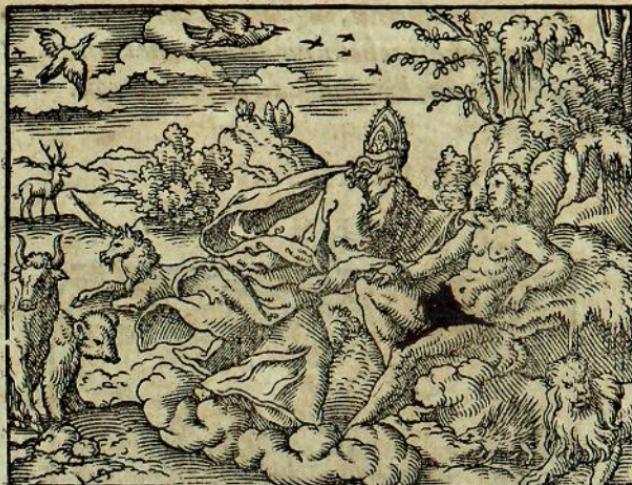
Micro-



Microcosmus homo.

EMBLEMA XIV.

Ad Georgium Tradelium Juris. & Consiliar. Reipub. Augustana.



Patrius quisq; sibi mundus, nam continet omne
Vnus homo, magno quicquid in orbe vides.
Mens cælo, corpus terra par esse videtur:
Partibus his constat mundus ut ergo suis.
Illa quidem etherea est: hoc est terrestre: sed ambo
Tandem ortus repetunt sponte soluta suos.
Lux, & vita comes mentis: sed mors, tenebraq;
Assecula perpetuus corporis esse solet.

F 3

Quid?

Quid? quod mundus habet varijs animalia formis
 Magnus: at haec paruuus non minùs orbis habet:
 Formicas, asinosq., canesq., ferosq., leones:
 Et quotquot paſsim terra, vel aether alit:
 Quos aut ſedulitas iuuat, aut ignavia vita:
 Aut morum feritas, ingluuiesq. vorax.
 Sola quidem probitas hominis decus omne tuetur:
 Qui colit hanc, hominum dignus amore coli.

Ars vi

EMBLEMA XV.



Ad Matthæum Laymannum furecos.
 & Conf. Reip. Augustanae.

Naturam

Naturam domat ars magistra. cernis,
Picto quod iuga delicate collo
Pardus sustinet: improbaq; tigres
Indulgent patientiam flagello:
Securiq; timent manum magistri.
Sic ursus, leo sic domatur asper:
Quem tractasse manus sua virili
Primus dicitur Hanno Pænus olim.
Sic ergo cicurantur arte docta
Tigris, pardalis, ursus hic, leoq;
Et non arte potest homo magistra.
Humanus sit ut, effici, bonusq;

Ratio



Ratio præsit: appetitus obtemperet.

EMBLEMA XVI.

*Ad Franciscum Hotomannum Ju-
risconsultum.*



Sessori si paret equus, si cymbula nautæ:
 Fit compos voti rector ut ergo sui.
 Si præstratio, morem gerit inde voluntas:
 Copia virtutis iam tibi magna datur.
 Sape sed imperium rationis cœca voluntas
 Excutit: in dominum facta proterua suum:
 Sessorem ceu victor equus, frenisq; repugnans
 Deicxit; & nautam seu a procella mari.

O quan-

O quantum est animos regere, & frenare feroce:
 Quodq[ue] videt mens, & quod probat, omne sequi.
 Quicquid agis, sit mens tibi dux, ratioq[ue] magistra:
 Nam sine mente bonum cernere nemo potest.

Cœlo Musa beat.

EMBLEMA XVII.

Ad Joannem Fichardum Jurisc. & Consil. Reipub. Francofortensis.



Dicitur tenet anguicom a sopor altus membra Medusa:
 Callidus huic Perseus eripit ense caput.

G

Aiger

Ali ger hinc oritur de sanguine Pegasus: unco
Bellerophontæas qui pede fodit aquas:
Quas Musæ, quas Phœbus amat, Pallasi, Minerua:
Et vatum releuat quis sacra turbas im.
Barbariem virtus dum conficit ense, Ficharde;
Tot fætam vitijs, criminibusq; feram:
Fama fugax pennis generosis prodit in auræ:
Continuò volitat clara per ora virūm:
Peruigil & Musas, Phœbumq; , sacramq; , Mineruam
Concitat: & vatum carmina docta petit.
Quem Musæ, quem Phœbus amat, Pallasi, Minerua;
Quem celebrant vatum carmina, morte caret.

NONO

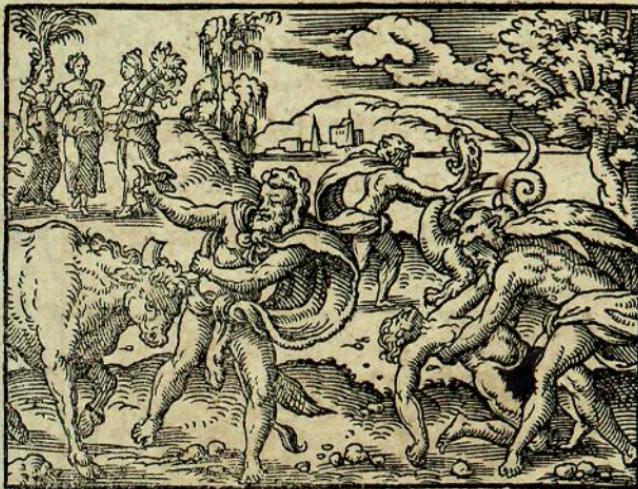


ΠΟΝΟΣ ΕΤΚΛΕΙΑΣ ΠΑΤΗΡ.

EMBLEMA XIIIX.

Ad Dauidem Peiferum Jurecos. E

Consil. Saxon. Septemuiralem.



Felicitatis mater est Industria:
 Laborq; Glorie pater.
 Si nescis, hoc Amalthea cornu docet,
 Plenum beata copia.
 Cornu bouis, laborem signat asperum.
 Nam bos laboriosus est.
 Latam bonorum pollicentur copiam
 Fructus, quibus cornu scatet.

G 2

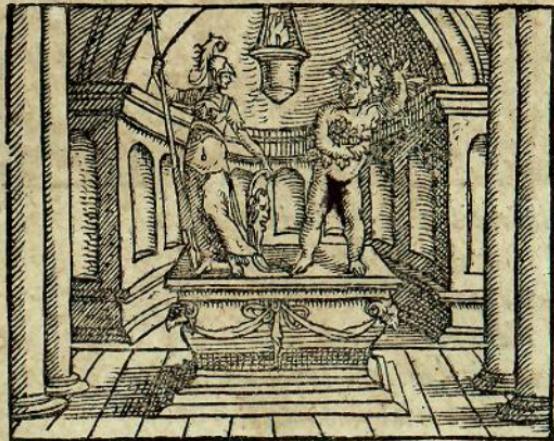
Nimirum

Nimirum hoc olim vicit abstulit Hercules,
 Pomis repletum Naiadum,
 Et floribus: magni laboris præmium:
 Achelouium truncans caput.
 Fortuna pro quo nunc hoc, & Genius bonus.
 Viring cornu sustinent.
 Qui sedulo laborant, his ambo fuent:
 Cornuq[ue] donant Copia.

Pulcritudo ciuitatis, Concordia.

E M B L E M A X I X.

Ad Matthaeum VVesebeccium Ju-
 risconsultum.



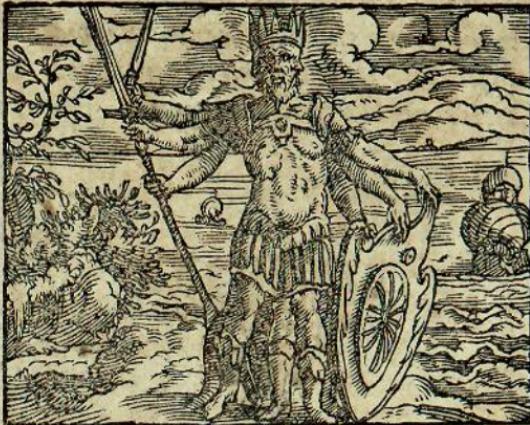
Quam spectas, est mater opum Concordia: templum
 Camillus olim cui sacrauit splendidum.

Craterem

Craterem fert dextra manus, cornuq[ue] sinistra,
 Pomis, & odoro flore plenura, Copia.
 Punica mala Dea dependent vestibus: astat
 Vtring, cornix, sacra avis Concordia.
 Nimirum regni vis est Concordia sancta:
 Et pulcritudo ciuitatis maxima:
 Cui comes est pleno diues bona Copia cornu:
 Et Pax, & alma Quies, Iustitia filia.
 Bacchus adest, & flava Ceres, & opima Voluptas;
 Adsunt Opes, & Firmitas, & Sanitas.

Vnita virtus valet.

EMBLEMA XX.



Ad Joan. Georgium, & Guilielmum
 à Rotenhan, Eq. Francos.

G 3

Siffrater

Si frater cum fratre, via spatiatur in una:
 Et lapis ante pedes inter vtrung, iacet:
 Circumeunt unā lapidem, pro more Pelasgo:
 Obliquantq; simul frater ut ergz, vias.
 O quantum est animis concordes viuere fratres:
 Quod vult unus, ut hoc mox velit alter idem.
 Nempe cauent; sensus offensio ne qua propinquos
 Distrahat: aut temeret lis inimica fidem.
 Si, velut ad lapidem, hic offendit: respuit ille
 Offensam fratris, dissimulatq; sui.
 Pro noxa, non noxa datur: sed gratia duplex:
 Et venia suus est, officioq; locus.
 Sic virtus unita valet: fortunaq; fratrum
 In columnis, mens hic dum manet una, manet.
 Sic, nisi se iunctos, triplici cum corpore fratres
 Alcides nequijt vincere Geryonas.

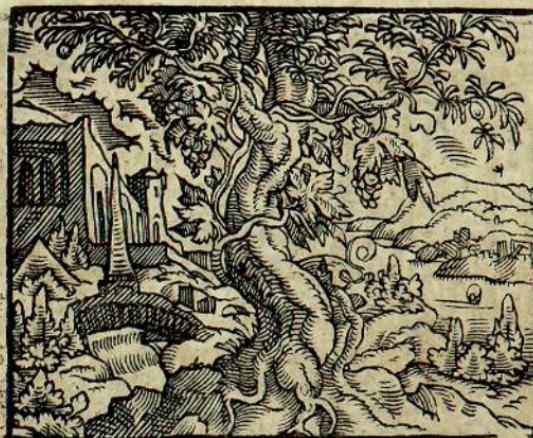
Concor-



Concordia nutrit amorem.

EMBLEMA XXI.

*Ad VV olffgangum Christophorum à
Rotenhan, Eq. Francum.*



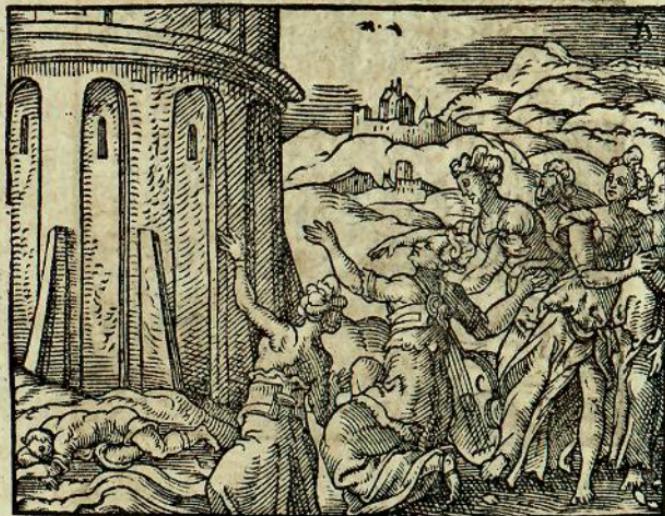
Sit quamvis grandis, lapis integer innatat undis
Tyrrhenus: fractus sidit, & imo petit.
Sic genus humanum concordia sustinet alma:
It pessum, lis si dissociare velit.
Lis odium generat: concordia nutrit amorem:
Ceu sociam vitem Palladis arbor alit.

ΑΞΕΝΟΣ

Hospes, ut hostis.

EMBLEM A XXII.

*Ad Andream Duditium, Senato-
rem, & Oratorem Cesareum.*



Threicius Musas inuitat sponte Pyreneus:
Parnassi quando splendida templa petunt:
Fallacig, Deas vultu colit hospes, ut hostis:
Nam parat his damnum, vimg, Tyrannus atrox.
Continuo sumptis cœtus sacer effugit alis:
Sublimis tectis hic cadit, atque perit.

Sepe

*Sape fugat doctas Martis vis improba Musas:
Semper habent tutum r̄ ursus in orbe locum.
Cur? quia sunt tutæ magnorum numine Diuūm:
Quos celebrant numeris, carmine, voce, chely.
Opereat, quisquis Musas furiāliter odit:
Quiq; bonis non vult artibus esse locum.*

Mensura sui optima.

EMBLEMA XXIII.

*Ad Cyprianum Leouitium à Leonicia,
Mathematicum.*



*A Spicis, ut durum, plenumq; labore viator
Carpat iter: nimium laffus vtrog; pede.
Cur? non robur abest, non vis in corpore magno:
Sed pede maior hic est calceus, ille minor.*

H

Alter

Alter subuertit male calceus; vrit eundem
 Alter: vix benè iam, quò gradiatur, habet.
 Metiri se quemq; suo modulo, ac pede verum est:
 Mensuram fas est noscere quemq; suam.
 Omnia quum dono tibi sint concessa deorum:
 Si tua metiris pondera, ferre potes.
 Quod satis est, si certus habes, nihil amplius opta:
 Sortej contentus vine, valej^z tua.

Multa multum legenda.

EMBLEMA XXIV.



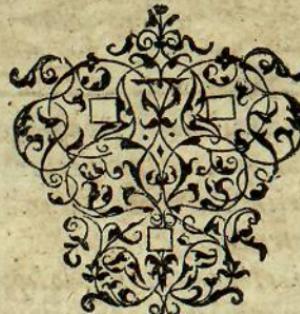
Ad joan. Thomam Freigium Jure-
 consultum.

Mercurij

Mercury si quis subit antrum doctus amoenum:
Quo cuiusq[ue] boni copia magna datur:
Pauperiem fugiens miseram, tristesq[ue] labores;
Fert utraq[ue] manu commoda multa domum.
Musarum doctos qui versat sepe libellos:
In quibus ars, virtus, ingeniumq[ue] latet:
Fit sapiens, doctus, diues, bonus, atq[ue] beatus:
Fit clarus fama, dignus honore senex.
Mercurius tot opes donat venientibus vltro:
Haud vacuum quenquam passus abire foras.
O miserum, quem non auctores cura legendi
Afficit: & qui non hac bona sponte rapit.

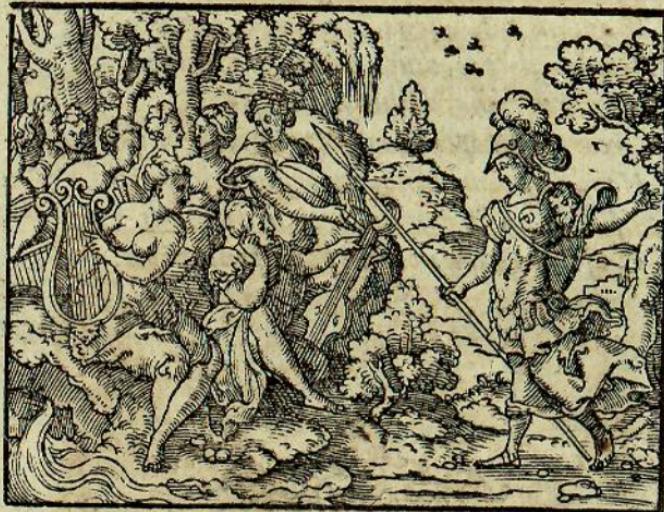
H 2

Musa-



Musarum, & Gratiarum copula.

EMBLEMA XXXV.

Ad Hieronymum VVolfium V.C.L.

Mercurium Baccho, Charites coniungere Musis,
 Ars magna, magna virtus:
 Ingenij laus experientis magna putatur.
 Potes hoc virumq; VVolfi,
 Mercurium socias Baccho: si quando lepores
 Vino, salesq; misces:
 Suaibus, & doctis oblectans pectora dictis
 Sodalium bonorum.

Commi-

EMBLEMATVM. LIB. I. 35

Commisces Musis Charites: tot quando libellis.

Quos laudat omnis et as,

Ingenij lenocinium, geniumq; beatum;

Aspergis eruditis.

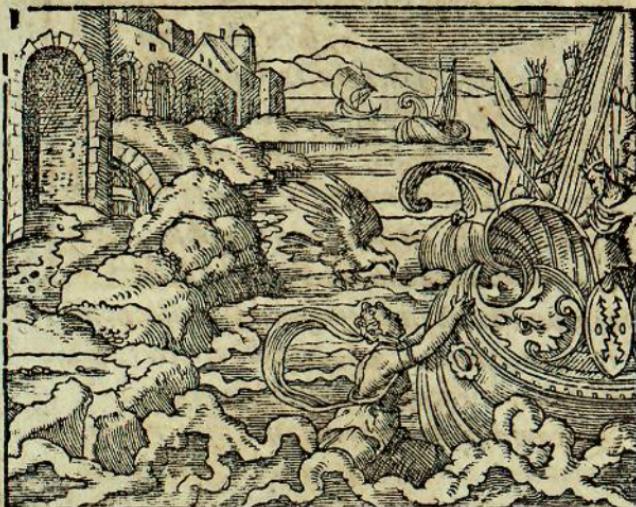
O os dulce viri: sapiens o pectus amici:

O copulam suauem.

ΟΤΡΩΚ' ΕΙΡΕΣΙΗ.

Vento, ac remigio.

EMBLEMA XXVI.



Ad Theodorum Zuingerum Medi-
cum, & Philos. C.L.

H 3

Qui

Vi Venerem concha tranquilla per aquora ducit
 Piscis: & est ratiū fidus ubiq̄ comes:
 Pompilus ille sacer (dictus quoq; Nautilus idem;
 Quod secet aquoreas, more triremis, aquas)
 Si mare compositum fuerit, pede labitur aquo:
 Et, quōd vult, velis, remigioq; venit.
 Cauda dat huic clavum: remos dant brachia: vela,
 Membrana: quoties aura secunda fauet.
 Quod si tristis hyems, & non tractabile cœlum
 Forsan adest: hausta se quoq; mergit aqua.
 Mundus hic est magnum mare: sed maris incolatanti
 Est Sophus: interpres & sacer ille deūm:
 Qui quod amans Sophia & sanctæ diuinus habetur:
 Sic Venerem concha perfreta longa vehit.
 Ipse simul ratiū comes, & fabricator in alto:
 Dum cœtus hominum temperat arte sua:
 Moribus, & sanctis dum fundat legibus urbes:
 Ac, quo vita modo sit peragenda, docet.
 Quam bene conueniunt tibi symbola talia: nomen
 Grande Sophi vita qui, Theodore, refers.
 Diffractant, ut remigio, ventisq; secundis,
 Quicquid agis, dextro numine, semper agas.

O vita

O vita misero longa.

EMBLEMA XXVII.

Ad Hugonem Donellum Jurisconsultum.



Hueu quantus dolor est, inuita viuere vita:
 Velle mori semper, sed neg^o posse mori.
 Felici breuis illa quidem, sed longa misello
 Pœna datur; si quis viuuit in orbe diu.
 Quid? miseram sat is est tolerabile viuere vitam:
 Si modo nos uitæ spes melioris habet.
 Cui mortis pœnas non hic mors altera finit,
 Infelix semper maxima pœna mori.
 Sic inconsuatum Tityi, semperq^{ue}, renascens,
 Sæpius ut pereat, non perit omne iecur.

ΑΛΚΗ

*Ad Raymundum Pium Fichardum,
Ioan. F. Iurisconsultum.*



MElle soporat am dux Troius obijcit offam
 Cerbereis portis, Elysiumq; subit.
 Igniuomum sopit medicat a fruge draconem,
 Aurat & Iason vellere diues ouis.
 Anguicom& Perseus superator Gorgonis, aureo
 Alipedem freno Palladis urget equum.
 Multum vis animi, sed plus sapientia præstat:
 Quæ cum consilio cuncta, modoq; gerit.

Quem

*Quem ratio, non ira mouet, Düs proximus ille est:
 Plus ratio, stulto robore, recta valet.
 Mole sua, vis consilij sese obruit expers:
 Cui pectus sapit, hic utilis esse potest.
 Sic tu, sic pater ille tuus, Raymunde, magistra
 Consulitis patriæ dum ratione simul:
 Magnum equidem præstatis opus. sapientia par est
 Non vi velle magis, quam ratione regi.*

Manet immutabile fatum.

EMBLEMA XXIX.



*Ad Paulum Melissum Schedium
 Eq. & Com. Pal.*

Et necis, & vitæ manet immutabile fatum:
Maximus in cælo quod regit ipse Deus.
Scilicet hoc monet ista bilanx, è nubibus altis
Quam librat iusto pondere dextra Dei.
Quæ sunt, sunt fatis sic lege perenni:
Cui duro clausæ stant adamante fores.
Subiacet huic rex, & grex, subiaceatq; necesse est:
Et ratio fatum vincere nulla potest.
Nam semper certum, & ineuitabile fatum est:
Et summis mutat, quum libet, ima Deus.
Seruus dat regnum, captiuus sepetriumphum:
Atq; premit reges, attenuatq; duces.
Sic fatum nemo, fatuus nisi corde, Melisse
Spernat, nam quod vult, hoc facit omne Deus.

Deo,



Deo, Reipub. amicis.

EMBLEMA XXX.

*Ad Joannem Reymannum Jurecomf. &
Cancellarium Episc. Vratislauiensis.*



PRIMÙM DEO, REI deinde PVBLICAE,
 Posthac AMICIS viue, dum viuis, tuis.
 Nam vita mancipio datur nulli sua:
 Nec vita, sed mors est, modo viuens sibi.
 Sic mellis haud generat sibi fauos apis:
 Sic vellerum fert haud sibi fructus ouis:
 Nec educat soli sibi pullos avis.
 Quod viuit, hoc homini; ast homo viuit Deo:
 Alter cui Deus manet Respublica:
 Constans amicus velut homo est homini Deus.

I. 2

Deeo-

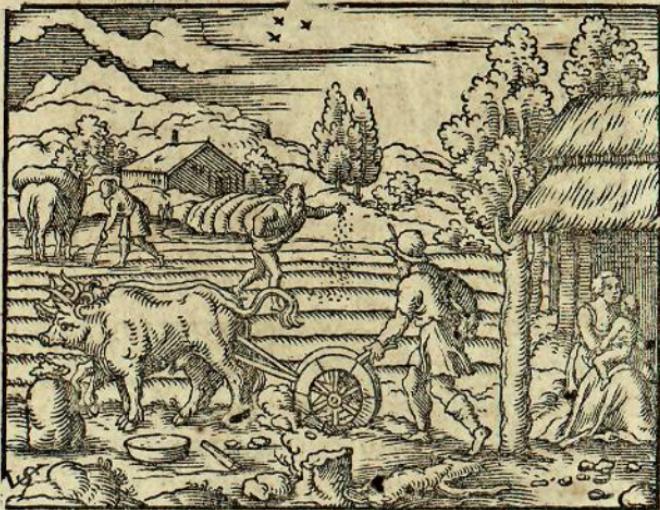
De eodem Symbolo.

*Vt viuas benè, viue Deo, patriæq., & amicis
Vtilis: haud vera est viuere vita sibi.*

Fidei coticula , crux.

EMBLEMA XXXI.

*Ad Gualtherum Drechselium Jurecos.
& Cancellarium Palatinum.*



P Astinat haud semper, nec arat, nec consertit agrum:
Quem colit, & victum comparat unde sibi.
Si maturuerint, fruges metit, horrea complet
Rusticus: & fructus condit ubiq. nouos.

Tribula

Tribula mox granaterens, baculoue, rotoue
 Colligit: & panes pinsitat inde bonos.
 Cultor agri, Deus est: ager est, Ecclesia: semen,
 Sermo sacer: mystes semina condit humo.
 Crux, & fors misera est felix tritura piorum:
 Quos, ceu coticula, sic probat usq; Deus.
 Frumentum, fidei constantia: panis, aluntur
 Quo sancti, eterna est gloria, vita, salus.
 Quis sapit, & panem vita desiderat almæ:
 Se triturandum sponte dat hercle Deo.
 Fert, quæ ferre iubet Deus, & fert pectore latus:
 Atq; sua constans in pietate manet.

De eodem.

Quod grano plostrum, quod ferro lima, quod auro
 Fornax; hoc homini crux solet esse pio.

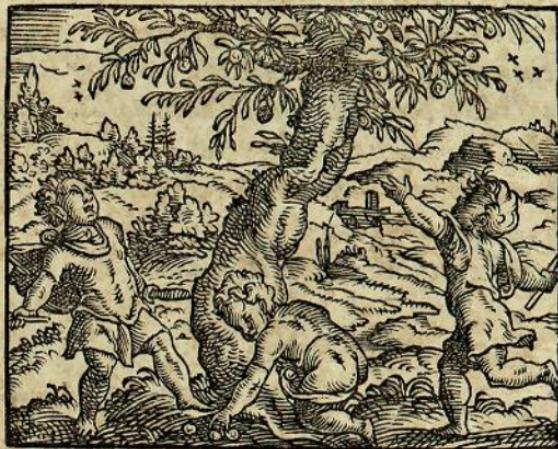
TH. B. VV.

Quod duro lima est ferro, mesq; flagellum,
 Auro quod ignis est rudi:
 Hoc tibi, si sapias, crux est, licet aspera: quisquid
 Cœlum Deo petis duce.

Malabona.

EMBLEMA XXXII.

*Ad Huldrichum Sizingerum Consilia-
rium Cesareum.*



Sanctorum status est duplex: crucis unus; honoris
 Alter: dolores hic dat, ille gaudia.
 Gaudia fert nemo, nisi qui fert ante dolores.
 Qui è nuce nucleum esse vult, frangit nucem:
 Cortex quam geminus tegit: ex his unus amarus,
 Lacrymas ciet: durus sed alter, nucleum
 Intus alit, dulcem satis, acceptumq; palato.
 Sic cœlicæsis particeps ut gloria:
 Perfer, & obdura casus constanter in omnes:
 Crux est piorum gloria, & victoria.

Semen

Semen Ecclesiæ, sanguis piorum.

EMBLEMA XXXIII.

*Ad Petrum Agricolam Consiliarium
Palatinum.*



*Q*uitenet aeternis Amaranthus nomen ab herbis:
Aeternum capiti det decus, opto, meo.

Cur? flos pulcer, amarus, odorus, amabilis: astu
Languidus haud ullo Solis, & igne perit.

Decerpit manibus gaudet, rursumq; virescit:
Decerptusq; semel latior inde redit.

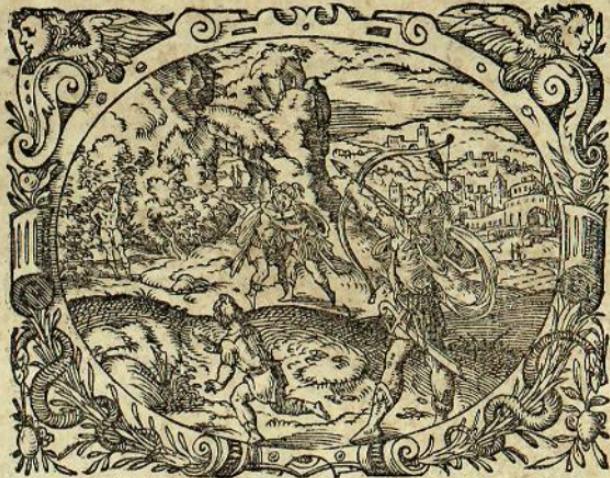
Quod si Phœbo nimis aruit igne perustus:
Sparsus aqua vita redditur usq; noua.

Sinefcis,

Si nescis, monstrat flos hic, sit qualis in orbe
 Cætus, qui Christi numina magna colit.
 Pressa malis quamuis Ecclesia saepe labore:
 Lucet in ærumnis illius omne decus.
 Mille pŷ redeunt è gutta sanguinis una:
 Quæ de mortato martyre fusa cadit.
 Quid quod vita datur sanctis cum morte peremptis?
 Qui moritur Christo, viuit, & haud moritur.

Frater ne desere fratrem.

E M B L E M A X X X I V .



Ad Hauboldum Flattacherum Reipub.
 Ratispon. Camerarium.

Quis

Quis nescit geminos, concordias sidera, fratres?
Qui duo corporibus, mentibus unus erant.
Castor eques, polluxq; pugil: de gente deorum
Ambo: pares annis: laudibus ambo pares.
At quum Lynceo traiectus pectora telo;
Mortifero Castor vulnere preßit humum:
Vltor adeſt pollux, & Lyncea perforat hasta:
Quamvis huic Idas auxiliator adeſt.
Supplicat inde Ioui lacrymans: pro fratre laborat
Castore: quem secum viuere posſe rogat.
Quis putet? in cælo cum Dijs sine fratre recusat
Viuere: dimidia parte superstes adhuc:
Dimidium cum fratre suo communicat euum:
Incola nunc cæli, nunc cupit esse soli.
O amor, o pietas. Ni mirum dicitur in nos
Fabula: quos fratres hic facit una fides.
Quos, veluti Lynceus alter, dedit efferus hostis
Exitio: mendax nempe, vetusq; draco.
At tu, Christe, cui cælum sublime patebat;
Frater amas dici noster, & esse pius.
Partiris vitam nobis, partiris Olympum
Largus: & alterna nos statione locas.
Nascendo moreris: moriendo viuis: & vltor
Sub pedibus calcas Tartara cæcatuis.
Salve, nate Deo, frater dulcissime salve:
Communem placatu prece quæso patrem.

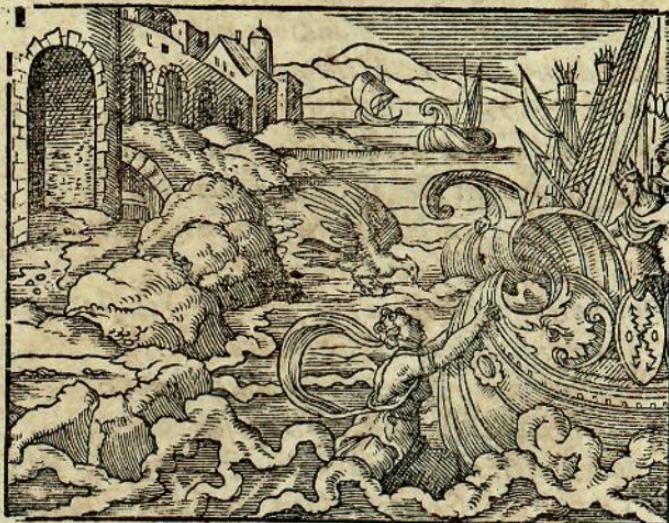
K

Vicit

Vicit iter durum pietas.

E M B L E M A X X X V .

Ad Georgium VVirthium Med. Car.V.Imp.cog. suum.



Cennis, ut è scopulo, percusso amore maritus
Coniugis, in vastissimè profunda mari.
Se iacit; obtestans piratas voce, manuq;
Capituo liceat quo simul esse sibi.
Impetrat, & secum nuptam sic liberat: inde
Stipator meruit principis esse sui.
Scilicet è cœlo sic te iacis in mare mundi
Christe; latrociny, supplicij, memor
Primæui: serues ut, libertateq; dones
Sponsam; qua sancta te colit vna fide:
Et mox cœlesti tecum regione locata;
Hæredit lateri pura, decensq; tuo.

O nos

Onos felices, & terg₃ quaterg₃ beatos:
Quos tanto studio curat, amatg₃ Deus.

V. D. M. I. AE.

EMBLEMA XXXVI.

Ad D. Christophorum, Duc. Virtebergicum, & Tecc.

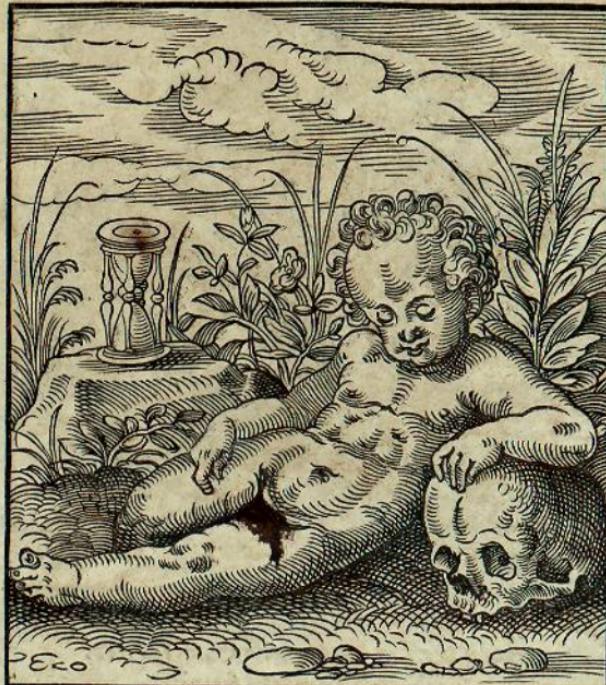


Per mare Christophorus fert Christum, robore nixus
Arboris: & fax huic prævia monstrat iter.
Per mundum, verbi cœlestis robore fretus,
Astra petit, Christum qui proficitur, homo.

Fons lucis, Christus : fax sunt, oracula sancta:
 Indicium dubiae, sollicitaeq; viae.
 Quam quia tu sequeris per mille pericula, Princeps
 Inlyte : Christophori nomen, & omen habes,
 Scilicet ut VERBVM D OM NI manet omne per aevum :
 Sic nescit pietas, & tua fama mori.

Viue memor lethi.

E M B L E M A X X X V I I .



Symbolum D. VVolfgangi Com. Palatini, & Duc. Boiorum.

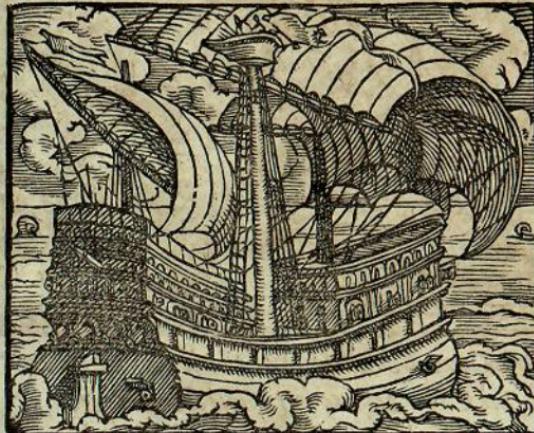
Quid

Quid, formose puer, sic mortis imagine gaudes?
 Quid mortis facies, quid breuis hora notat?
 Viue memor lethi: viues pius: hora suprema,
 Semina nequitia languidiora facit.
 Viue pius: moriere pius: viuesq; beatus
 Post mortem: vita mors via sancta noua est.

Christus meum asylum.

EMBLEMA XXXIX.

*Symbolum D. Philippi Ludouici, Com.
 Palatini, VVolfg. F.*



Seu morior, seu viuo, meum sit Christus asylum:
 Fortunæ Christus portus, & aura meæ.
 Ille meæ mentis spes, & fiducia sola:
 Pendet ab hoc uno iam mea certa salus.

K 3.

Anchora

*Anchora sit fidei signum, sub imagine Christi:
Sistere quæ tutum littore sola potest.*

Deum time : Regem honora.

E M B L E M A X X X I X .

*Symbolum D. Othonis Henrici Secundi,
Com. Palatini Rhenani.*



Astra Deo nil maius habent : nil Cæsare terra:
Sic Cæsar terras, ut Deus astra regit.
Cæsar is in populo stantum, regumq; : sed ipsos
Cœlitis in reges est Iouis imperium.
Nam regum rex est, posita est cui regia cœlo:
Possidet imperij Cæsar in orbe thronum.

Primus

*Primus honor superis debetur: regibus alter,
Quos voluit diuum nomen habere Deus.*

I. M. I.

*Omnia quæ latè tenet orbis, & arduus aether,
Vnus habet trino numine cuncta Deus.*

*Hic cœlum nato dedit, & corda addita calo:
Sed natu hominum terrea regna dedit.*

Ergo potestati sande parere necesse est:

*Sunt sua Caesaribus, sunt sua danda Deo.
Principibus debetur honor, censusque, timorque:*

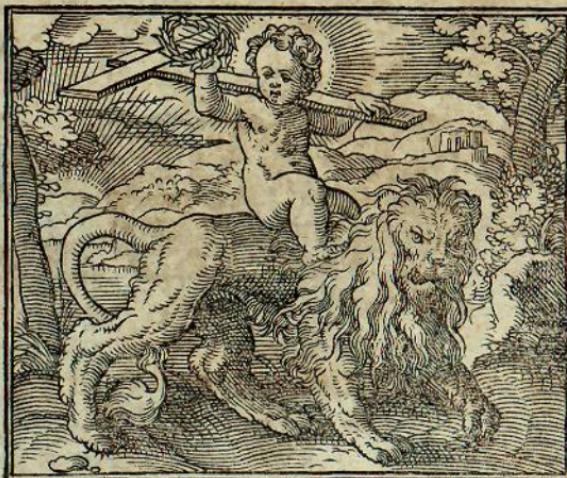
Cordis amor puri, vota, fidesque Deo.

Hoc dico quum mandant diversos numina cultus:

Primus honor Christi, Caesaris alter erit.

Fortitudo, & laus, & salus mea Dominus. Psal. 118.

EMBLEMA XL.



Symbolum Nicolai Reusneri Iurisconsulti.

Optima

Optimares, laudare Deum: laus cœlitus illa,
 Et cum laude fides vera, salusq; datur.
 Sit leo virtutis, frons laudis, cruxq; salutis
 Sit nota: quis Iudea dux Leo Christus ouat.
 O pars! laudi tanta vis, atq; facultas:
 Mescio perpetua posse salute frui.

DE EODEM.

Quod te laudo, Deus: quod per te viuo redemptus:
 Non opis humanæ, numinis omne tui est.
 Tu mea laus, mea certa salus, mea magna potestas:
 Quid reliquum? quod sum, sit, Deus, omne tuum.

NICO-



EMBLEMATVM. LIB. II.

55

NICOLAI REVSNERI LEORINI SILESII,
I.C. ET P.C.

EMBLEMATVM
LIBER SECUNDVS.

ΩΣ ΗΔΥ ΧΡΗΣΤΟΤΗΣ ΣΥΝΕΣΕΙ
κειραμένη.

EMBLEMA I.

Ad D. Richardum Streinium Baro-
nem Schuarzenium, Conf. Cæsaris.



Quod quis doctior est, hoc est humanior: & quod
Indoctor, hoc morosior.

L

Artibus

*Artibus ingenuis mollescunt pectora: morum
Feritas fugit insolentium.
Quid? sine doctrina nihil est laudabile: nec vir
Magnus sine hac quisquam fuit.
Summum equidem heroëm, materni lactis, Achillem
Penuria, quondam ferunt
Sæpe leonina pastum creuisse medulla:
Fidem rei nomen facit.
Ecqua leone fera est generosior? ecqua medulla
Est ossum, esca dulcior?
Sic ad spem nemo virtutis creuerit alte,
Sine pabulo hoc heroico.
Te, Streini, magnum facit ars, doctrinaq; magna:
Et par huic humanitas.
O dulcem nexum tantæ virtutis, & artis:
O temperamentum bonum.*

Equus



Equus Sophocleus.

EMBLEMA II.

Ad Joannem Sturmium.



Sit licet annosus, longoq; infirmior aeo,
Assuetus circo vincere, fortis equus:
Ingentes animos haud ponit, laudes auarus:
Arrectisq; ferox auribus usq; micat.
Sic vires animi nondum tibi tarda senectus
Debilitat: constat qui fuit ante vigor.
Dum vires ultra, Sturmi, sortemq; senecta,
Magnanimus sequeris Musica castra Gigas.

*Primus in his dux, & miles, nos sponte sequentes
 Exemplo fortis sic facis esse tuo.
 Macte animi, divine senex, longumq; per euum
 Vnde: Sophoclei nomine dignus equi.*

Gloria Crocodilus.

EMBLEMA III.

*Ad Ioannem Sambucum, Casaris
 Historicum.*



Terribilis profugum sequitur Crocodilus: & hostem
 Aduersum, tanquam territa dama, fugit.

L 3

Gloria

Gloria secessantes odit, refugitq; : fugaces
 Persequitur tacito clam properata pede.
 Ambitio pectus miserum leuis vrit: at alte
 Virtutis comes est gloria, laus, & honor.
 Ponè sequens sic te beat ardua gloria cælo:
 Sambuce, Aoniæ fama, decusq; lyra.
 Et tuus ex merito te splendor, honosq; tuerur:
 Gloria nec mendax te, titulusq; iuuat.
 Laudari mauis animo, quam voce: fauoris
 Dum laudem veri, quâ licet, usq; petis.

TH. B. VV.

Niliacus qualis serpens fugientibus instat:
 Instantes fugiens quantlibet anteferox:
 Sic vetus ille draco, saevis mortalibus hostis,
 Tereprimente fugit, te fugiente premit.

L 3

Victrix



Victrix casta fides.

EMBLEMA IV.

Ad Dauidem Chytraum.



Casta pudicitiae defensatrix bellua: cornu
Vnum quæ media fronte, nigrumq; gerit:
Thesauros ornans regum, preciumq; rependens:
(Nam cornu præsens hoc leuat omne malum)
Fraude capi nulla, nulla valet arte virorum
Callida: nec gladios, nec ferat tela pauet:
Solius in gremio requiescens spontè puellæ:
Fæminea capitur, victa sapore, manu.

Mens

EMBLEMATVM LIB. II. 61

Mens studiosa Dei, studiosa pudoris honesti:

Dum rectum vita carpere gaudet iter:

Nil curat fraudes hominum, nil verbam alorum:

Nec timet hostiles debilitata metus:

Solius credit domini se sponte fauori:

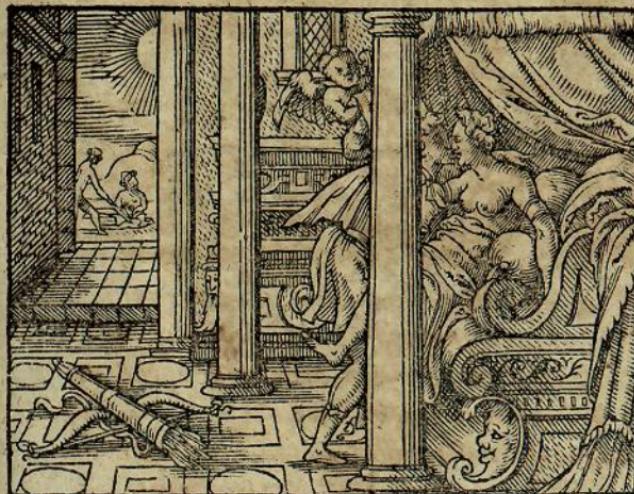
Inq^z deo requie vult meliore frui.

Felix, qui vita spem certam ponit in uno,

Mortuus, & viuus, tempus in omne Deo.

Casta placent superis.

EMBLEMA V.



Ad Abrahamum Mannam Anti-
stitem Lauinganum.

Porphy-

Porphyrion magnis sic nomine dicta Gigantis:
 Pulcra quidem specie, sed fluialis avis:
 Casta pudicitiae vindex: si mæcha sit uxori,
 Pectore mæsta dolet, præg̃ dolore perit.
 Turpia quisquis amat furtiui gaudia lecti:
 Et qua& non uni seruit amica viro:
 Se negat esse hominem: peiorem scilicet, est quam
 Bellua mentis inops, qua& ratione caret.
 Casta placent superis: & certo fædere, lecti
 Alterius metuens, & sine labefides.
 Talis Bellerophon es, talis nempe Iosephe:
 Pro castis thalamis promptus ut erg, mori.

Dypro-



Dij prohibete nefas.

EMBLEMA VI.

Ad Martinum Rulandum Medicum.



F Elle caret, viuitq; diu : siis, atq; laborum
 Fert patiens tergo grande Camelus onus.
 Filius haud matri, nec sit sua filia patri
 Coniux : casta fides obstat, amorq; pius.
 Si cogas, furit hic, fœdoq; repugnat amori:
 Sinon desistas cogere : nullus eris.
 Oedipe, tuq; Nero, quæ vos dementia cepit,
 Polluit haud sanctum si fera castatorum?

M

PIΣΤΟΝ

EMBLEM A VII.

Ad Philippum Hailbrunnerum
S. Theol. D.



Vppositum cuculi fætum Currucæ canora
 Educat, in fraudem, perniciemq; suam:
 Creuerit hic, pullis genuinis præripit escam:
 Et matrem rabido deuorat ore suam.
 Sancta Dei fouet innumeros Ecclesia fætus:
 Pro meritis cui non grata digna datur.
 Namq; potestatem nacti plerung; maligno
 Dilacerant matrem corde, necantq; piam.
 Omnia sunt ingrata: nocet, fecisse benignè:
 Pro precio damnum, qui beneficit, haber.

TENOIO,

EMBLEMA IIX.

*Ad Laurentium Ludouicum
Leorinum.*

Callida, & (ut perhibent) humanæ vocis hyena
 Aemula: compellat nomine quemq; suo:
 Alternatq; vices Veneris: nunc fæmina, nunc mas:
 Et tantum constans in leuitate sua est.
 Qui leuis est, mentiq; sua contraria dicit:
 Et nunc esse bonus, nunc studet esse malus:
 Alternatq; fidem: figens ius, atq; refidens
 Protinus: hic niger est, hunc Ludouice fuge.

Qualis Cliniades olim fuit Attide terra:
Cui par haud Protheus mobilitate fuit:
Iam socius Sparta, iam mault fidus Athenis
Viuere: Vertumno natus & ipse malo.
Cum pietate, fide cum sancta ducere qui vult
Aeum: sit constans, propositig tenax.
Magna quidem strepitus dementes respuit incus:
Sic mens scit quamuis vim generosa pati.
Degeneres animos leuis inconstancia semper
Arguit: at pietas firma, timore vacat.

Cedite



Cedite fatis.

EMBLEMA IX.

*Ad Joannem Schneideuinum Ju-
risconsultum.*



Q Vadrupedum quum sit Leo rex, dominusq; ferarum:
 Ad Galli canum cur, strepitumq; fugit?
 Telluri, Diuum matri, sacer est leo: Marti
 Gallus, qui Solis prouocat ore inbar.
 Sic vim diuinam metuit terrena potestas:
 Cui refragari fasq;, piumq; verat.
 Plus valet humano diuinum robore verbuno:
 Et ratio superos vincere nulla potest.

M 3

SIT

Sit quamvis ferus, & violentus, atroxq; tyrannus:
 Ipse fugae meminit sponte, niente Deo.
 Immensa est, nec habet finem diuina potestas:
 Quicquid ubiq; vides, subiacet omne Deo.

Nil Christo triste recepto.

EMBLEMA X.

*Ad Hieronymum Haunoldum
 Medicum.*



Praedatur pullos, pedibusq; eniscerat uncis
 Milius edax: si quos deuius error agit.

Colligit,

*Colligit, & fidis tegit hos gallina sub alis:
Gloccitum matrem testificata piam.
Terribilis Sathanas sanctos afflit, & angit:
Et quacunq[ue] potest arte nocere, nocet:
Protegis alarum quos, Christe, potente sub umbra:
Et seuo tutos solus ab hoste facis.*

Omnia vincit amor.

EMBLEMA XI.

Ad Justum Lipsium.



*S*anctus amor sibolis: pietas & sancta parentum:
Fortes ex timidis reddere sape solet.

Quid

Quid magis est asino timidum? quid fortius igne?
 Praesensit pullos si trepidare malo:
 Per flamas asinus currit, penetratq; per ignes:
 Quod seruet fætus, eripiaturq; suos.
 Quid faciant homines, facit hoc si bestia, Lipsi,
 Quos superis equat mens, ratioq; Düs?

Cæcus amor prolis.

EMBLEMA XII.

Ad Vitum Vnguum Iurisconsultum.



Simias simiolos edit si fæta gemellos:
 Protinus haud cura nutrit utrung; pari.

Ponē

EMBLEMATA MATRIS SEMPER

EMBLEMATVM. LIB. II.

71

Ponè latus matris semper, quem negligit, heret:
Quem fouet, hunc vlnis gestat ubiqꝫ suis:
Dumqꝫ fouet gremio, nimium complexa premendo.
Enecat: indigno fætus amore perit.
Spretus at incolumis manet ille: diuīgꝫ superstes,
Fit demum matri carior inde sue.
Cæcus amor prolis: nimium qui amat, odit iniquus:
Et secum celeri morte perire facit:
Dum nimis impatienter amans, vitium omne benignus
Approbat: & rectum, quod facit omne putat.
Blandus amor patrum, matrumqꝫ domestica cura,
Corruvit natos, quos genuere, bonos.
Esse foris præstat iuuenem: tolerare labores:
Viuere deliculum quam sine laude domi.

N

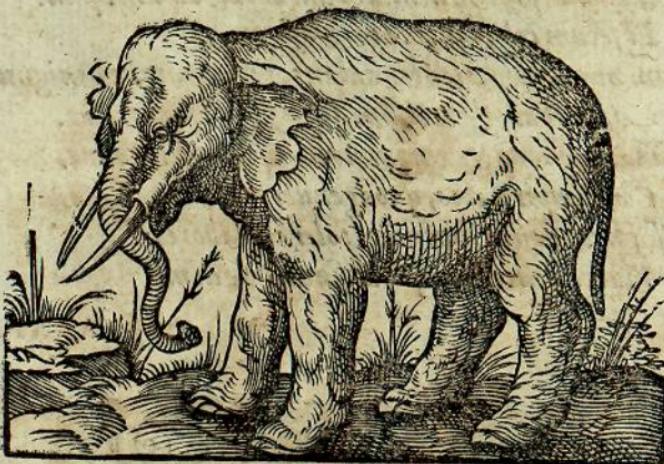
A X A P I S



Odit amans nimium.

EMBLEMA XIII.

Ad Henricum Husanum Iurisconsultum.



Dum spectat pullum scrobe captum: raptus amore
Fertur ad hunc Elephas, ferre reparatus opem:
Sic in præcipites fossas, urgenter ruina
Voluitur: & perimit se, catulumque suum.
Plus nocet immoderatus amor plerungs, parentum:
Quam prodest: quando nescit habere modum.
Quid cupiat, scit amans: sed quid sapiat, male sanus
Haud videt: & vitium sic quoque cæcus amat.

Sit

*Sit mens, & ratio dux semper amoris honesti:
Si non est ratio dux furor, haud amor est.*

Pro lege, & grege.

EMBLEMA XIV.

Ad Balthas. Gutelerum Medicum.



*P*Arthenopes rex Alfonsus sapiensq;_s, bonusq;_s,
Pinxit honorata te, Pelecan, manu:
Rimantem rostro transfixum pectus acuto:
Sanguine sic pullos viuiscare tuos.
Pro grege sic, pro lege mori fas est quoq;_s regem:
Et populis vitam reddere mortesua.

N 2

Morte

*Morte sua vitam ceu Christus reddidit: atq;
Cum vita pacem, iustitiamq; p̄ijs.*

Pelecani Prosoportionæ.

*Pro grege, pro sancta fundet rex lege cruorem:
Sic vitam pullis sanguine redde meo.*

ΑΝΤΙΠΕΛΑΡΓΗΣΙΣ.

EMBLEMA XV.

Prosoportionæ Ciconie.



*E*xal ego brumæ, tepidiq; Ciconia veris
Aduena: pasco senem gratia, feroq; patrem.

Mirum,

Mirum, si vinco, sancta pietate, capaces
Mortales mentis, cum ratione, sacra.
Absalo persequitur patrem quod Marte Dauidem:
Ludit & opprobrioste, Noha sancte, Chamus.
Tullia quod violat sanctum pietatis amorem:
Patria carpento vecta per ora ferox:
Sancta placet potius pietas Aeneia: patrem
Fert humeris, carum pondus, ab igne suis.
Sanctus amor fratrum Cleobes placet, atq; Bilonis:
Ambo trahunt matrem curribus, instar equum.
Quid loquar Actnacos fratres? magnumq; Cononem?
Quaq; suo pauit lacte Cimona patrem?
Et meritò pietas homini tutissima virtus:
Flamma vorax cui sic cedit, & unda rapax.

N 3

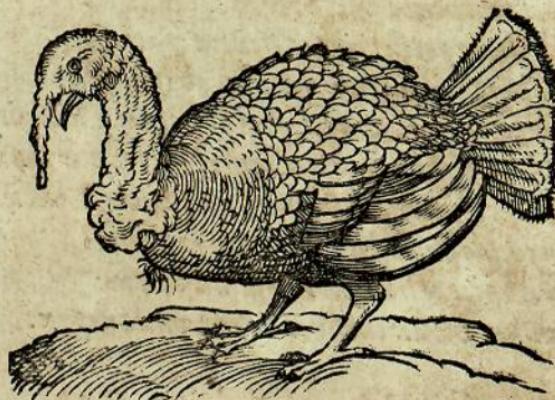
Heu



Heu cadit in quenquam tantum scelus.

EMBLEMA XVI.

In Althaam.



DVM cineres, Meleagre, tuos ad busta sorores
Collacrymant: Syriae mox abeunt in aues.
Fratriis adhuc nomen retinent: planguntque, gemuntque:
Matris & accusant voce querente nefas.
Mens ubi materna est? ubi sunt pia vota parentum?
Vitam, cui dederas, est scelus eripere.

ΧΡΗΣΙΣ

EMBLEMA XVII.

Ad Valentinum Erythraeum.

Vrripit oua salax perdx aliena: souensi:
 In nido, pullos educat inde nouos.
 Pullus at eductus nutricem deserit vlrò:
 Cantantis pendens matris ab ore suæ.
 Condit auarus opes, defessoq; incubat auro:
 Per fas, atq; nefas condit auarus opes.
 Vnde habeat, nihil is curat: sed oportet habere:
 Et citò vult fieri diues, inopsq; manet.
 Nam mors aut vilem redigit communis ad assim:
 Eripit aut partas turpe tribunal opes.
 Magnis parta malis, pereunt maiore dolore:
 Quod dat cuig; Deus, forsq; benigna, sat est.

Voluptas

Voluptas esca malorum.

EMBLEMA XIIX.

In Epicurum.



C^r odio sus e^st, Elephas, tibi? sensus acutus
 Quum mihi sit, cœni l^ador odore graui.
 Quorsus? ut ingenio certent, virtuteq^z mecum:
 Et recte sapiant, & benè semper agant:
 Sic homines escam doceo vitare malorum:
 Qua pascis mentem, Sus Epicure, tuam.

Abstinuit

Abstinuit Venere, & Baccho.

EMBLEMA XX.

Ad Henricum Stephanum.



Sacra feroxq; licet, posito Panthera Lyeo
Ebria, captiuas dat sine lite manus.
Quem Mars haud vincit ferro: sine robore vincit
Compedibus Bacchus sape, Venusq; suis.
Crine potens Simson, invictus robore quondam,
Pellicis infamis vicitus amore perit.
Magnus Alexander, dux insuperabilis armis,
Occidit Herculeis haustibus ante diem.

o

Anni-

Annibal à Latio superatur milite Pænus:

Affiduo luxu languidus, atq; mero.

*Plus venus, & vinum, quam vis, ferrumq; nocere
Sæpe solet: medium qui tenet, ille sapit.*

ΤΣ ΔΙΑ ΡΩΝ.

EMBLEMA XXI.

Ad Joannem Lauterbachium. P. L.



*Q*uem mala frans agit, & veri ignorantia cecum:
Cui placet omne malum, despiciet omne bonum:
Qui sacra virtutis spernit præcepta: sibiq;
Peccandi frenem ponere nescit homo:

Non

EMBLEMĀTVM. LIB. II.

81

*Non homo, sed sus est: cui limpida displicet unda
Fontis: & ante pedes unio pulcra iacens.
Quin & amaracinum fugit, unguentumq;: rosasq;
Calcat humi, caeno Sus, & amical luto.
Quem iuuat illuies scelerum, fatorq; malorum:
Musarum caueat pulcra roseta sequi.
Fædus enim Mys est cum virtute perenne:
Qui bona, quæscit, agit sedulus, ille placet.*

Merceſ anguina.

EMBLEMA XXII.

Ad Matthæum Frobenium Leorinum.

*Frigore confectum quem rusticus inuenit, anguem
Imprudens fotum recreat ecce sinu.*

O 2

Imme-

Immemor hic miserum lethali sauciavit ictu:
 Reddidit hic vitam; reddidit ille necem.
 Si benefacta locas male, simplex mente, bonusq;
 Non benefacta quidem, sed malefacta puta.
 Ingratis seruire nefas, gratisq; nocere:
 Quod bene fit gratis, hoc solet esse lucro.

Incera pro certis amplecti stultum.

EMBLEMA XXIII.

In Captatorem.



QVAM gerit, effigiem carnis cum spectat in undis:
 Et verè carnem, quod fuit umbra, putat:
 Captat, & incanus patulo canis appetit ore:
 Sic se cum damno decipit ipse suo.

Ridicu-

*Ridiculum: captando canes imitaris, auare:
Fas ergo sortem te quog, ferre canum.*

Ense recidendum.

EMBLEMA XXIV.

Ad Georgium Obrechtum Iurisconsultum.



Corniger è latebris serpentem protrahit atrum
Ceruus: & enectum protinus ore vorat.
Tollere cæde malos, ferroq, domare nocentes;
Iudicis est virtus magna, ducisq, boni:
Qui finem statuit cupedinis, atq, timoris:
Et rectum paruo tramite monstrat iter.
Culpam pœna premit comes: immedicabile vulnus
Chirurgus ferro sanat, & igne, bonus.

O 3

Parcere

Parceret si cupit huic; iam pars sincerat trahetur:
 Tristia supplicium criminis triste decet.
 Crimen ubiq^{ue} frequens, si laudi noxia iuneta est:
 Tunc virtus, & honos, resq^{ue}, salusq^{ue} perit.

Summum ius, summa crux.

EMBLEMA XXXV.

*Ad Simonem Ostermannum Ju-
risconsultum.*



Ponte super tenui transgressa capella capellam:
 Obvia quando aliter cedere neutra potest:
 Præterit, atq^{ue} viam sic inuenit arte: negatam
 Natura: pontem circumlit unda rapax.

Multa

Multa suo multis præstat concedere iure:
 Quam frustrâ lites velle, forumq; sequi.
 Nam pro iure suo licet hand agere omnia cuiquam:
 Lis litem, noxam noxa subinde parit.
 Sic Alcibiades in litem ritè vocatus:
 Clam sese celat, iudiciumq; fugit.
 Sis equus, quantumq; potes, for atristia vita:
 Dimidium toto plus aliquando puta.

Boni pastoris est, tondere pecus, non
 deglubere.

EMBLEMA XXVI.



Ad Alexandrum Hunlinum fu-
 ris consultum.

Captat

Captat aues auceps nido : sed matre relicta:
 Qui tandem pullos sperat habere nouos.
 Pastor oues tondet : quas si deglubere tentet:
 Amplius haud lanam, lacqs, serumqs, dabunt.
 Amputat arboreas frondes radice colonus
 Illesa : noua qui crescere ligna cupit.
 Subiectos princeps bonus haud exugit iniquis
 Censibus : incolumes qui studet esse suos.
 Namqs, quod ex lacrymis oritur, nil fædius auro:
 Qui gentem ditat, rex quoqs, diues erit.
 Certus apud populum census, possessio certa:
 Si sit opus, largas semper habebit opes.
 Certa ducum pestis, regnorum certa ruina:
 Si fidos onerent magna tributa viros.
 Splene velut tumido, tabescit corpus : iniquo
 Sub duce, sic populi questus ubiqs perit.

Cum



Cum laruis luctari nefas.

EMBLEMA XXVII.

Ad Joannem Ortelium Cygnocomaum.



Qum mortalis homo sit : functos morte, nec ore
 Ladere, nec scriptis, opprobrijsq; decet.
 Mortalis Theseus, sortis memor , ossa suorum
 Et lauat, & tumulo condit, humoq; tegit.
 Debilis est animi, cum laruis belligerari:
 Insultare bonis post sua fata viris.

Sic magni quondam superatum robore Achillii,
 Quisq; petit telis Hectora lixa suis.
 Sic catuli mordent extinctum cæde leonem:
 Telaq; sic caso quisq; cruentat apro.

P

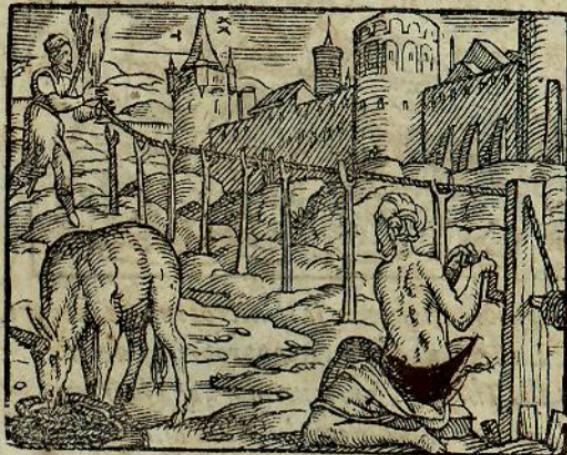
Dymē-

Dij melius: benè nos merit is benè dicere fas est:
Grande nefas tumulos est violare sacros.

Firmamentum familiæ vxor.

EMBLEMA XXIX.

Ad Gregorium Bersmannum Poëtam,
& Philosophum.



Cernis, ut obliquo funem vir torqueat oculo:
Quo rabidam pascit turpis asella famem.
Sedulitas quorsum prodest, & cura mariti:
Prodigia si coniux est sine fruge domi?
Non minor est virtus, quam querere, parta tueri:
Hoc opus esto viri: coningis istud opus.

Magnum

*Magnum vertigal, vxorem viuere parce:
Semper habet, semper quasibi deesse putat.
Seruat fida domum coniux, & censibus auget:
Paulatim magnas prodiga carpit opes:
Quodq[ue] magis miserum est, vrit sine torre maritum:
Opereat, gaudet laedere si qua virum.*

Labor omnia vincit.

EMBLEMA XXIX.

Ad Nicolaum Fritschnerum Leorinum.



*Q*uasi formica tenax, patiensq[ue] laborum:
Exemplo frugi nos monet esse suo.
Paruula, vere nouo, flores apis ingerit alueo:
Compleat ut dulci sedula melle fauos.

*Argutam texit sublimis aranea telam:
Et leue desert a sub trabe necit opus.
Quid faciant homines? faciunt si talia vermes:
Qui piger est, nihil vir solet esse nimis.*

Res amicos inuenit.

EMBLEMA XXX.

Ad Jacobum Cellarium Augustanum.



*Q*vantum quisq; sua numerum possidet arcas
Tantum habet & fidei.
Magnus eris, si diues eris: dat census honores,
Census amicitias.
Ecquis enim sterilem non aspernatur amicum,
Quis sit egens, & inops?

Magna-

*Magnarum possessor opum, benè notus amicos
 Posidet in numeros:
 Indelibatas, cui dum fortuna secunda est,
 Quisq; tuetur opes:
 Sin mala; iam solus fuerit, comitum agmine multo
 Qui modo cinctus erat.
 Sic rarae veniunt ad sordidae tecta columbae:
 Agmina granifera,
 Horreas sic nunquam formicae ad inania tendunt.
 Vilitate probat
 Vulgus amicitias. ubi opes, hic cernis amicos:
 Pauper ubiq; iacet.*

Simplicitas veri sana.



EMBLEMA XXXI.

Ad P. Melissum Schedium P.L.

Albo candidius quid est olore,
 Argento, niue, lilio, ligustro?
 Fides candida, candidi^q mores,
 Et mens candida candidi sodalis.
 Te Schedi niueam fidem Melisse,
 Moratum bene, candidam^q, mentem
 Posidere sodalis integilli:
 Ligistro niueo nitentiorem:
 Argento niueo beatiorem:
 Albis liliolis fragrantiores:
 Cygnis candidulis decentiores:
 Armorum niueus docet tuorum
 Cygnus: liliolis decorus albis:
 Phœbe a redimitus ora lauro.
 Albo candidior cygnus ligustro:
 Argento preciosior beato:
 Cui nec par eboris decus, nec auri,
 Nec gemma valor est, nitor^q, pulcræ:
 Et si pulcrius est in orbe quicquam.

Alter-

Alternis facilis labor.

EMBLEMA XXXII.

Ad Valentimum Forsterum Iuriscons.



Alcedo, medio brume cum frigore natas
 Credit aues pelago, nidificatq; vago.
 Tunc frecta nec ventis agitantur strata, nec vndis:
 Bis septem, volucris dum fouet oua, dies.
 Sirius exortus facit Alcedonia Musis:
 Iustitio tristi nunc for a clausa manent.
 Fætificant bruma volucres . astate licebit
 Carmina nos misso singere blanda foro.
 Manè sub auroram, quum spirat Etesia flabra
 Eurus: & alma gerit spica serta Ceres:

Fas

Fas haud mersari nos iam ciuilibus vndis:
Aethereis virgo donec aditur equis.

Ingenium si intenderis , valet.

EMBLEMA XXXIII.

Ad Nicolaum Vigelium Iurisconsultum.



Fit melior, fit limpidior fons sepius haustus:
Purgatus dulces ei acutatur aquas.
Aer anitent usu: splendescunt cotemalla:
Ceu splendet crebra vomer adactus humo.
Sic labor ingenium, mentem sic excollit usus:
Sic mores studio conuenienter eunt.
Tetrased ingenium corrumpunt ocia doctum:
Ceu capiunt vitium, ni moueantur, aqua.

Ceu

*Cen positum ludit rubigo scabra metallum:
Corruptusq; perit vomer inerte situ.
Quis sapit, exercet studium, perceperit artem
Quamlibet: ingenium cura, laborg; iuuat.*

Cura sapientia crescit.

EMBLEMA XXXIV.

*Ad Christophorum Schillingum
Francofurtum.*



*Sue volat, Palamedis avis, grus, siue quiescit:
Arreptum lapidem gestat ubiq; pede:*

2

Perui-

Peruigilis signum curæ, mentisq; sagacis:
 Cessantem in vitium ne malus error agat.
 Odi homines ignava opera, vigilanteq; lingua:
 Stat vigili virtus firma labore diu.
 Scilicet ars vsu, cura sapientia crescit:
 Materiem vitijs dat diuturna quies.
 Qui felix, & qui prudens vult esse, laboret:
 Commoda Dij vendunt cuncta labore graui.
 Sic & Aristoteles fertur plerung; lapillum
 Peruigil in somnis sustinuisse manu.
 Segnitiem fugiat, studij qui flagrat amore:
 Ignauas odit forsq; Deus q; preces.

Aliud.

Somno Stagirites vacaret ne nimis:
 Ad lectulum peluum locabat æream:
 Manuq; sustinens lapillum dextera,
 Mox decadentis excitabatur sono.
 Quicunq; discendi flagrat cupidine,
 Sopore solui non sinat se languido.

ZENION



EMBLEMA XXXV.

*Ad Henricum Paxmannum
Medicum.*



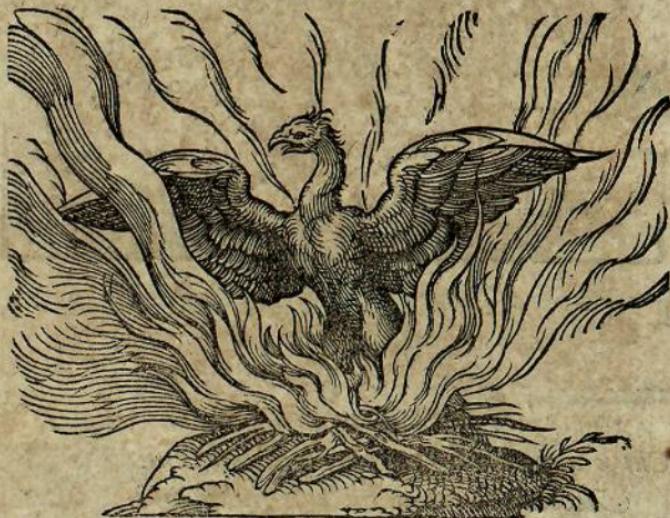
Vis putet? è puro Gryps nidum construit auro:
 Occupat & celsa rupis in arce locum:
 Solus aues vincit cunctas qui naribus vncis:
 Quem leo, quem tigris, quem pauet acer eques.
 Cuius ut è nido sub rupem decidit aurum:
 Accola finitimi quod legit Indus agri:
 Sic quos heroas mundi, rerumq; potentes,
 Sublimi magnus vult Deus esse loco:

*Imperij tueantur opes, ceu munera Diuūm:
 Participes alios ut simul esse velint:
 Præsertim sanctæ pietatis, & artis alumnos
 Ingenua: per quos regna, domusq; vigent.
 Diuitis hæc auri virtus est una: benigna,
 Qui profundit alijs, mente iuuare bonos.*

Vnica semper auis.

EMBLEMA XXXVI.

*Ad Christophorum Herdesianum
 Iurisconsultum.*



*Quæthuri lacrymis, & succo viuit amomi:
 Fert cunas Phœnix, busta paterna, suas.*

Vnica

Unica semper auis: pater, & sibi filius ipsa:
 Morte sua vitam dat sibi sola nouam.
 Nam quoties super orbe decem iam secula vixit:
 Supremi moriens nascitur igne rogi.
 Sic Christus vitam sibi reddit morte, suisq;
 Christicolis: sibi quos iungit amore parti.
 Verus homo, verus Deus unus, & arbiter eui:
 Lumine qui lustrat, numine cuncta fouet.
 Felix, qui Christo per sancta lauacra renatus:
 Amne sacro vitam dum rapit, amne capit.

TH. B. VV.

Phœnicem (si vera ferunt) mors ipsa resingit:
 Huic sit ut unus aui vitaq;, morsq; roguis.
 Ite b; carnifices: sanctorum sancta cremate
 Corpora: quos vultis perdere flamma parit.

23

Fide,



Fide, sed cui, vide.

EMBLEM A XXXVII.

*Ad Georgium Frobenium Juris
consultum.*



Svb tectis hominis, prænuncia veris, hirundo
 Nidificans: homini non habet usq; fidem.
 Par vitium cunctis, & nulli credere velle:
 Sed medium sapiens inter utrung, tenet.
 Fide, sed ante vide, cui tutò fidere possis:
 Et quia non tutum est fidere, fide Deo.

Renoua-

Renouata iuuentus.

EMBLEMA XXXIX.

*Ad Philippum, Joach. F. Camerarium
Iurisconsultum.*



A Lituūm regina potens, & fulminis expers:
 Sola aquila est summi fida ministra Iouis.
 Quæ si longæ animum sit tarda senecta:
 Flumine se liquido terq; quaterq; lauat:
 Subuolat hinc, Solisq; capit de lumine lumen:
 Et renouat pennas, membraq; fessa sibi.
 Qui pius est, sacro lustratus fonte salutis:
 Fulmineo nunquam lœditur igne Iouis.

Namq;

*Namque fide certa numen cœlest^e tuctur:
Sollicitatque, suo lumine lumen heri.
Sol est iustitia Christus, vitaque perennis:
Quem qui corde videt simplice, saluus erit.*

Poëtice germana Oratoriæ.

EMBLEMA XXXIX.

*Ad Nicolaum Rudigerum Piso-
vernatem.*



Quis nescit geminas quondam, Pandione natas,
Germanas, in aues auolit asse vagas?
Aedes una subit Progne: petit altera silvas
Tristis, & indignum slet Philomela nefas.

Sic ge-

Sic geminas artes nemo negat esse forores:

Quas bonus orator, quas ve Poëta colit.

Scilicet ars vatum siluas, lucosq; frequentat:

Cum Musis quos Di sponte, Deaq; colunt.

Eloquij virtus est urbis alumna, foriq;:

Pacis fida comes semper, amica togæ.

Quid restat? quantum Philomelæ cedit hirundo:

Tantum vox vatum plus valet eloquio.

Sat citò , si sat benè.

EMBLEMA XL.



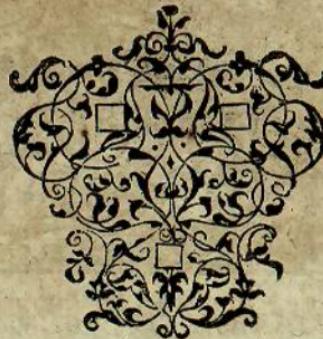
Ad Christianum Egenolphum P. L.

R

Parturit

Parturit ingentem prolem bos Luca: per annos
 Fæta decem: parit hinc nobile dentis ebur:
 Clarius argento niueo, canoq; ligustro:
 Quod dat fulcratoris, & simulacra Ioui.
 Post hyemem nonam, nonam post deniq; messem
 Quæ sunt cæpta, diem scripta videre placet.
 Sic tutum est: quando nescit vox missa reuerti:
 Corrigit, haud fædat multa litura librum.
 Sic lambit catulos informes ursa: suaq;
 Pullos viuiscat sic leo voce nouos.
 Cum Ioue Mnemosyne noctes cubat usq; nouenas,
 Musarum sibolem sic paritura nouem.
 Quod citò fit, perit hoc citò: nixa repente catellos
 Dum properat, cacos sic parit hercle canis.

NICO.



EMBLEMATVM. LIB. III. 105

NICOLAI REVSN
RI LEORINI SILESII,
I C. ET P. C.

EMBLEMATVM
LIBER TERTIVS.

Aetas aurea.

EMBLEMA I.



Ad D. Hermannum Comitem à no-
ua Aquila.

R 2

Aurea

A Vrea Saturno quondam sub rege fuerunt
 Secula: ceu vatum Musare censet anus.
 Cur? virtus, probitas, aequum, rectumq;
 Et ius, & pietas floruit, atq; fides.
 Per se quando cibos tellus in arata creauit:
 Et mel, & nectar, lacq;, merumq; dedit.
 Pax fuit, haud bellum: nec hyems, sed perpetuum ver:
 Nullus ubiq; labor: nullus ubiq; timor.
 Ferrea nunc etas agitur, dominata tyrannis:
 Sic fera, sic vere ferrea turba sumus:
 Quando nocens ferrum, ferroq; nocentius aurum
 Prodiit: & secum ferrea bellatulit.
 Iam virtus, probitas, aequum, rectumq;
 Et ius, & pietas exulat, atq; fides.
 Iamq; cibos vix, ac ne vix dat terra coacta:
 Fellis amaricie plena redundat humus.
 Iam pro vere gelu longum, pro pace duellum:
 Magnus ubiq; labor: magnus ubiq; timor.

Aetas

Aetas argentea.

EMBLEMA II.

Ad Bartholomaum Vuelfserum Patr.

Augustanum.



Svb Ioue pigra quies, in durum versâ labore:
 Materiam morbis æpe, malisq; dedit.
 Tunc homines cœpere domos, & tecta subire:
 Scissa dedit fructus vomere terrasuos.
 Tunc fulmen cœpit regale, & fulmine digna:
 Tunc brevior subit a mortis aperta via est.
 Sic ruit in peius mortalis vita: sed omni
 Qui se fortuna preparat, ille sapit.

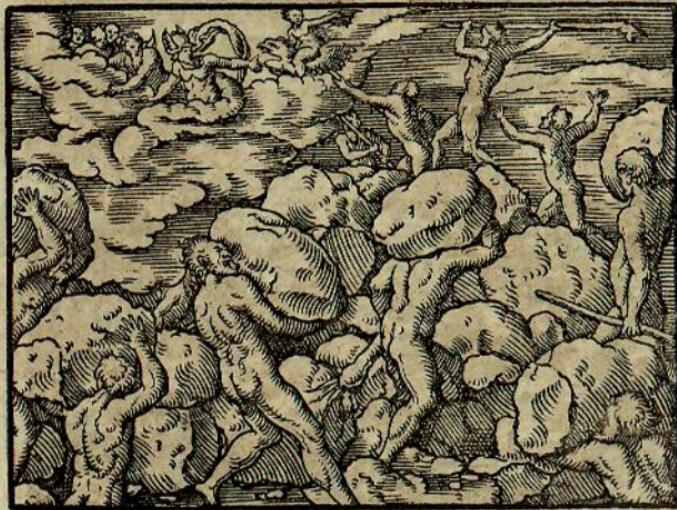
R 3

Vinum,

Vinum, sanguis terræ.

EMBLEMA III.

*Ad Theodorum Zuingerum Medicum,
& Philosophum.*



Contemptrix superum, monstrosa propago Gigantum:
 Ausa Iouis quondam Marte subire domum:
 Fulmineo turbata cadit Iouis igne: sed albas
 Protinus in vites ossa sepulta migrant.
 Fit vinum, sanguis: terra babit ergo cruentem:
 Qui babit immodicum, te duce Bacche, merum:
 Sanguineas babit cades, & bella cruenta:
 Et lites notas, exitiumq; suum.

Hinc

Hinc Pharios legimus reges, nec vina bibisse:
Nec Dijs, quum facerent sacra, litasse suis.
Sic & Alexandrum, de sanguine nata Gigantum,
Androcydes Magnum ponere vina monet:
Quod, velut est homini lethale cicuta venenum:
Sic nimio moritur pota cicuta mero.

Hâc virtutis iter.

EMBLEMA IV.



Ad Vitum Ortelium Vinshemium
Medicum.

Aequora

A Equora dum mulces posito Neptune tridente:
Lataq; dum Triton littora voce replet:
Iam venti ponunt : iam cessant nubila cælo:
Inq; suos redeunt flumina magna sinus.
Surgit humus : crescunt loca, decrescentibus vndis:
Moxq; solum profert grama, silua comas.
Solus cum sola superest homo coniuge Pyrrha
Deucalion : hominum factor in orbe nouus:
Parnassi quoq; arx umbrosi celsa tuetur:
Dum scelerum pœnas cætera turba luit.
Musarum iuga summa petat sic crimine liber:
Cui virtus, & laus, & bona fama placet.

Mille



Mille hominum species.

EMBLEMA V.

Ad Petrum Albinum Niuemontium.



D^m genus humanum reparat cum coniuge Pyrrha
 Deucalion: sortes poscit, aditq^s Themin.
 Illa caput velare monet: tunicisq^s recinctis
 Frigida post tergum mittere saxa manu.
 Parua mora est: utriusq^s volant post terga parentis:
 Paulatimq^s anima mollia saxa calent.
 Nam maribus nudas ostendit Pyrrha puellas:
 Quos format iactu vir, reparatq^s suo.

S

Inde

*Inde genus durum sumus, experiensq; laborum:
Felix, naturam qui superare potest.*

Sperne voluptates.

EMBLEMA VI.

Ad Joan. Schofferum Aemylianum.



Dum mouet iniustum Phineus in Persea bellum:
Multaq; fert hostis vulnera, multa facit:
Gorgone cum socijs visa stupet illicò : tandem
Sic lapis immotus fit, rigidusq; filex.
Palladis armatus clypeo, cui nobilis heros
Mercurij Perseus amputat ense caput.

Si nescis,

Si nescis, hec est Gorgo damnosa voluptas:
 Illecebris nimium blanda, potensq; suis.
 Qui sapit, auertit vultus hinc sponte modestos:
 Si videt hanc stultus, ceu lapis, inde riget.
 Quem Mars non astu vincit, ferroq; voluptas
 Inuictum vincit sepe maligna virum.

Vitæ sapientia custos.

EMBLEMA VII.

Ad Reinerium Solenandrum Medicum.



S Tratus humili Python Pbæbi iacet ecce sagittis:
 Terribilis serpens corpore, & ore minax.

S 3

Qui

*Qui modò pestifero pressit tot iugera ventre
 Iam cinis, & puluis, iam nihil esse potest.
 Pythia iam celebret seculo Gracia corde:
 Laurea victoris cingat honora caput.
 Prima docens rectum, custos sapientia vita est:
 Cum vitijs, morbos pellit, & omnem malum.*

Vigilandum medico.

EMBLEMA IIX.

Ad Joannem Hermannum Medicum.



Cur tibi trux anguis sacer est, Asclepie magne? *An quod fert medicam sapientis anguis opem?*

An quod

An quòd & in somnis velut est, & per uigil anguis,
Peruigiles medicos sic decet esse bonos?

~~Sicut per se uigiles sunt uigiles~~

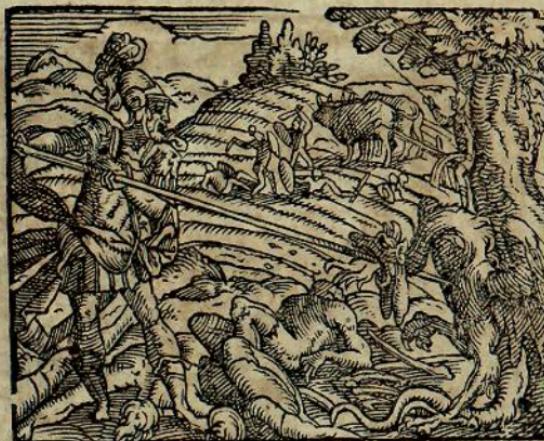
~~Si per se uigiles sunt uigiles~~

Insula templa videt circumflua Tybridis alti:
Iuppiter hic magnus proxima fana tenet.

Ne quid nimis.

EMBLEMA IX.

In Criticum.

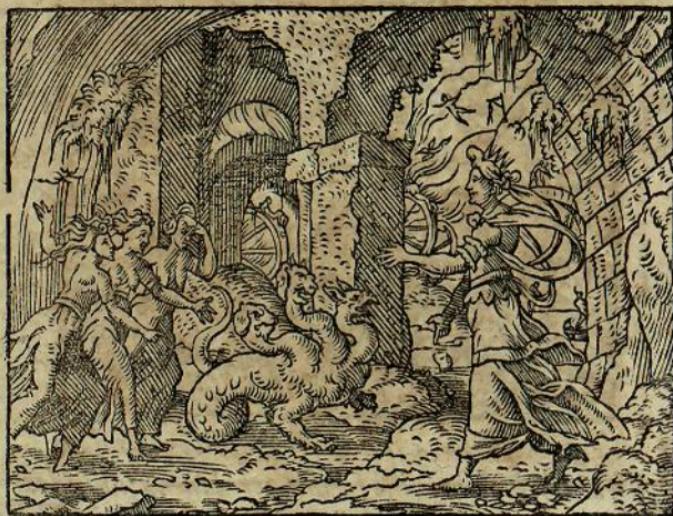


L Ernæam, turba capitum centuplice quondam
Terribilem, creuisse ferunt per damna subinde:
Et geminas vires reparasse, impunè recisam,
Quam tandem Alcides ferro, & face contudit, hydram.

Fœcundum omne malum est : fœcundo vulnera semper
 Fertile. si fibras omnes resecare malorum;
 Si nœuos omnes, si vis errata notare.
 Cuncta malus : caput excætræ fortasse secabis:
 Proq; uno vitio, vitium lucrabere duplex
 Crudelis nimium exactor, censorq; seuerus:
 Qui rectum esse putat, vitijs ignoscere nullis.
 Vnicuiq; dedit vitium natura creato.

Quisque suos patimur manes.

EMBLEMA X.



Ad Hieronymum Arconatum Leorinum.

Nocte

Noste satæ Stygia, furiæ tres: dira Megera,
Tristis & Alecto, Tisiphoneq; furens:
Sunt speculatrices scelerum, ultricesq; malorum:
Quod suadent, multant protinus omne nefas:
Inspirantq; graues animos, rabiemq; metumq;:
Menti, non membris vulnera dira ferunt.
Scilicet hæ colubræ sunt, hæc flagella, facesq;:
Mens hominis requie quum nequit agra frui.

Tria animi monstra.

EMBLEMA XI.



*Ad Christophorum Reusnerum FR.
Germanum.*

Quæ

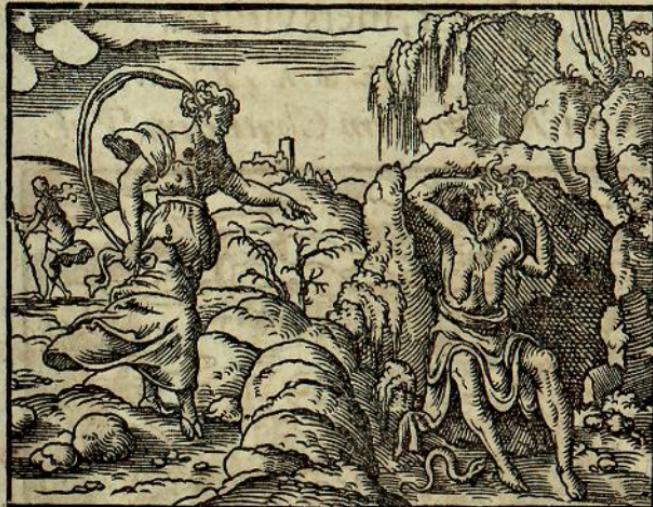
Væ Strophades habitant Harpyiæ: tristis Aello,
 Q^uocypeteq^z ferox animis, & dira Celano:
 Sunt audæ volucres: fraudantes Phineamensis
 Appositis olim: contactuq^z omnia turpi
 Fœdantes: & non tantum edibus ejcentes.
 Quem redimunt tandem iuuenes, Aquilone creati,
 Prastantes animis, Calais, Zethesq^z superbis:
 Aurea cum Minyis dum vellera, Phasis ad undas,
 Per mare non notum, prima petiere carina.
 O quām difficult^z res est, & plena pericli,
 Inuida mens, & auara, superbag^z: monstra domantur
 Quasi non virtute animi, probitateq^z vita:
 Cum fama, res atq^z fides mox interit omnis.

Macerat



Macerat inuidia.

EMBLEMA XII.

Ad Christophorum Vuolsum An-
nemontium.

Polyphex stimulante fame sua brachia rodit:
Sub brumam præda deficiente sua.

Inuidus alterius rebus macrescit opimis:
Et telis se se conficit ipse suis.

Ferrugo rodit ferrum, lignumq; teredo:
Et tineæ damno vestibus esse solent.

Liuor edax videt ingratos; carpitq; videndo
Successus hominum: carpitur ipse simul.

T

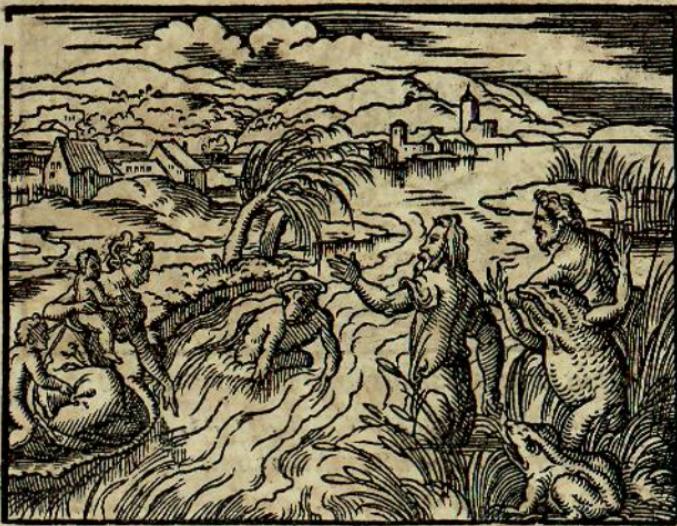
Sine-

*Sine scis, hæc est Matre bellua turpis:
Quæ seipsum comedit, suppliciumq; suum est.
Opereat, quisquis præstantibus inuidet ausis:
Vtq; latens imma vipera serpat humo.*

Liuor, iners vitium.

EMBLEMA XIII.

Ad Nathanem Chyträum P. L.



Dum lymphæ turbat Latona rustica turba:
Et vetat exiguo rore leuare fitim:
Indignata Dea est merito: potumq; verantes
Ruricolas, ranas protinus esse iubet.

Colla

*Collatum ent: albet venter: vox rauca coaxat:
 Terga caput tangunt lubrica: spina viret:
 Liuor, iners vitium, mores non exit in altos:
 Et stolidos animos, degeneresq; nos at.*

ΑΓΑΜΟΣ ΓΑΜΟΣ.

EMBLEMA XIV.

In Prognen.



Quid, Progne, credis Germanam stulta Tyranno?
Sic committis ouem credula nempe lupo.
 Sic te, Germanamq; tuam male prouida perdis:
Atq; tuo cumulas crimine crimen heri:

T 2

Quum

*Quum luges non sic lugenda fata sororis:
 Et mactas natum, dilaniasq; tuum.
 Cum truce difficile est uxorem habitare tyranno:
 Quem crux, & cædes, bellaq; sola iuvant.
 Plus valeat pietas in amore, fidesq; iugali:
 Quam quæstus, & opum perniciosus amor.*

Mala causa silenda.

E M B L E M A X V.

*Ad Joan. Fridericum Hainzelium
 Patr. Augustanum.*



Dum cultus superum spernunt, festumq; profanant:
 Et leui bus fallunt tempus, opusq; iocis:

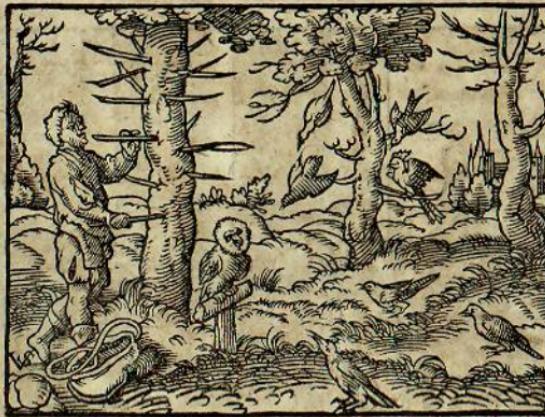
Protinus

*Protinus in volucres abeunt Mincides has; qua
A sero verum vespere nomen habent.
Iamq; petunt tenebras, & Solis numina vitant:
Tecta frequentantes sumida, nocte volant.
Mordere os hominem, quam turpia dicere, praefat:
Luce sacra solùm mens vacet, osq; Deo.*

Ama quod fœmina debes.

EMBLEMA XVI.

Ad Martinum Zeidlerum Juriscons.



*S*upposuit lasciuia femur quod turpe parenti
Nyctimene, lucem, noctua facta, fugit.
Conscia sic culpæ, celat miseranda pudorem:
Et latet in tenebris, fletq; gemitq; nigris:

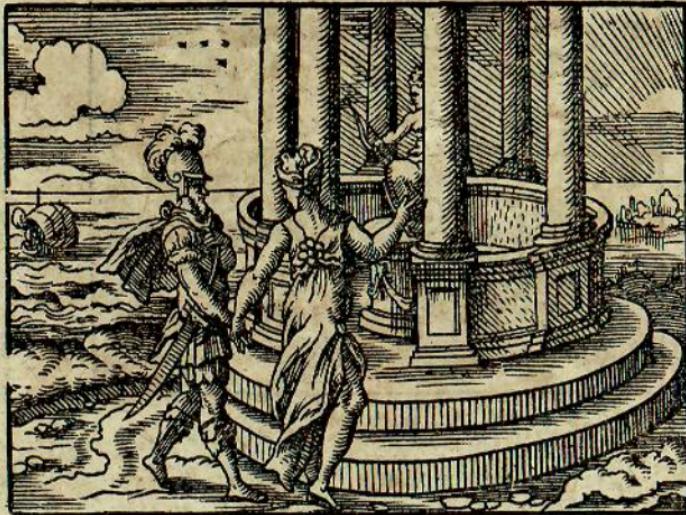
T 3

Quam

Quam fugiunt & aues, & pellunt aethere toto:
 Nec reperit tutum pulsat repulsa locum.
 Imperat heu quoties menti furiosa libido
 Fæminea: rectum nescit habere modum.
 Qua semel amissi rupit si frena pudoris:
 Mente furens cæca perpetrat omne nefas.
 Quod licet, ingratum est: quod non licet, acrius virit:
 Semina nequitia frangere nemo potest.

Credula res amor est.

EMBLEM A XVII.



Ad Quirinum Austriacum Teublicium.
 Prima

Prima Venus iuueni Pagasæo donat Iyngæ:
Colchidos hac primus conciliatur amor.
Credula res amor est: blandumq; libido venenum:
Quod lubet, hec homines noxia torquet Iynx.
Si quis amat, quod amare nefas est, turpiter ardet:
Mens perit huic, simul huic resq; fidesq; perit.
Si sapis, illecebras fugeretur amoris: iynge
Tam fœda decet hand cor iuvenile trahi.

Aliud.

Iynx amoris, & voluptatis nota est:
Quæsta philtres: forte quod quovis agat
Ante, & retrorsus colla in orbem libere.
Sic & voluptas corda agit mortalium:
Mirumq; torquet in modum, quoquod lubet.

Fides



Fides Deo sacrificium maximum.

EMBLEMA XIIX.

Ad Jeremiam Reusnerum Germanum.



D^Uniaculo Atrides transfigit in Aulide ceruam
 Ignarus: nimium lesa Diana furit.
 Indignata mari ventos immittit, & undis:
 Sæuit hyems: pestis saeuam moratur iter.
 Sanguine virgineo placandam virginis iram
 Consultus Calchas protinus esse monet.
 Stat virgo castum iam profusa cruento,
 (Quis putet?) ante aras Iphigenias sacras:

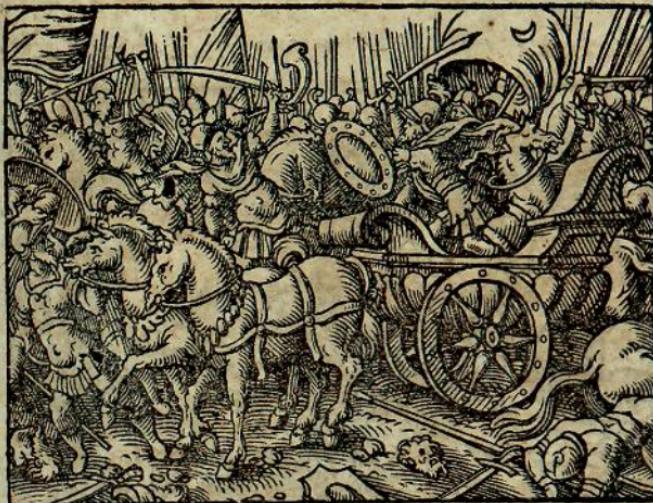
Victa

*Victa Dea est. nam supposita, pro virgine, serua,
Sacra probans: sacris praeficit inde suis.
Non fibra pecudum, non placant exta Tonantem:
Sed, quæ sit simplex, & sine labe, fides.*

Vltorem vlciscitur vltor.

EMBLEMA XIX.

Ad Andream Fociscum Thallorium.



*C*ontemptor ferri, nulloq; forabilis ictu:
Cum forti confert Cygnus Achille manum.
Vulnus erat nullum: sanguisq; in corpore nullus:
Quamvis immitti casus ab hoste foret.

V

Parua

Paruamora est: victor currufremebundus ab alto
 Desilit: & Cygnum cominus ense petit;
 Cedentemq; sequens instat, turbatq;, ruitq;.
 Faucibus elitis eripit inde animam.

Contulit in volucrem corpus Deus æquoris albam:
 Mortuus, & viuus nomen oloris habet.

Seipsum vincere, maxima victoria.

E M B L E M A X X .

Ad Albertum Stibarum, Eq. Francum.



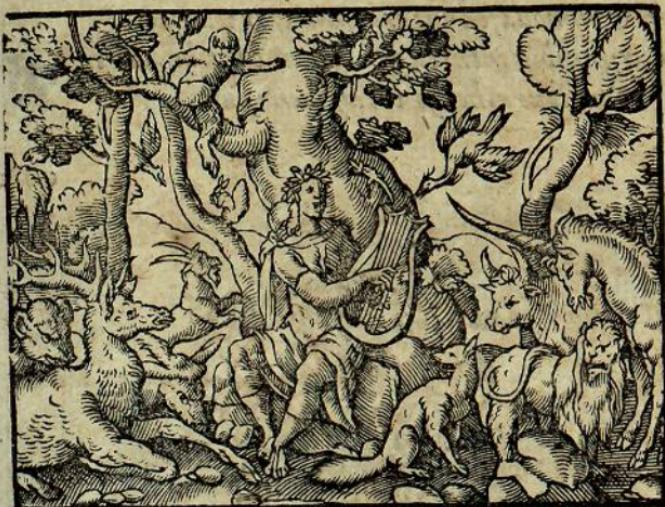
Fortis, & invictus victor, Telamonius Ajax:
 Qui ferrum vicit tories, ignemq;, iouemq;

Quig;

Quiq; tot egregios heroas vicit, & armis
Perdomuit toties: una nunc vincitur ira:
Inuictumq; virum vincit dolor, atq; cupidio.
Sic nemo Aiacem potuit superare, nisi Ajax:
Dum nimis impatiens, grauioris morte, repulsa:
Lethiferum condit sua per præcordia ferrum.
O quantum decus est, se vincere posse per iram:
Maxima, si nescis, victoria vincere seipsum est.

Musicae, & Poëticæ vis.

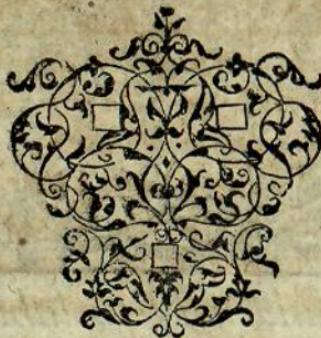
EMBLEMA XXI.



Ad Dauidem Nephelithum Ma-
thematicum.

TErribiles Orpheus tigres, rabidosq; leones,
 Et volucres cantu lenijt, atq; feras.
 Saxa sono blanda mouit testudinis alter
 Amphion: Thebas dum struit absq; manu.
 Scilicet agrestes animos, hominesq; feroceſ
 Mollyt: & populos imbuit arterudeſ:
 Quos blanda flexit prece comiter, eloquioq;
 Et quos ius docuit, iustitiamq; sequi.
 Musica ſic multum, multum diuina Poëſiaſ
 Concentu numeris conueniente, valet.
 Si vox eſt, canta: genius ſi, carmina ſalta:
 Commoda ſed vita carmina, grata Deo.
 Carminibus mentes, mulcentur cantibus aures:
 Fontibus aetherijs utraq; venafliuit.

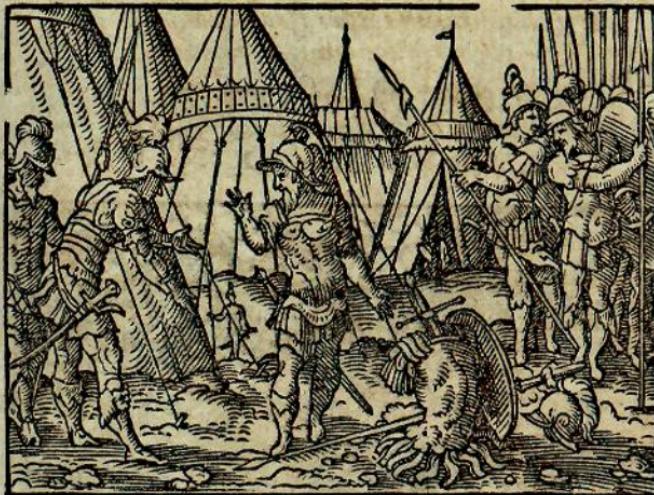
Maior



Maior post ocia virtus.

EMBLEMA XXII.

Ad Paulum Constantimum Phrygionem Medicum.



D^rum rapidus torret sitientes Sirius agros:
 Et Sol Herculei terga leonis habet:
 Ingenij vires recreare, labore remisso,
 Me iuuat: & modica, Paule, quiete frui.
 Quod caret alterna requie, durabile non est:
 Membra quies renouat, fessaq^z corda leuat.
 Sic ferus Alcides clauam posuisse cruentam
 Fertur: & inuita fusa tulisse manu.

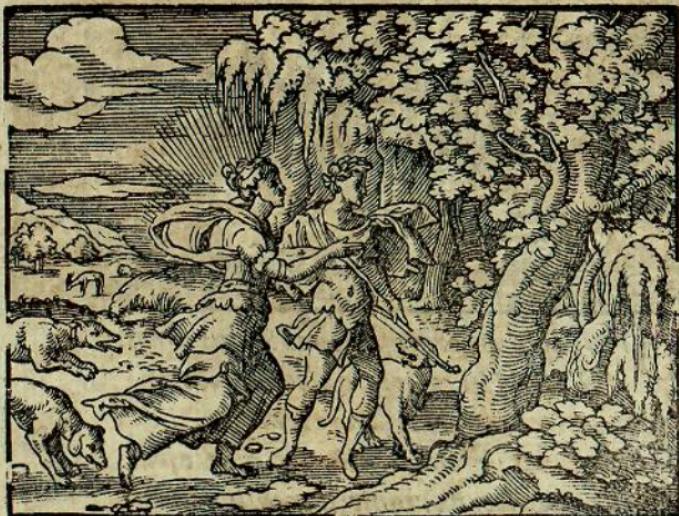
V 3

Nec

*Nec sapiens semper fuit, aut facundus Ulysses:
 Errantes tenuit per mare saepe rates.
 Bella nec assidue gesit violentus Achilles:
 Sed cithara lusit sepius, atq; lyra.
 Tempestiu a graues leuat intermissio curas:
 Attenuat nimius corpora fracta labor.*

Aurora Musis amica.

EMBLEMA XXIII.



*Ad Jacobum Monauium Patr.
 Vratislauensem.*

Lutea

LVte adum Cephalum tenebris Aurora fugatis
Mane videt laqueos tendere sepe feris:
Quamlibet inuitum, rapit: impatiensq; maritum
Deperit: & donis hunc, opibusq; beat.
Quisquis amat Musas, Auroram diligit ille
Peruigil: & studijs, mane rubente, vacat.
Nam Musis aurora sacris Dea fertur amica:
Dum cerebrum, sensus, mens, ratioq; viget.
Sic homo doctrina, sic usu crescit, & arte:
Quam census, vita quam comitatur honos.
Infelix, quicunq; piger sic stertere mane
Sustinet: & somnos gaudia magna vocat.
Qui viuit, vigilat: mors est velut altera, somnus:
Pro lucro damnum cui placet, indeferet.

Improba



Improba Siren desidia.

E M B L E M A X X I V .

Ad Vuolfgangum, & Carolum Rechlingereros, Patr. Augustanos.



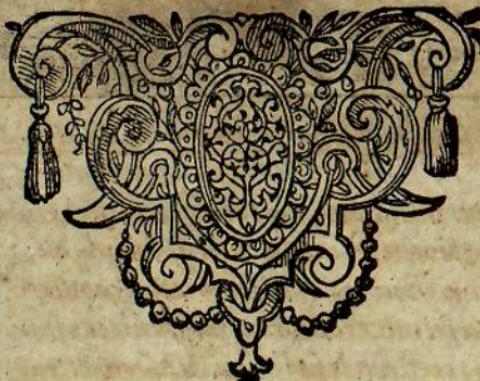
*P*er varios casus, per tot discrimina rerum,
Dum longas Ithacus itq; reditq; vias:
Sirenum voces, & Circes regna relinquit:
Blanda nec Atlantis tunc remoratur iter.
At socijs Circe dum pocula fæda ministrat:
Excors, & turpis sus fit hic, ille canis.

Quid

Quid monet hoc, Vuolfgange, rogas, & Carole? fratrum
Par bene compositum, pectora cara duo.
Si vos laus, & fama ituat: virtutis amore
Difficiles pigeat ne superare vias.
Sin nihil infesti durus vidisset Ulysses:
Fortè magis felix, at sine laude foret.
Sed blandæ mortes Circes, & gaudia dira
Sirenum, celeri sunt fugienda pede:
Nempe libido furens, & non concessa voluptas:
Scilicet hac homines efficit usq; feras.
Quam circum volitat nigris infamia pennis:
Et dolor, & si quid tristius esse potest.

x

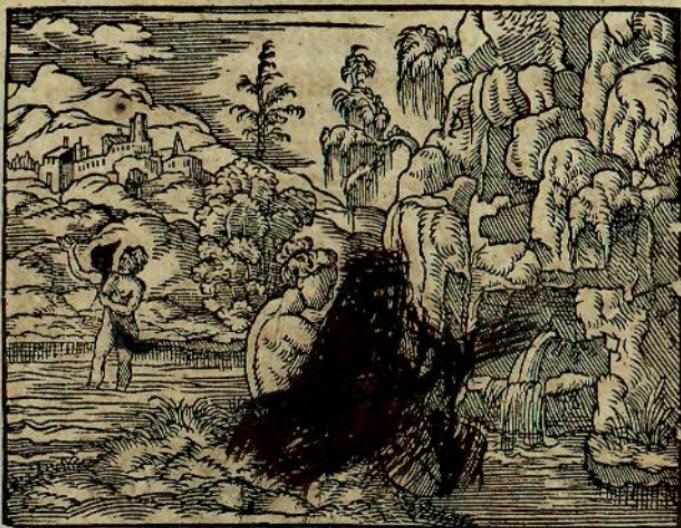
Forma



Forma viros neglecta decet.

EMBLEMA XXV.

Ad Matthaeum Ehamium P. Augustanum.



S Almacidis qui fonte lauat vir, semiuir exit:
 Mollescit tactis illicò corpus aquis.
 Quisquis desidiam sectatur, luxuriamq;:
 Qui laute comedit, qui lauat, atq; bibit:
 Qui fingit vultus, ornatq; subiade capillos
 Ad speculum: captans sic simulacra sur:
 Nec sua cum duris sudoribus ocia miscit:
 Nec, quod agat semper, quodq; sequatur, habet:

Deniq;

*Deniq; qui se stultus amat : sine corde virili
Semimarem meritò dixeris esse virum.
Forma viros neglecta deceat : cultusq; virilis
Legitimum finem conuenienter amat.*

Nosce teipsum.

EMBLEMA XXVI.

*Ad Georgium Henricum Stibarum,
Eq. Francum.*



Dvn sibi quisq; placet, nimium sibi credit : & audet
Se supra mortem tollere quisq; suam:
Nec se, nec sua noscit iners : aliosq; superbus
Spernit : & est vitijs cecus amore sui:

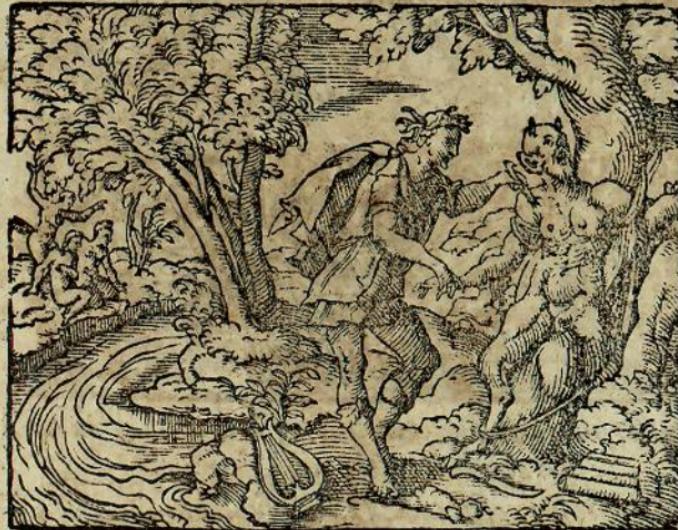
X 2

Vlrix

Ultrix semper adest Nemesis: stupor occupat illum,
 Atq; pudor: sua qui, seq; superbus amat.
 Sic quondam liquidis vultus speculatus in undis
 Narcissus: nimium dum placet ipse sibi:
 Liquitur, insanoq; sui tabescit amore:
 Et sensim tecto carpitur igne miser.
 Sola dolens huic commoritur resonabilis Echo:
 Spreta olim: iam nunc vox, sonus, aura, nihil.

Tecum habita.

E M B L E M A X X V I I .



In Attalum.

Circuit

Circuit horrentis dum pelle leonis asellus:
Turpiter exutus, fusteg, casus abit.
Marsya, dum propria non vis in pelle quiesce:
Phabeis digitis excoriatus obis.
Sic elephantina quoniam Thraso pelle superbbit:
Stultitia arguitur proditor ipse sua.
Si sapis, esse tua contentus sorte memento:
Intra fortunam disce manere tuam.
Quem natura locum tribuit, satis esse putato:
Si, quod habes, non vis, iam miser esse potes.
Nam quid habes, quod non habeas quoq, munere Diudam?
Et quoq plura negasti tibi, pluraferes.

X 3

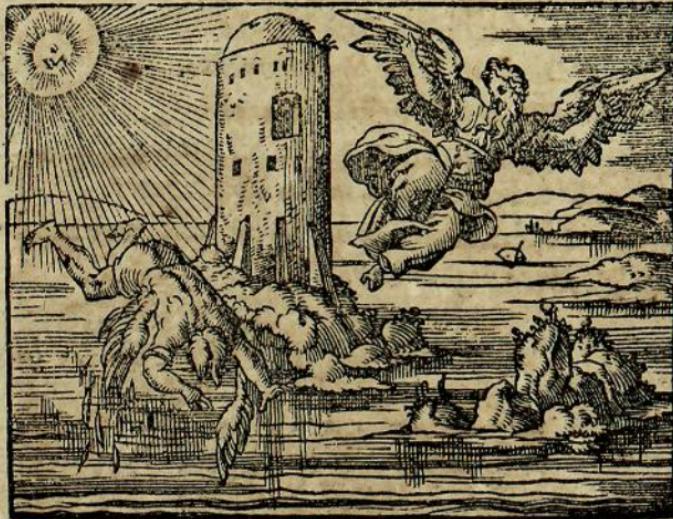
Inter



Inter vtrunq; tene.

EMBLEMA XXIX.

Ad Danielm Hermannum Borussum.



SVbuolat ad cœlum ceratis Daedalus alis:
Sic labyrinthao tutus ab hoste fugit.

Icarus it comes huic puer: inter vtrung; volare
Quem monet, & media tutius ire via.

Celsior it, pennisq; puer labentibus orbus
Fatales proprio nomine signat aquas.

Qui se non noscit, sed concipit aetheramente:
Et supra sortem qui nimis alta sapit:

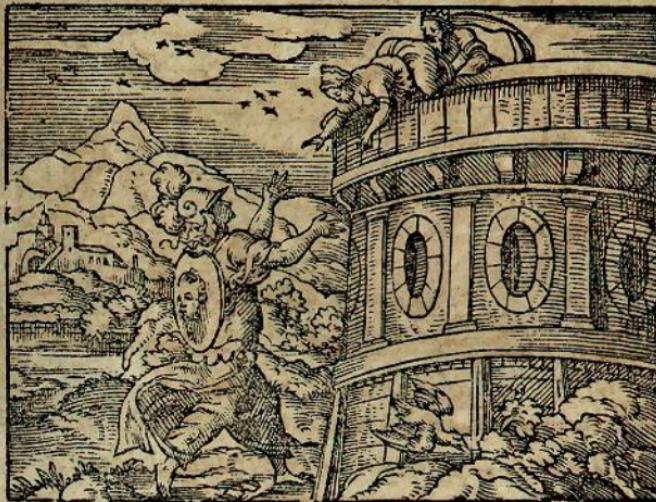
Maio-

*Maioresq; suo pennas extendere nido
Gaudet; & à media flectere sèpè via:
Sentiet Icarium fatum: sublimibus ausis
Excidet: & vitam claudet in orbe miser.*

Quò non liuor adit?

EMBLEMA XXIX.

Perdicis Prosopopæia.



*Q*væ profunt alijs, ars, virtus, ingeniumq;:
Me miserum miser & nempe dedere neci.
Dædaluſ artificem dextram faber inuidet eheu:
Et me præcipitem Palladis arce iacit.

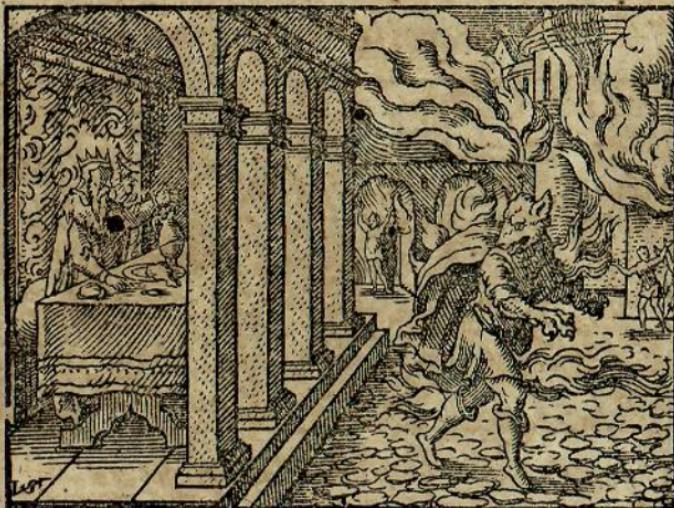
Sed

Sed benè, Palladie quod seruor numine dextre:
Perdicem mesic illico fecit auem.

Homo homini lupus.

E M P L E M A X X X .

Ad Hieronymum Reusnerum Leorinum.



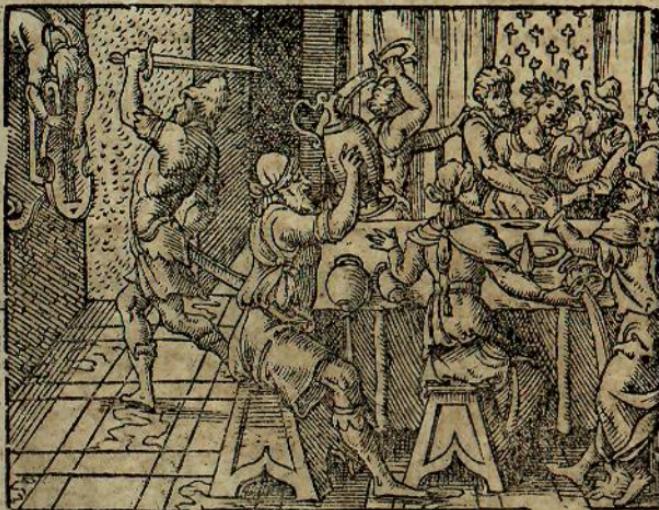
Lyncus rex Scythia ferus, Arcadiaq; Lycaon,
Quam benè nomen habet, scens ut ergo, lupi.
Pæna fit hac sceleris: namq; hospes, ut hostis, ut ergo,
Dum parat hospitibus damna, fit inde lupus.
Aut homini Deus est homo; si bonus: aut lupus hercle,
Si malus: o quantum est esse hominem, atq; Deum.

Quid

Quid non ebrietas designat?

EMBLEMA XXXI.

Ad Joannem Posthium Med. & P. L.



Luxus, dulce malum, iucunda fallere fronte:
Appositam mortem luxus habere solet.

Ingluicies, res fæda, vorax; res crapula turpis:
Sobria vita pios, mensaq; parca decet.

Non sic Aetna grauis, non sic Vulcania tellus
Aestuat: ut nimio cor iuvenile mero.

Scilicet inflammant vitales vina medullas:
Et furiant mentes, ingeniumq; premunt.

r

Quid?

*Quid? quod nequit iam pariunt, & crimina magna:
 Hinc pudor, hinc probitas, hinc metus omnis abest.
 Quid cedes, rixasq; loquar? quid denig; morbos?
 Crapula quos cerebro, ventriculoq; parit.
 Discite mortales vino moderatiū vti,
 Atq; cibo: superis vitam modesta placet.*

Medio tutissimus ibis.

EMBLEMA XXXII.



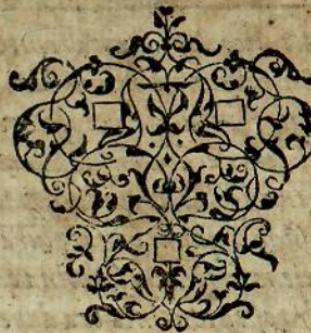
*Ad Joan. Fridericum VVellerum,
 Patr. Augustanum.*

Pulera

PVLCA magistratus species, & formare regendi:
Sed res solito plenatimore manet.
Non honor, ast onus est: pÆnam promunere poscit
Nescius, affectat qui sibi regna dari.
Namque grauis res est, & eget moderamine certo:
Crebra per insidias, per mala mille via est.
Nec plebem regere est in promptu: sape repugnat
Stulta; sub imperio dum putat esse graue.
Si nescit rex, qua commissas flectat habendas:
Nec medium prudens, inter vtrungq, tenet:
Sigilum libet stimulis, quam loris fortius vti:
Iam subito casu, cum Phaethonte, ruit:
Qui dum flammiferos Phaebi premit inscius axes;
Mergitur Eridani, fulmine fusus, aquis.

T 2

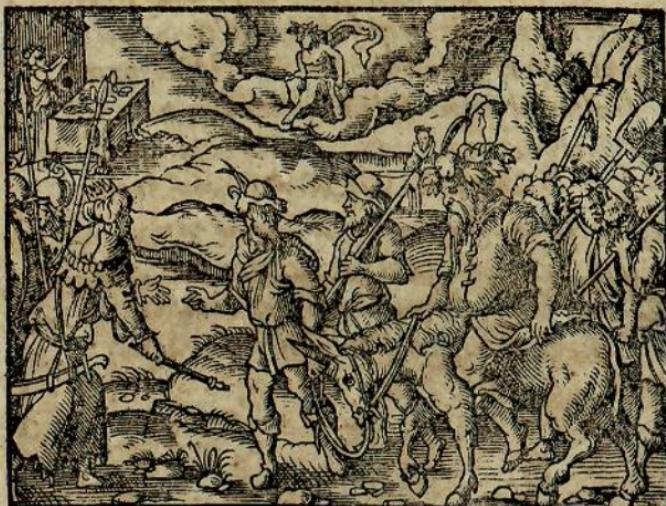
Crescit



Crescit amor numi.

EMBLEMA XXXIII.

In Auarum.



Crescis, & Attalico domus alta renitet ab auro:
 Corrasasq; colis, numinis instar, opes.
 Nec satis hoc, animam lucris quoq; vendis iniquis:
 Mercando solers excutis omne solum:
 Exanimisq; metu vigilas, trepidasq; pauore:
 Multaq; possideas quum bona, plura cupis.
 Sic quondam sitiens fugientia flumina captat
 Tantalus: & posita continet ora dape.

Sicq;

Sicq; Midas tacto rex discruciatur ab auro:
Dum sua Pactolo flumine membra lauat.
Nec metuis (quanquam metuis permulta) quod hæres
Mox male quæsit as puluere vertet opes.
Tutius est modica contentum viuere sorte:
In letis mentem rebus habere piam:
Præsentisq; Dei venerabile numen amare:
Si nescis, cunctas res ea vincit opes.

Rex suus reginæ placet.

EMBLEMA XXXIV.



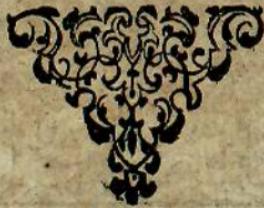
Ad Bartholomaum Reusnerum Medic.

r 3

Classe

Classe petit Delphos Ceyx, Trachinius heros:
 Dijs oblaturus munera grata suis:
 Tempestas oritur maris ingens, atq; procella:
 Quò maneat, coniux terq;, quaterq; rogat.
 Fida viri coniux, & lecti gloria rara.
 Sed frustrà, pietas debita suadet iter.
 Sic abit ille quidem: medij sed mergitur vndis:
 Fluctibus, & ventis quam furit ira maris.
 Alcyonen pius ingeminat sine fine maritus:
 Ceycemq;, vocat non minus ipsa suum:
 Proq; viri, superis facit irrita vota salute:
 Thurag fert casta religiosa manu.
 Ille perit ponto: nec coniux sola superstes,
 Conscia iam sati, permanet absq; viro.
 Nam thalamo quos iunxit hymen, mors iungit in urna:
 Cumq; viro sunt frater, & uxor aues.

Sola



Sola viuit in illo.

EMBLEMA XXXV.

Ad Michaëlem VVirthium Furecons.



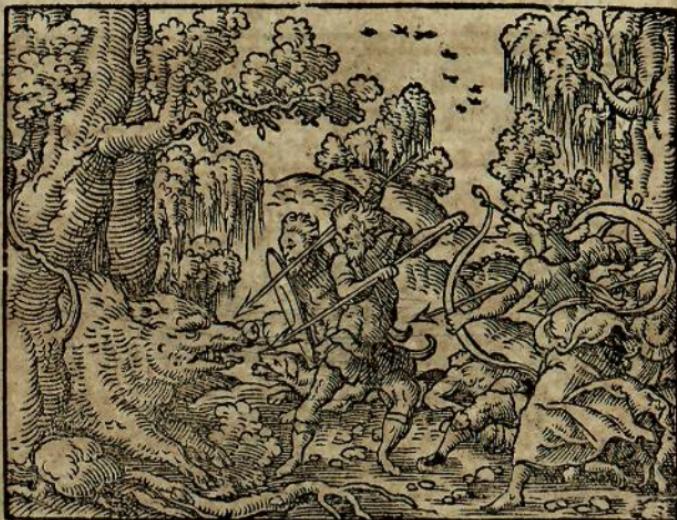
Romulus Hersilia, cœli subit astra, relicta
Coniuge: quæ carum fletq; gemitq; virum.
Quam Juno miserata, per Irim, dicit Olympo:
Coniugis hic, sed nunc conspicit ora Dei.
Excipit aetherea sibi iunctam sede Quirinus:
Cum forma, nomen mutat, Oramq; vocat.
Sancta fides thalami superat sic tempora vita:
Qua bene vincit a semel, numine teste, fuit.

Ibo

Ibo animis contrà.

EMBLEMA XXXVI.

Ad Albertum à Steten, Patr. Augustan.



Dente tremens, oculis trux, spumans ore, ferox
 Pectore, vastat agros dum Calydonis aper:
 Lecta manus iuuenum coeunt de gente Pelasga:
 Conscititur telis hinc Meleagre tuis.
 O quam fortis aper, media truculentus in ira,
 Christicolum cætus vastat in orbe sacros.
 Difaciant, nouus exurgat Meleagrus in armis:
 Fortia qui caso tela cruentet apro.

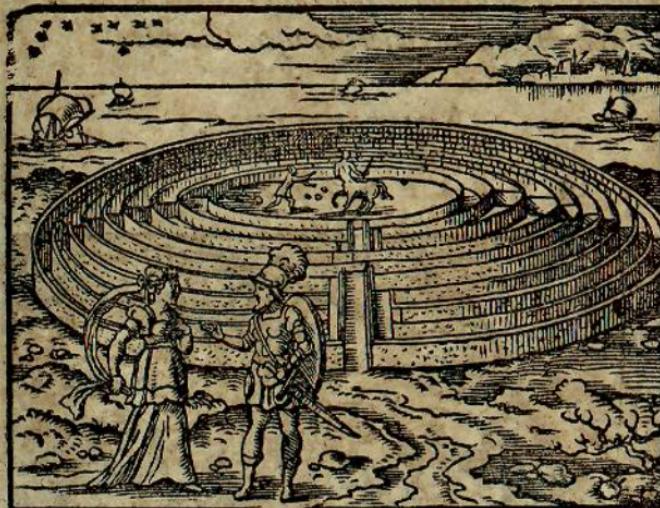
Fata

Fata viam inuenient,

EMBLEM A XXXVII.

Ad Matthaeum Balerum Patr.

Augustanum.



VT quondam Creta fertur Labyrinthus in alta,
 Parietibus textum cæcis iter, ancipitemq;
 Mille vÿs habuisse dolum: quas signa sequendi
 Falleret indepresus, & irremedialis error.
 Sic mundus latebris cæcis, flexuq; doloso
 Corruptos animos hominum frustratur: & implet
 Innumeras errore vias: vix undereuerti

Z

Sape

Sepe datur: tanta est miseri fallacia mundi.
 Utq[ue] ope virginis nullis iterata priorum
 Ianua difficilis filo est inuentare reperto:
 Quo duce Dædalem Theseus iter inde relegit.
 Sola Dei sic monstrat iter dux gratia verum:
 Quod renovare gradum, super aspergim euadere ad aurum
 Posit homo: tanta est fortis misericordia nostra.

Animum rege.

EMBLEMA XXXIX.



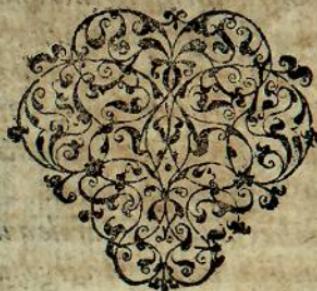
Ad Obertum Giphanium Jurisconf.

Dum

DVm legit Eurydice flores, per amena vireta:
Orpheio vix dum iuncta puellato:re:
Occidit, in talum serpentis dente recepto:
Confortem linquit sic noua nupta suum.
Quine scit motus animi cohibere feroce:es:
Accelerat mortem, perniciemq; sibi.
Fortis erat, Stygys puer olim mersus in undis
Aeacides: pede sed non quoq; lotus erat.
Cetera qui vincit, se vincere nescit, & iram:
Inuitusq; animis vincitur ipse suis.
At melius Iason, dum vellus ab hoste reportat
Phryxeum: laudis victus amore noua:
Calceolis lauat amissis in flumine plantas:
Comprimit affectus sic, cohibetq; suos.
Responfare cupidinibus, sorti q; superba
Quiscit, Oberte; Deo proximus, ille sapit.

Z . 2

Sursum



Sursum corda.

EMBLEMA XXXIX.

*Ad Carolum Utenthouium Patr.
Gandauensem.*



IVppiter Europam rapturus, Agenore natam:
 Phoenicum simulans fertur in arua bouem.
 Gaudet amans pulcri forma bouis: haud mora, tergo
 Insidet: & Cretam per freta virgo petit.
 Dum petit hanc, littus respectat sape relictum:
 Donec se prodit Iuppiter esse Deum.
 Fabula quid velit hac sibi, me si Carole queris,
 Accipe, mens hominis, regia virgo fuit:

Per

Per mare quam mundi desert miserabile corpus:
Sape tamen patrios respicit illa lares.
Scilicet humanis mens facta obnoxia curis,
Luminibus cordis te, Deus alme, videt:
Te colit, & vero te contemplatur amore:
Perfruiturq; sui cognitione boni.
Namq; bonum summum Deus est, finisq; bonorum
Summus: ab hoc uno vita, salusq; datur.

Cupio dissolui.

EMBLEMA XL.



Ad Martinum Crusum.

Z 3

Per

Per iuga dum nemorum pharetrata Diana vagatur:
 Errantem siluis Endymiona videt:
 Deperit hunc amens: & ut oscula carpat ab ore
 Pastoris: longo membra sopore grauat.
 Tuta Diana diu sic oscula figit amanti:
 Oscula Dijs magnis per mare digna peti.
 Qui pius est, viuitq; pius, moribusq; beatus:
 Adq; Deum, sceleris purus, anhelat iter:
 Per somnum Deus huic fert oscula blanda: piorum
 Nimirum dulcis mors solet esse sopor.
 Nam quos Christus amat, sibi iungit carne solutos:
 Et rapit ad vita gaudia longa noue.
 O dulcis requies: ob basia dulcia, cœlo
 Proxima: felices, qui meruere frui.

NICO.



NICOLAI REVSN
RI LEORINI SILESI,
I C. ET P. C.

EMBLEMATVM
LIBER QVARTVS.

Virtus præmium optimum.

EMBLEMA I.

Ad D. Rupertum à StoZingen Con-
siliarium Cæsaris.

A Vrenus æterno frondescens ramus honore:
Symbola virtutis clara pereennis habet:
Pulcricomaq; frequens hic crescit in ilice: magni
Quæ nemoris spargit silua refusa comas.
Fortius umbrosa nihil, aut fœcundius usquam
Ilice: quæ viscum nobile fronde parit:
Et preter glandem, fert coccum letarubentem:
Et folijs semper frondet amena suis.
Sic magnum decus est virtutis, magna potestas:
Perpetuus splendor, perpetuusq; vigor.
Fortius hac nihil est, nil fortunatus, & quod
Tam sit fœcundum sponte, feraxq; sua.

Qui

*Qui sapit, hunc oculis vestigat, menteq; ramum:
Nempe sub hoc virtus, forsq; beat a latet.
Auricomos nisi quis decerpserit arbore fætus:
Elysias miser hic nescit adire domos.*

ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ ΚΛΕΟΣ.

EMBLEMA II.

*Ad Dauidem Coberum, Cesaris
Consiliarium.*

*Sic cui fama placet, si laus, si gloria: virtus
Est opus, & constans sedulitate labor.
Nam socius Labor est casus virtutis in omnes:
Illa bona Fama mater, at hic pater est.
Sunt comites utriusq; Quies, Fortuna, Voluptas:
Quæq; domum seruat, quum venit, alma Salus.*

Aliud.

*Sponsa decens Virtus: sponsus labor: ambit hic illam:
Fit coniux: nouus hinc Gloria fætus adest.*

ΠΙΣΤΟΝ



EMBLEMA III.

Ad Joan. Heinricum Hainzelium,

Patr. & Sen. Augustanum.

Constans est virtutis honos, & gloria fida:
Et memorem famam, qui benè vixit, habet.
Aspicis, ut iuuenis galea decoratus, & hasta,
Sceptriger, & geminum crus ocreatius ouet:
Fæmineam flagrans speciem cœlestis Honoris:
Quæ galeam dextro sub pede calcat humi:
Quæq; manu plenam cornu fert fruge beata:
Cincta comas, nudo conspicienda sinu.
Virtutem robur decet, & prudentia mentis:
Sub pede testudo quod domiporta monet;
Et cassis, cristi præsignis, & hasta: vigorem
Ingenij magni penna decora notat.
Sceptra, potestatem vitij ratione domandi:
Munitumq; ocrea, pectus ad omne malum.
Qui per virtutem, verum sectatur honorem:
Et laudis magis est, quam studiosus opum:
Sufficit huic, longumq; diu perdurat in ævum
Gloria, res, census, gratia, fama, fides.

a

Huc

Huc cursus fuit.

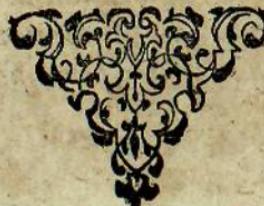
E M B L E M A . I V.

Ad Nicodemum Frischlinum Poët.

& Com. Pal. Ces.

Mons, qui verticibus petit arduus astra duobus;
 Parnassi, medio cur tenet orbe locum?
 Dic mihi, Phœbe pater. nam Iuppiter, alite missa
 Imperium fertur sic didicisse suum.
 Sicego, sic contrà retulit mihi Phœbus Apollo:
 Quæ medio ducit semita calle, placet,
 Fas ut sit cuiuis artes ediscere doctas:
 Sic datur ad Musas currere recta via.
 Ast opus est magno nixu, duroq; labore:
 Conscenso donec vertice victor oues.
 Quod si difficiles aditus, virtutis amore,
 Viceris: hæc premium palma, decusq; dabit.

Vnica



Vnica nobilitas virtus.

EMBLEMA V.

Ad Joan. Philippum Fuchsim à Pin-
bach. Andreae F. Eq. Fr.

Est aliquid, longa censeri laude suorum:
Et etiam sortum patribus esse domi.
Sed generis laus est tutissima: moribus ut sis
Nobilis, & vera simplicitate bonus.
Nam si cui generis laus est in origine sola:
Mox perit omnis in hoc nobilitatis honos.
Quod si quis vitijs tantum sit nobilis: ille
Immerito titulum nobilitatis habet.
Nam quid habet cæcus tandem commune, Philippe,
Cum speculo? nunquid se videt ipse magis?
Turpe equidem, si nobilitat modo crimina vita
Nobilitas. virtus nobilitate prior.

Cedendo vince.

EMBLEMA VI.

Ad Hieronymum Osium P. L.

Quid frustraniti, nec cedere velle furori
 Currenti, aut stimulum calce ferire iuuat?
 Aptius obsequio, quam stulta vincitur ira:
 Cedere qui nescit, vincere nescit homo.
 Nonne reluctando, stimulo dum sape feritur,
 Plus sibi, quam domino; sic nocet acer equus?
 Cedendo vices melius: si cedere nolis.
 Impatiens: rabies gliscit, & ira magis..

Spes:



Spes proxima messis.

EMBLEMA VII.

Ad Joannem Orthmannum Leo-
rinum.

Ruficuſus ut gelida mandat ſua ſemina terra:
Et fructuſ tandem percipit inde nouos:
Sic noſ eſt veteri pariter tellure renatos
Ferre decet fructuſ cum pietate bonos.
Turpe nefas, ſi quis ſit pondus inutile terra:
Ceu ſemen, moritur quod ſine fruge bona.

a 3

Vis



Vis nescia vinci.

E M B L E M A I I X.

Ad Adamum Closium Silesium.

Scilurus en morti senex iam proximus,
Concordia octoginta natis symbolum
Pulcrum daturus insuperabilis suis:
Fasces dari mandat sibi: quos firmiter
Sic colligatos, singulis dat filijs:
Vnoq[ue] nisu, aut altero frangi iubet.
Pro viribus conantur omnes: at diu
Frusta laborant. dein scopas solui monet:
Et singulas à singulis iam virgulas
Frangi. labor non est opus, aut nisu grauis:
Patrem celeriter quisq[ue] voti compotem
Reddit sui: profasce iam minutulas,
Flammis paratas subitis, cernit ferulas.
Concordiae vis magna, vinci nescia:
Quae quandiu durat: salus, victoria,
Felicitas durat. quod si discordia
Incessit amens: omni amissio robore,
Ab hostibus vinci potest facile suis:
Quamuis potens, & magnus sit exercitus:
Fugit salus, victoria, & felicitas.

A I P Ω N

AIPΩΝ AIPOTMAI.

EMBLEMA IX.

Ad Henningum Hammelium Iuriscons.

F Allere consilio, res non operosa, sodalem:

Sed praeindicij res solet esse grauis.

Consilij fructus suasoribus instat iniqui:

In caput auctoris fraus mala sepe redit.

Sæpe dolis alios tentans euertere falsis:

Artibus interimit seqꝫ, suosqꝫ malis.

Sic scrobesæpe sua capitur venator: & auceps

Quos posuit, laqueis se capit ipse suis.

Sic polypus, concha dum carnem captat auarus,

Alterius capitur protinus ecce manu.

IEPON



Ad Ioannem Sagerum Medicum.

Consilium, res sacra: cauet consultor amicus
Consilio cuiquam velle nocere suo.
**F
Et patitur telis vulnera facta suis.
En se suo Marium iugulat sic Pollio: telo
Sic Brasidas hostem conficit ipse suo.
Sic Phalaris tauro violenti membra Perilli
Torret: & infelix imbuit auctor opus.
Sic monstratorem sacri Busiris inqui
Mactat: ut Aegypto det Iouis imber aquas.
O quam iusta Dei lex, & sententia iusta est:
*Artificem fraudis fraude perire sua.***

ΕΦΗ



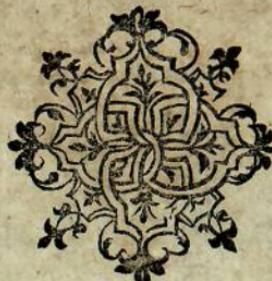
ΕΦΗΜΕΡΟΙ ΤΥΧΑΙ

EMBLEMA XI.

*Ad Marcum Thennium Augu-
stanum.*

DVM rebus fortuna fauet nimis aqua secundis:
Parcius infida crede, nec alta sape.
Nam quum blanditur nimium fortuna serena:
Captatum stultos insidiosa venit.
Quos semel est complexa hedera, enecat illico frondes:
Quos fortuna fouet, strangulat, aqua nimis.
Quod donat fortuna, time: venit illico raptum:
Eripit ut Solem nubila sape dies.
Sorte tua potius gaude: laudabile Marce
Vivere naturae conuenienter erit.

Omne



Omne nocet nimium.

EMBLEMA XII.

*Ad Thobiam Zorerum IC. Consil.
Palatinum.*

Nec mihi diuitijs contingat grandibus vti:
 Nec me paupertas rursus iniqua premat.
 Difficilis res est, opibus non tradere mores:
 Pauperiesq; probro saepe maligna datur.
 Inter utrumq; malum, bene vivere deligo paruo:
 Felix, cui modicas dat Deus aequus opes.
 Si minus exundat Nilus, minium ve, per aestum,
 Quam satis est: Pharios mox premit atra fames
 Omne nocet nimium: modus est pulcherrima virtus:
 Et modicis rebus gratia maior inest.
 Stultus plura cupit, quam vita postulat usus:
 Quod satis est, homini sufficit hercle pio.

ΠΛΟΥΤΟΣ

ΠΑΟΥΤΟΣ ΑΦΑΝΗΣ.

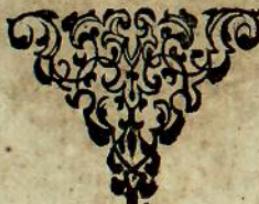
EMBLEMA XIII.

*Ad Sebastianum Rætingerum Ju-
risconsultum.*

Martis sacrificant Ephialtes acer, & Otus:
Barbara quem vincitum crure catastata tenet.
Condit iners aurum, congestis vndiq. saccis:
Et cumulat magnas semper auarus opes.
Crescunt diuitia: numorum dira cupido
Crescit: & inter opes Euclio viuit inops.
Nam veluti pictis gaudet sine mente tabellis:
Et tanquam sacris parcit auarus homo:
Grande nefas censet quibus uti ritè, fruiq;
Sic, nisi diuitias, nil male sanus amat.
Sic auri formica vigil componit aceruos:
Compositis uti nescia diuitys.

b. 2

Mune-



Munerum vis.

EMBLEMA XIV.

*Ad Joannem Bonriederum Ju-
risconsultum.*

Quis credat? laqueo lepus pusillus
Ingentem trahit aureo leonem.
Certat muneribus profana turba:
Corrumpens animos ducum suorum:
Et placans sibi, leniensq; multo
Auro: quum satius sit emereri
Plena munera maximorum honorum,
Sanctitate, fide, innocentiaq;
Piscari libet aureo sed hamo:
Nam placant homines, deosq; dona.

πλοτ-

ΠΛΟΤΤΟΣ ΑΠΛΟΤΤΟΣ.

EMBLEMA XV.

*Ad Sebastianum Coruinum Neo-
burgium.*

MIllus, & accipiter, pardus, tigrisq; relinquit
 Potum, escamq; alijs, quam vorat, atq; bibt.
 Sic partas alijs plerung; relinquit auarus,
 Per fas, atq; nefas quas cumulauit, opes.
 Qui male lucratur, damnum facit ille, pudore
 Cum turpi mistum. quid iuuat inde lucrum?
 Si quis opes amat, has iuste sibi comparet ille:
 Nam male parta, male copia sepe perit.

b 3

Christo



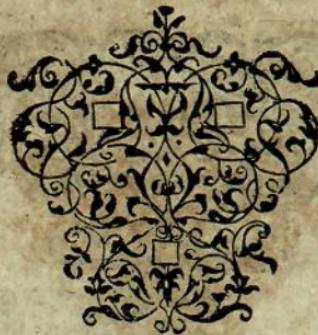
Christo duce, & auspice Christo.

EMBLEMA XVI.

Ad Henricum Porsium P.L.

Flore nitens croceo Clytie (*mirabile dictu-*)
Perpetuò Phæbi seruat euntis iter:
Seu tenet occasum; summo seu surgit ab ortu:
Seu spacio Phæbus distat ut ring, pari.
Sol-vita, Christus Deus est, lux lucis amatae:
Cuius nos fas est semper amore trahi.
Felix, cui dux ille via cœlestis adhæret:
Quem qui non sequitur, Tartara nigra subit.

Irasu-



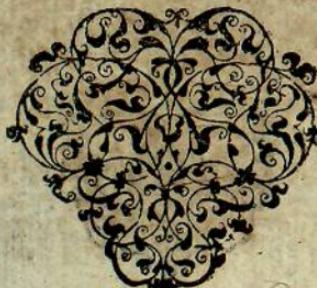
Ira furor breuis.

EMBLEMA XVII.

*Ad Joachimum, Joach. F. Camera-
rium Medicum.*

A spicis, ut torto volitet sub verbere turbo:
 Quem celer hic solita versat ab arte puer.
 Dant animos plage: gyros trahit actus habena
 Immodicos: nec, quò turba feratur, habet.
 Ira furor breuis est: stimulis agitat aminarum
 Euolat: & vires colligit inde suas.
 Seuior immisis furit hinc, velut ignis, habenis:
 Precipitemq; furens, quò libet, ardor agit.
 Quis sapit, haud longum tempus concedet in iram:
 Iratoq; dari non volet arma sibi.

Mentam



Mentam ne comedas.

E M B L E M A X I X.

*Ad Adolphum Occonem Medicum &
Historicum.*

Mentam ne comedas, neg_z plantes tempore belli:
 Sic equidem veterum regula sanēta monet.
 Cur? an quōd timidus facit, imbellisq_z cohortes
 Frigida? sic magnus censet Aristoteles.
 An quōd delicis facit indulgere, gulæq_z:
 Cum condimentis hac, & odore placet?
 An quōd & hac metuit ferrum, si credere fas est:
 An quōd dissipls tunc vetat esse locum:
 Quando semel longo durat sata tempore, menta
 Fertilis, & damnis dittior vsg. suis?
 An potius Venerem quōd iners remoratur amicam?
 Nec reparat damnum Martis ab ense datum?

OMIAIAS



EMBLEMA XIX.

*Ad Nicolaum, Nicolai F. Redigerum,
Patr. Vratislauensem.*

*S*ic colis, & tractas polium: te fama, decusque;
(Sic canit Hesiodus) te comitatur honos:

Cœruleum versper, niueum quod conspicit Eos:
Purpureum medius, Sole calente, dies.

Triplex est etas hominis, triplexque senectus:
Felix, officium qua facit aptas suum.

Multa docent anni: longo venit ipsis ab aeo:
Mens sequitur prudens, consiliumque senes.

Quid licet, norunt, & quid sit fasque, nefisque:
Si sapis, hos digno semper honore cole.

Dilige canitem: rugas reuerere seniles
Promptus: & arbitrio vivere discessum.

Sic laudem tibi, sic famam sine labe perennem:
Sic potes aeternum conciliare decus.

splendi-



Splendida miseria.

EMBLEMA XX.

*Ad Ioannem Christophorum Fuchsius
in VVallenburg Eq. Fr.*

MAgnum honos generis, sed census maior habetur:
Nam vulgus censu diuite cuncta probat.
 Ille quidem miser est, cui nobilitare dolorem
Nobilitas vita, pauperiemq; solet.
 Sed male, nam quamvis paupertas vilis habetur:
Nec benè nobilitas pascit egena famem:
 Si tamen illa genus magnum virtutibus auget:
Immensa superat totius orbis opes.
 Quæ venit ex opibus, quid erit, nisi sumus ab igne,
Gloria? qui parua s; a;pe gelatur aqua.
 Qui rectè viuit, solus mihi nobilis ille,
Et bonus, & sapiens, & benè diues erit.
 At tibi nec splendor generis, nec copia diues,
Nec virtus, Fuchsī, deficit, arsq; potens.
 Felix o nimium felix, sic nobilis ergo,
Sic bonus, & sapiens, & benè diunes eris.

Trans-

Transcendum.

EMBLEMA XXI.

Ad Casparum Orthmannum.

VIta quid est? nihil est, nisi velox transitus: alis
 Transvolat ambiguis, mobilis instar avis.
Vna fuga est: fugit hora, fugitq; volatilis etas:
Ceu turbo cæcus, cœn leuis vnda fugit.
Cœn fumus tenues subito vanescit in aurorës:
Aut si quid fumo vilius esse potest.
Disce mori, finemq; ab origine cernere disce:
Et fontem vita disce videre tuae.
Aspice quale sit hoc fædum, atq; exangue cadaver:
Cui subito similem te facit hora brevis.
Longior haud etas hominum, quam gratia florum:
Vna dies nasci quos videt, una mori.

Aliud.

Vita viatoris quasi transitus: omneq; finem,
Quicquid hic immundus mundus honorat, habet.
Transit honos, transit fortuna, pecunia transit:
Mente Deo similis, corpore transit homo.
Transiuere patres: simul hinc transibimus omnes:
In cœlo patriam, qui benè transit, habet.

Mater iniustitiae, tyrannis.

E M B L E M A X X I I .

*Ad Joannem Brastbergum Juris. &
Cantell. Virtebergicum.*

P Erpetuum bellum est elephanti, & morte piandum:
Draxone cum Titanico.
Peruigil hic elephantinas male vulnerat aures:
Aestuq; lassus, & siti,
Frigidulum cupidè nimis imbibit ore cruorem:
Quo factus ebrius semel
Rumpitur, opprimiturq; procax: animamq; refuso
Cum sanguine evomis suam.
Sic populum latè credentum Marte fatigat
Furor tyrannorum potens
Assiduo: quorum sitiunt sine fine cruorem,
Immanitate barbari:
Nec rabiem satiant diram: nisi cæde piorum
Sint ebry innocentium.
Tunc rupti sanctum reuomunt, Brastberge, cruorem:
Magnaq; cum probro suo,
Singultant animam fædam; pænisq; sub Orco
Mactantur hinc perennibus..

Cuncta

Cuncta potest usus.

EMBLEMA XXIII.

Ad Joan. Fridericum, & Joan. Henr-
cum Schertelinos, à Purtebach.

Ceu putredo trabes, & lignum conficit ignis:
Sic torpor mentem, curaq; sepe necat.
Et ceu vomer iners scabrescit sorde, situq;
Sic mens pigritia, lentitiaq; perit.
Cuncta potest usus: labor improbus omnia vincit.
Quem quicunq; fugit, iam decus omne fugit.

c 3

In Pa-



In Paguro sapientia.

E M B L E M A X X I V .

De Paulo Ebero S. Th. D.

Quid modicas paruo rides in corpore vires?
Pectore si magnus sum, Polypheme, sat est.
Scilicet est paruis etiam sua gratia rebus:
Formica quoq; vis, & suabilis inest:
Et sua commendat sapientia rara pagurum:
Pendet hic è collo, magna Diana, tuo.
Consilij signum prudentis: in æde dicata
Quæ gaudes Ephesi per tuas sacra coli.
Malo mihi paruo sit mens in corpore magna:
Quam Cycloeo robore membra geram
Mentis inops. male sic habitat mens ardua Galbae:
Ingenuas vires, nobile pectus amo.

Per

Persaxa, per ignes.

EMBLEMA XXV.

In Planum.

Fortunam dubio quid queris in æquore cæcam?
Quid mundi solers excutis omne latus?
Stulta, grauisq; via est, tanto bona velle caduca:
Tormentis quæstus, naufragisq; sequi.
Nec caput argento, merci præferre salutem:
Ast immaturam mortis adire viam.
Si vendas animam lucro: post ultima fata,
Quod tibi de lacro diuite nomen erit?
Nec fortuna diu fauet, & mox omnia versat:
Incertam præbet qualibet hora fidem.
Sic larius, æquoreis victum qui querit in undis,
Prelia cum ventis irrequiet a facit.
Quærere virtutem præstat, quam quærere censum:
Te, Plane, sed gratis pœnitet esse probum.

Omne



Omne rarum, carum.

EMBLEM A XXVI.

*Ad Laurentium Gualtherum Cuche-
lium Medicum.*

Nescit homo, malua vis quanta sit, asphodeliq;:
 Quæ passim ingratos sub pede trita iacent.
 Si Nepalethiferum sparsit per membra venenum:
 Asphodeli tuius floribus esse potes.
 Sacra Magis est herba: grauat is malua salubris
 Corporibus: morbi quæ fugat omne malum.
 Quo quid rarius est, hoc carius: optima quum sit
 Rebus in humanis, vilis habetur aqua.
 Quæ libeant, si fas est sponte cuig; potiri:
 Frigidius, quamvis sint bona, semper amat.
 Rara iuuant: sordet piper Indis; pulegioq;
 Quod spernunt alij, primus habetur honos.
 Quæ noua sunt, capiunt animos: fastidia contrâ
 Chiuscunq; rei copia magna parit.

Tempus



Tempus eme.

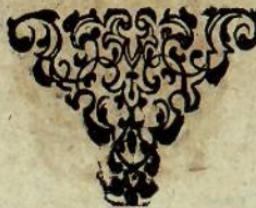
EMBLEMA XXVII.

*Ad Albertum Fabrum Juris-
consultum.*

Carius est, quodcunq; emitur, licet exiguum sit:
Carior est, venum quæ datur, omnis aqua.
Sic et as homini bona, sic est tempus emendum
Vtile: si verum littera sacra monet,
Sit quamvis rerum vilissima nunc aqua vulgo:
Si sit opus, quo quis gravior ære placet.
Carius argento tempus, preciosius auro:
Amplius haud redimi, quod perit, ære potest.
Labitur occultè, ceu mollis, & effluit, vnda:
Quam semel elapsam non reuocare potes.
Tempore, dum licet, vtendum: fugit oxyus amne
Hora breuis: nec, quæ præterit, hora redit.

d

Sustine,



Sustine, & abstine.

EMBLEMA XXIX.

*Ad Hadrianum Junium Me-
dicum.*

Calceolo dextrum munire, lauare sinistrum
 Pythagoras pelui cur monet antè pedem?
 Quāris, cur? monet abstineas ut, sustineasq;
 Abstineas prauo, sustineasq; bonum.
 Sincerum est nisi vas, quodcunq; infundis, acescit:
 Sordida si qua latent pectore, prima laua.
 Sin minus, aduersus casus benè prouidus omnes
 Præmuni pectus speq; fideq; tuum.

Maxi-



Maxima victoria, victa voluptas.

EMBLEMA XXIX.

Ad Josephum Scaligerum, Jul. Cæs. F.

Per Lydos dum carpit iter cum milite Xerxes
In numero: platanum per loca sola videt:
Seriam platanum, præbentem frondibus umbram
Pulcricomis: raptus cuius amore fuit.
Protinus armillis decorans, & torquibus aureis;
Et quicquid decoris regia vestis habet:
Militis oblitus rex, militiæq; sub umbris
Castralocans, duci tempora leta monet:
Pergit diem totum, re non cogente, moratus:
Indulget genio, dulcia carpit iners.
O rem ridiculam. ò quantum est in rebus inane:
Maxima pars hominum non facienda facit:
Dum facienda fugit, platanum sectata: voluptas
Quando sub hac regnum nunc geniale tenet:
Dumq; oblitus suæ mentis, modo corpus honorat:
Ac ne sæpe quidem corpus honorat iners:
Sed potius turpi vitiorum labo malorum
Dedecorat: sic mens turpificata perit.
Quod fit, homo, dnm viuit, vt aut nihil, aut male quiduis,
Aut aliud, quod non est opus, omnis agat.

Fronti nulla fides.

EMBLEMA XXX.

*Ad Martinum Neandrum
Leorinum.*

Fron te hilari qui sunt, & tristi corde: fatebor
 Illos inimicos esse longè pessimos:
 Quos nec, ut apprendas, nōris, nec quomodo mittas:
 Hos, si sapis, mecum cautus semper fuge.
 Nam dextra monstrant panem: lapidemq[ue] sinistra,
 Aut virus occultant manu.
 Sic rex Antigonus superos rogat: ut queat esse
 Tutus suis ab amicis, non ab hostibus.

Vbi ami-



Vbi amici, ibidem opes.

EMBLEM A XXXI.

Ad Joannem Blosum Mathematicum.

T Hesaurus bonus est, prudens & fidus amicus:

Si nempe amicus est, ita ut nomen cluet.

Cedant diuitiae, cedant ingentia rura:

Nil homini, amico opportuno est amicus.

Plus homini prodest, opibus sine, certus amicus;

Quam magna opes profundit, amicis sine bonis.

Spernit opes, gazasq; suas Scytha durus: amicos

Qui possidentem, possidere maximas

Monstrat opes. sic & thesauros iactat amicos,

Quos beneficijs ornauit immensis, suos

Magnus Alexander, Ioue natus, & inlytus heros:

Orbis triumphator potens quaduplicis.

Quarit opes parasitus; amici pectus amicus

Fidum sui, certamq; benevolentiam.

d 3

Ami-

Amicorum paria.

EMBLEMA XXXII.

Ad Paulum Melissum.

Pirithoo Thesēus, Pylades comes init Oresti:
 Patroclo Aeacides, Nisus at Euryalo.
 Par fuit his virtus, & amor, candorq; fidesq;
 Qualis in Atridis, Tyndaridisq; fuit:
 Fratribus in Siculis qualis, geminisq; Palicis:
 Qui duo corporibus, mentibus unus erant.
 Sic ego te fratrem, sic tu me dilige frater:
 O animo penitus Paule recepte meo.
 Sim tuus Euryalus: sim certus amicus Orestes:
 Patroclusq; tuus, Pirithousq; tuus:
 Tuq; meus Nisus, Pylades meus, oro, Melisse:
 Tuis Aegides, Aeacidesq; meus.
 Sim tibi Castor ego: sis tu mihi deniq; Pollux:
 Tuis Amphion: sim tibi Zethus ego.
 Sim minor Atrides ego: sis tu maior: amore
 Sic certare duos fasq;, piumq; reor.

Nulla

Nulla est sincera voluptas.

EMBLEMA XXXIII.

*Ad Vuenceslaum Raphanum
Medicum.*

Nulla adeò terris affulget pura voluptas:
Quam tetro vitiet non tibi felle dolor.
Contigit humanae sors isthac addita vita:
Ut subeant Lætæ tristia plura vici.
Haud secus ac Solitenebrae, verigè repenti
Tristior ingrato frigore bruma subit.
Aut veluti tumidas glomerat quum turbo procellas,
Disjicit incertam per freta motaratem.
Si sapimus, latis ut amur, amice, diebus:
Gaudia non durant, mox fugitiua volant.

Pestis



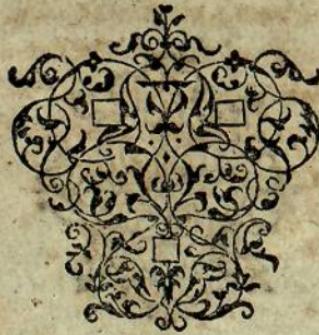
Pestis adulator regum.

E M B L E M A X X X I V .

Ad Vitum Curnerum Jurisconsultum.

Simiola m Leo terrestrem, Delphine marinam.
Quando voras aeger, sanior esse potes.
Quadrupedum rex es Leo, tu Delphine natantum:
Imperium vobis terra dat, atq; mare.
Perdit adulandi gens prudentissima, magnas
Aulas, & regum languida corda facit:
Qui sapit, hos princeps scurras, ceu dira venena,
Incolumes regno non volet esse suo.

Vt ho-



Vt homo est, ita morem geras.

EMBLEMA XXXV.

Ad Ludouicum, Joach. F. Camerarium.

Dum lepores magno prescribunt iura leoni:
Aequalemque volunt omnibus esse locum:
Maior ne premat imperio violentem minorem:
Sed vires cedant legibus, armata togae:
Recta quidem lepores, verum sine mente fatetur
Dicere, qua dicant, & sine dente Leo.
Purpuraterga decet leporum, rex inquit: & ungue
Pugnaces iubet hos dilaniare feras.
Sic monet haud quisquam seuos impunè tyrannos:
Quis pro lege magis vis violenta placet.
Quodlibet, hoc fas esse putant, contraria qui vult
Dicere: mox pœnas propietate luit.
Sic olim Siculus pro libertate Tyrannus
Mactandum Polidi morte Platon a dedit.
Talis Prexaspis, talis Callisthenis olim
Sors fuit: & nocuit candor utrig suis.

Stet pro ratione voluntas.

E M B L E M A X X X V I .

*Ad Bartholomaum Schonbornium
Medicum.*

Cernis, ut infirmis balanaminaciter agnis
Iura det; & leges imperiosa ferat:
Atq; repugnantes crudeli dente lacestat:
Et laceret rictu, dilanietq; suo.
Sic edicta pjs proponunt duratyranni:
Plena metus, omni quareatione carent.
Sic volo, sic iubeo (clamat) lex una, voluntas
Sit mihi: plus equo vis inimica valet.
Si non his parent, pereunt discrimine nullo,
Turba insons, gladio, funibus, igne, rota.
Monstratus regnis, Deus, hac auerte precamur:
Atq; tyrannorum vim, rabiemq; preme.

Fiducia



Fiducia concors.

EMBLEMA XXXVII.

Martini Capleri, & Saræ VVeiccersreuteræ Epithalamium.

Casta suo nubit Martino Sara marito:
Dij faciant, pactus ne male cedat hymen.
Sic oleam vitis, vitem desiderat ulmus:
Sic rutam ficus, cynnamanardus amat.
Sic chalybem magnes: sic unio, cordis amica,
Coralium, socio iungit amore sibi.
Turture sic gaudet turtur, corniceq; cornix:
Compare sic compar gaudet amata suo.
Perpetuo Charites sedeant, Suadelaq; lecto:
Sit q; Venus custos, Mercuriusq; tori.
Composito socialis eget sermone voluptas:
Quæ data sunt apto tempore, verba valent.
Blandos blanda decent: quod postulat unus, hoc alter
Spontè velit coniux, & sine lite, ratum.
Sit præsto, faueatq; pijs Concordia votis:
Sit Pax, sit bona Sors, sit comes alma Salus.
Copia sit Cornu præsens opulenta benigno:
Fæcundoq; fluat lacq;, merumq; toro.

Tria mala bona.

EMBLEMA XXXIX.

Ad Joannem Sturzeliū furecos. Sp.

Τρία λογα, καὶ πῦρ, καὶ γυνὴ τέλεια.

Tria sunt mala, Aequor, Ignis, atq; Fæmina.
Verum ne dicit Comicus? non arbitror.

Aqua omnium est rerum optima (inquit Pindarus)
Auroq; longè præstat ignis splendido:
Pincipia sunt hæc omnium rerum duo
Corporea: quæ vitam propagant, & fouent
Mortalium. ceu nascitur quondam Venus
Mari: Saturnus quod genitalibus patris.
Cœli amputatis polluit impius fui.

Sic maximum vita bonum sunt nuptiae:
Quum vir bonus dulci potitur coniuge:
Quæ firmamentum est unicum familie:
Columen domus: lecti ingalis gaudium:
Cura leuamen: & vita adiutorium:
Cordisq; Margarita diues: unio
Sola unionum vna omnium pulcherrima.
Non igne, non aqua magis in mundo est opus:
Quam coniugum sancta piorum copula:
Qua vita semper sobole reparatur noua
Humana: quum mors falce nos metit sua.

Nimi-

Nimirum hoc est, sapiens quod olim antiquitas
Ignem sacris, aquamq; nuptialibus
Præferre suevit: & domi solennia
Apponere hæc nuptæ nouæ donaria.
Hoc veluti sacramento firmans fædera
Connubialia: & legem sic dans tori:
Ut pura sit fides, amorq; candidus:
Diuulsus haud querimonijs unquam malis:
Ceu purgat ignis, expiat lustratq; aqua.

Tu, Sponse, nuptam dum tibi queris nouam,
Pulcram, piam, probam, pudicam virginem:
Mores, fidesq; quam decent: metus Deum,
Parentum amor, propinquorum concordia,
Et cura cui domus placent: rectè facis,
Sanctis Dei æterni obsecundans legibus.
Nam consulens famæ tuae, dum seculum
Præsens honoras, prouides in posterum.
Maritus es iam, mox fies (opto) pater:
Vtrung, nomen dulce, vtrung, amabile est.
Multos per annos sic tua cum coniuge
Viues beatus in tuis hic liberis:
Aqua fruens, & igne: sanus corpore
Et mente: cunctis affluens vitæ bonis.
Sors hæc piorum est coniugum: præter Deum,
(O tutares) nil in mundo timentium.
Inunc, malum dic nuptias. nam verius

*Tria sunt bona, Aequor, Ignis, atq; Fæmina.
Θάλασσα, καὶ πῦρ, καὶ γυνὴ ἀγαθὴ τεία.*

Ingenij stat sine morte decus.

E M B L E M A XXXIX.

Ad Nicolaum Steinbergerum P. L.

Sertacomas, vnguen nares, aqua frigida palmas,
Lax oculos, aures vox iuuat, esca gulam:
Quid tum? ferta cadunt: vnguen moritur: breuis & lux
Occidit: vnda fugit: vox abit: esca perit.
Paruo cuncta iacent euanida tempore: sola
Ars remanet, memori condita mente semel.
Scilicet hac hominis vitam non deserit unquam:
Sponte sua nos ars, ingeniumq; iuuat.
Pulcrior haud flos ullus, odor fragrantior usquam:
Mollior haud tactus, visus amabilior:
Suauior harmonie, cibus haud est dulcior arte:
Viuitur hac solum: cetera mortis erunt.

HΛΙΟΣ

ΗΛΙΟΣ ΕΣΠΕΡΑ ΜΗ ΦΟΝΕΙ.

EMBLEMA XL.

Ad Andream Alciatum Jurisconsul-
tum, Io. Sambucum Historicum, Hadr. Iunium
Medicum, V. CL. Emblematum
scriptores.

A nnirector, & arbiter dierum,
 Mundifax, oculusq; lucis auctor:
 Sol haud inuidet Hespero: nec aegrè
 Fert hic, aethere si quatunt sereno
 Fulget stellula. Sic beate Iuni,
 Sic Sambuce diserte, tūq; sancti
 Consultissime Iuris Alciate:
 Quos Apolline Musa patre terris
 Tres nuper peperit Thaleia Soles:
 Aeuil lumina clara sempiterni:
 Sic (inquam) mihi vos breuem potesse
 Haudquaquam reor inuidere lucem:
 Confors quando lyræ repente vestræ
 Factus, me super astra tollo latus:
 Vt si stella decore non perenni;
 At stellam simulans, Cometa saltet
 Ad tempus liquido micem sub orbe.
 Sic spero. quid enim meo nitore

Splendori

*Splendori quoq; derogare vestro?
Quorum cedo equidem lubens honori,
Et magnis titulis: nec inuidenda
Paxim quos mea Musa laude tollit:
Aeuo vix moritura nascituro.*

F I N I S.

I E R E -



IEREMIAS REVS.
NERVS LEORINVS, IACO-
BO MONAVIO, PATRICIO V-
ratislauensi, v. CL.

S. D.

FRAGMENTVM hoc fmaginum
Sacrarum placuit mihi, Jacobo
Monavi, quatuor Emblema-
tum libris adiçere: & sub tuo potissimum
nomine in manus hominum emittere: cum
obsingularem, & eximiam doctrinam, vir-
tutemq; tuam: tum verò ob veterem amici-
tiam, & familiaritatem vestram qua olim
cæpta feliciter in patria: deinde Lipsia, ac Vi-
teberg & multis officijs, & mutuis aucta, &
cōfirmata: & longo iam tempore diligenter,
sancteq; seruata est: ut nihil possit esse cōiun-
ctius: quam vos inter vos estis. Quod sanè
f studium,

studium, & officiū meum ut gratum tibi, &
acceptum fore spero, vel planè potius confi-
do: ita hoc qualemque argumentum obser-
uantia in te mea esse volo: cuius amori, fidei q,
me totum commendando. Vale. Viena.

NUCO-



NICOLAI REVSN
RI LEORINI SILESII,
I.C. ET P.C.

EMBLEMATVM SIVE
AGALMATVM SACRORVM
LIBER VNVS SVPER-
additus.

I.

Deus Deus.

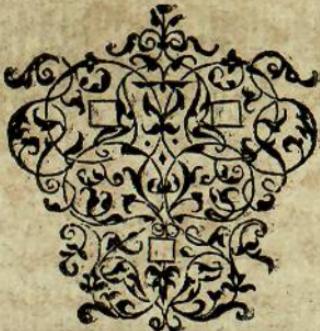


Svm Deus, Aegypti quem sic finxere coloni:
Omnipotens Diuum rex, hominumq; parens.

f 2 Conspi-

Conspicuus nulli, sublimis in æthere regno:
Penna caput tegit hinc, & diadema, meum.
Cærula me decorat vestis: cœlestis origo
Est mihi: fine simul, principioq; carens.
Sceptrum dextra tenet: populi sum rector, & orbis:
Imperio paret terra, fretumq; meo.
Læua gerit Zonam: per me sic omnia constant:
Contineo vita fata, necisq; manu.
Si rogitas, ouum cur prodeat ore? creatum,
Quod cernis, verbo sis memor omne meo.
A me principium tibi sit, sit finis & in me:
Per me suscepimus sic bene cedit opus.

Magna



II.

Magna potentia verbi.

Ad Philippum Melanchthonem V. CL.



Magna Dei virtus, & magna potentia verbi:
 Per verbum constant omnia nempe Dei:
 Cælum, terra, fretum, volucres, animalia, pisces,
 Cum plantis frutices, arboreæq[ue] comæ.
 Per verbum facti: per verbum deinde redempti
 Mortales, morti dedita turba, sumus.
 Quod sumus, & si quid nos possumus: hoc sumus, & nos
 Per verbum solum possumus omne Dei.

f 3.

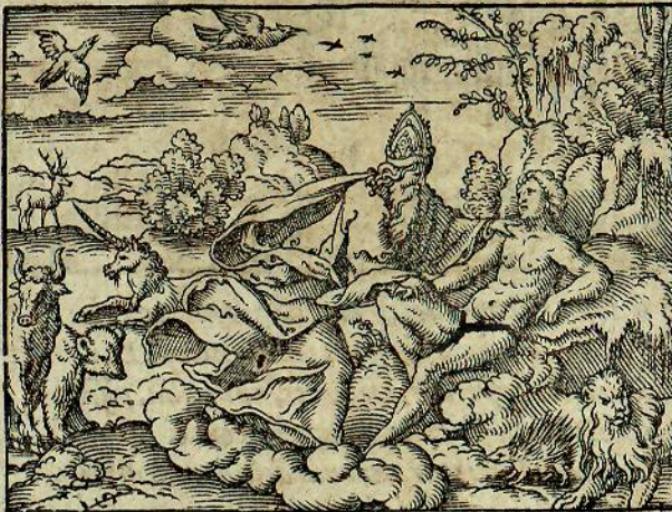
Mors,

*Mors, Sathanas fugit, verbi virtute domatus:
Et fugit ad verbum gens inimica Dei.
Felix mens, indiuinduus cui gratia verbi
Fit comes: in verbo vincere, certa salus.*

III.

Senarij perfectio.

*Ad Danielem Princium, Consilia-
rium Cæsareum.*



*P*erfectio numeri omnis est Senarius,
Partibus & integer suis.

Vnum,

Vnum, duo, tria, nonne sex faciunt? gerit

Idem figuram temporis.

Sic sex diebus fecit hunc mundum Deus:

Lux data quieti est septima.

Sex & Deus mundi molitur secula:

Suis dimensa finibus.

Sic luce sexta factus est homo: Dei

Artificis exemplum sui:

Aeuoꝝ mundi sexto filius Dei;

Imago vera sui Patris:

Mortalis in terris hominis fit filius:

Aenī reformator noui.

Quid? quod patres atas sex prima nominat,

Haud mortis immunes fere.

Sed per fidem letho fit haud obnoxius,

Primi pater aui septimus.

Præforibus ergo nonne iam vides nouum

Instare, Princi, seculum?

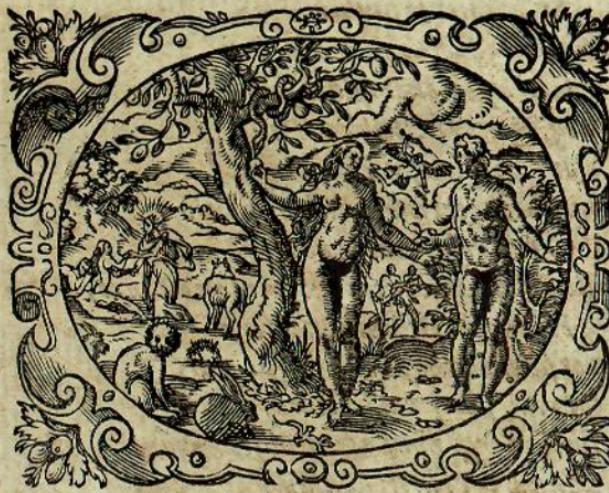
Vita



IV.

Vita Mors.

*Ad Ioachimum Beustium Iurisc. &
Consil. Saxonicum.*



Primus Adamus homo sator est cum criminе vita:
Mortis iter sator est primus Adamus homo.
Vita Dei, Sathanam mors est opus: ille bonorum
Auctor: at hic scelerum primus in orbe fuit.
Eua parens hominum mortem propagat in omnes:
Dum veteris culpa nos facit esse reos.
Mors culpa merces: fruimur quod duplice vita
Mortales: bonitas est tua magna Deus.

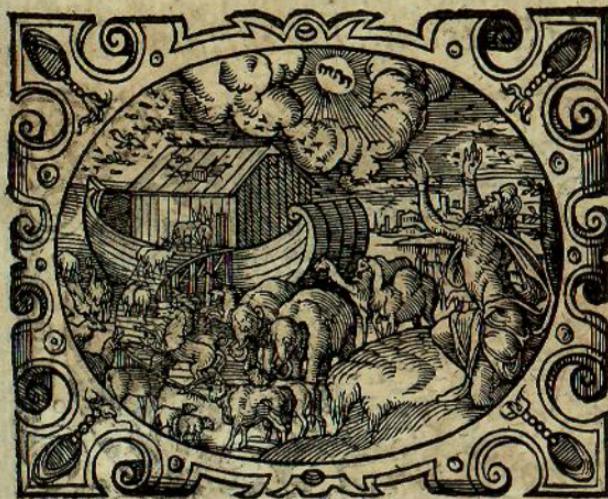
Extra

v.

Extra Ecclesiam salus nulla.

Ad Nicolaum Otomannum Patr.

Vratislauensem.



Q Vanda diluuij totum vijs obruit orbem:
 Pro noxa, noxam sic statuente D E O:
 Arca Deo medijs solūm duce mansit in vndis
 Ligneā: quaē vexit per freta salsa Noham.
 Arca Nohæ, sacer est cœtus te, Christe, colentūm:
 Qua sine nulla fides: qua sine nulla salus.
 Mente sequifida, res est tutissima, cœlum:
 Qui Christum vera simplicitate colit.

g

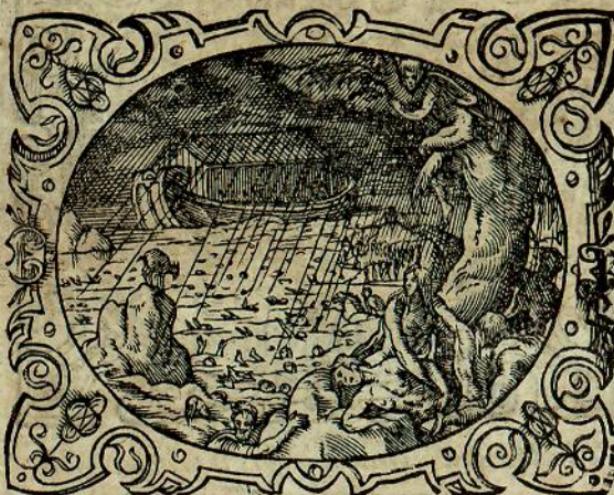
Misceat

*Misceat ut cælo maria omnia persidus hostis:
Fluctibus è medijs liberat una fides.*

VI.

Vindicta velox.

Ad Petrum Vincentium V.C.L.



Quid fugit is rapidas tantis conatibus undas?
Si mare, si cælum vos tegit, atq; solum.
Quid montes superare iuuat? quid denq; silvas?
Si premit vltoris vos grauis ira Dei.
Tarda fuga est: quum iam fuga non super illa pericli est:
Serò sapit, quisquis post sua fatas sapit.

Dum

Dum licet, ô miseri, fugite improba crimina vita:
Infelix, si quem numinis ira premit.

VII.

Dominus prouidebit.

Symbolum D. Maxamyliani II. Cæsaris Romani.



*Q*uid tecum fortuna mihi, quid cura maligna?

Sirebus Dominus prouidet usq; meis.

Prouidet usq; meæ vita Deus, atq; saluti:

Ille meus Dominus, sit Deus ille meus.

Sic Abrahæ pietas Domino placet: hostia ne sit

Filius: è supera prouidet arce Deus.

I I X.

Scala ad cœlum Christus.

Ad Iesum Christum ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΝ.

D^um fratri fugit arma sui scelerata Iacobus:
 Fessus humili somnum, Sole cadente, capit:
 Sub dio, fultus saxo caput. ecce repente
 Surgere visa solo scala, subire polum:
 Quam super ad Dominum, subnixum vertice summo
 Conspicit aligeros ire redire choros.
 Scala notat te, Christe Deus: tu ianitor alti
 Aetheris es, per quem cœlica porta patet.

Tu cœ-

Tu cælum iungens terra: mortalia summo
Membra Deo: fratres nos facis esse tuos.
Tu prisci renouas commercia rursus amoris:
Tu pacem redditis, iustitiamq; pjs,
Per te, Christe Deus, facilis consensus Olympi:
Tu via, tu veris ones, & alma salus.

I X.

Fidei vis invicta.



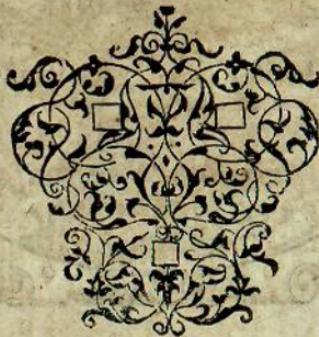
Ad Georgium Sebastianum Stibarum
Eq. Francum.

83

Quis

Quis nouus hic hostis, cum quo luctatur, & à quo
Pulcrum reportat Iacobus victoriam?
Sic pugnare p̄s; vinci certamine pulcro
Sic filius gaudet Dei, mundi Salus.
Nam quanquam rex est regum, dominusq; potentum
Et victor orbis solus inuictissimus:
Spe tamen, atq; fide vinci vult sape suorum,
Opulcrum, & insolens genus victoriae.
Christe veni, mecumq; pio luctare duello:
O & tuas sic admoue mihi manus:
Per te quò vincam fidei virtute potentis:
Tuiq; victor, te triumphem iudice.

Venter



x.

Venter Deus.

Ad Eliam Reusnerum Germanum.

Crine ruber, studiosus agri, cædisq; ferina:
Infidus fratri, terribilisq; patri:
Ingenij, mentisq; ferox; violentus Esauus
Pulmento vendit sacra, Deumq; leui.
Heu mihi, quam multis in solo caussa palato
Fit vita: quibus est venter, & olla Deus.

Spero,

X I.

Spero, dum spiro.

*Ad Joan. Sebastianum Pfausserum
Con. Casareum.*



Quæ non Isacides mala fert luctator? in orbe
 Exul, seruus, egens, anxius, orbus, inops:
 Mille malis afflictus, ab omni parte laborat:
 Præsto tamen Deus est, fertq; benignus opem.
 Nil desperandum, Christo duce, & auspice Christo:
 Spes bona dat vires, maestaq; corda leuat.
 Sic tu, magne Dei præco, dum sancta tueris
 Fortiter inuicto pectore verba Dei:

Sperando

Sperando vincis: spes, & victoria summi
Certa tibi pendet de bonitate Dei.
Armati bī prestat verbi diuina potestas:
Dejicit hāc subito ferrea corda metu.
Mundus ut inuidia rumpatur: ut arduus aether
Corruat: ut frangat se Stygis atra palus:
Spes tibi dat vires: fortē patientia reddit:
Quae firmant animos in mala cuncta tuos.
Disce Deo, quicunqs, sapis confidere soli:
Qui, quae ferre iubet, pondera ferre facit.

h

Forma



XII.

Forma illex amoris.

*Ad Joan. Jacobum Hainzelium Patr.
Augustanum.*



Magna pudicitia lis est cum diuite forma:
 Illatum crimen, culpaq; Dina, fuit.
 Sic tibi vim raptæ Sichæminus attulit heros:
 Hæc est venturi primæ fauilla mali.
 Forma placet, si mens comes est pia, castaq; vita:
 Sin minus: haud numen, sed graue crimen habet.

Vincit

III.

Vincit, qui patitur.

*Ad Joan. Ludouicum Hainzelium
Patr. Augustanum.*



Quem cælo tollit patientia, vita ÿ casta:
 Sancta fide pietas, & pietate fides:
 Carcere, seruitio ÿ Iosephus liber, honore
 Inclytus, Aegyptum duxi, pater regit.
 Qui patitur, vincit: patientia solat triumphat
 Magnificè: si vis vincere, disce pati.

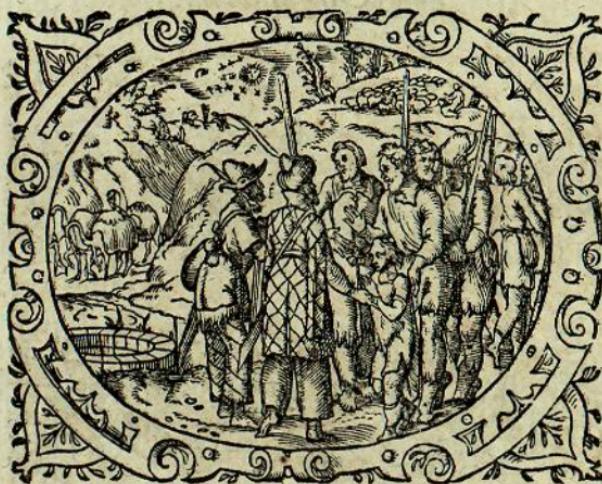
b 2

Manet

XIV.

Manet immutabile fatum.

Ad P. Melissum Schedium.



Immutabile quod manere fatum;
 Et quod fixa semel Dei voluntas
 Mutari solet haud minis malorum,
 Aut diris hominum, dolisq; cæcis:
 Præsgum docet hoc, Iosephe, veris;
 Sortis munera somnium beatæ.
 Spondens: quum tibi mergites in agro
 Vndenas: totidem vides in æthra

Stellas

Stellas cederer rursus: immò Phæbum,
Et Phæben tibi supplicare: quondam
Fratrum scilicet undecim, patrisq;
Et matris tibi Principi futuro:
Aequis Dis superis, bonisq; fatis.
Sic te vatibus omnibus, Melisse,
Phæbo te patre, matre te Thaleia,
Cultis esse modis potentiores:
Sic (inquam) voluere Dij beatii:
Et quicquid voluere Dij, peractum est.
Sic Cæsar sacer inde Ferdinandus
Edixit: tibi plena conferendo
Olim munera maximorum honorum.
Equis, Paule, negat, Deo volente,
Immutabile sic manere fatum.

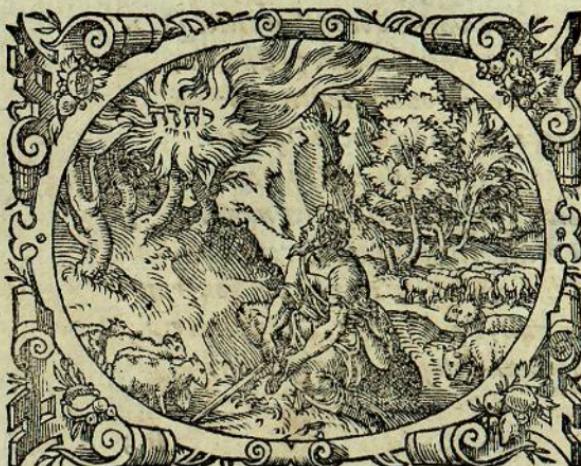
b 3

Sum,



xv.

Sum , & ero.

Ad Andream Vuinclerum.

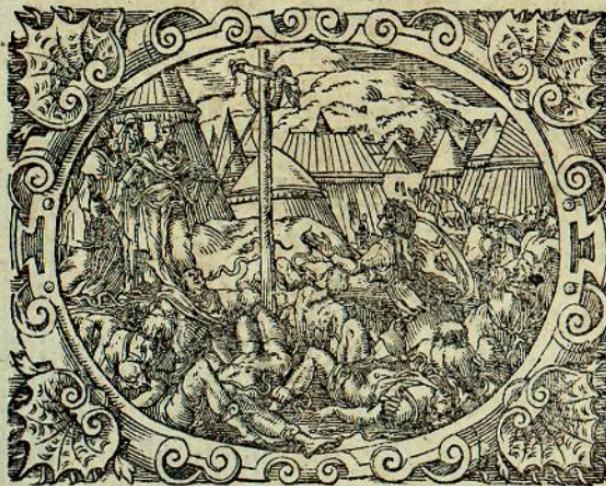
Frondibus illæsis rubus ardet in igne perenni:
 Dum videt hoc Moses, & stupet, atq; pauet:
 Continuò faciem nudo pede velat. at ignis
 Querenti: SV M, quem cernis, E R O q; refert.
 Si nescis, rubus est Christus: sub duplice forma
 Verus homo, verus nomine, reg; Deus.
 Flamma Deum viuens, hominem rubus imasfigurat:
 Indelibata virginitate satum.

Sustinet

Sustinet humanam stirpem stirps dia: ligata
Fædere cui sancto tempus in omne manet.
Semper hic est, & semper erit dux sponteiorum:
Felix, qui teeto sic videt ore Deum.
Ignis edax Deus est: procul hinc procul esto profanus:
Qui se oculis numen posse videre putat.
Nam neg, se tangi patitur, neg, lumine cerni:
Qui fida credi vult sibi mente Deus.

XVI.

Secum feret omnia mortis.

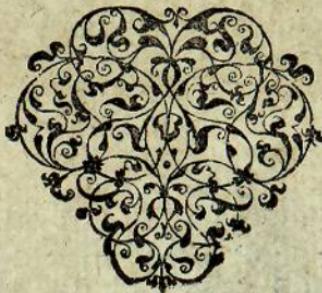


Ad Balthasarem Neandrum.

Dum

Dum cadit igniuomis gens morsa Ebraea colubris
 Plurima: cœlestes fortè perosacibos:
 Fert Moses pia vota Deo: colubrumq; trabali
 Arbore suspensum cernere queng; monet.
 Continuò lesis redit in præcordia virtus:
 Et vigor, & vita certa medela noua.
 Fallor? an hic serpens es aheneus, in cruce quondam
 Pro noxa fixus, Christe benigne, mea?
 Tu me lethiferis serpentis morsibus iictum,
 Aspectu sanas, viuificasq; tuo.
 Da fidei quoq; te contempler lumine Christe:
 Tu lux es vita, spesq; salusq; mea.

Victrix



XVII.

Victrix fortunæ patientia.
Ad Bonauenturam Roslerum.



Non opibus mentes hominum, cur æq; leuantur:
Euertit magnas fors quog; tristis opes.
Aurea sollicitas vincit patientia curas:
Solius immenso fulta fauore Dei.
Exemplum queris? pietatis cultor, & equi,
Dum fruitur partis Iobus, ouatq; bonis:
Perdit opes, natos, pecudes, contemptus, & ager:
Constanti superat sed malat tanta fide.

i

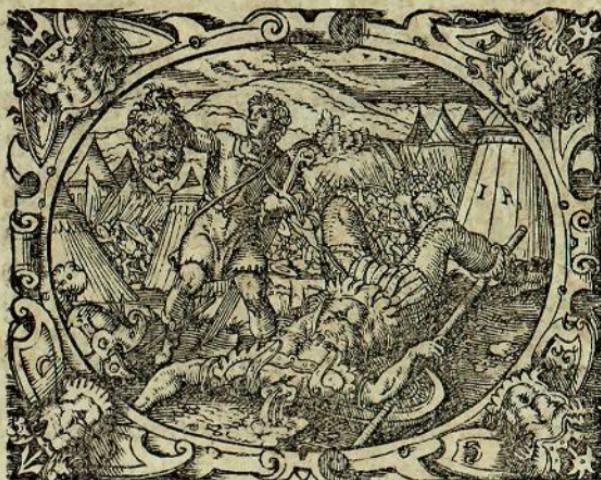
Felix,

*Felix, qui magnos superat virtute labores;
Auxilio fretus, præsidioq; Dei.*

XIX.

Vindice fato.

*Ad Martinum Thaburnum Phil.
& Theol.*



Imbellis David Goliadi cædefurentis
Membra, breui funda, prodigiosa ferit.
Quò Sathanam superes vñctor, saeuosq; tyranuos:
Non opus est conto, non opus ense fero:
Sufficit, & casus pietas perdurat in omnes:
Armaq; dat constans, & sine labefides.

Plus

Plus Dominus verbo, quam vi valet efferus hostis:
Si cœlestis adest gratia præstò, sat est.

XIX.

Forti fortior alter.

Ad Georgium Helmericum.



Dum leo vestigat prædam, silvasque fatigat
Cursibus, & montes terret, agrosque ferus:
Fertar in hunc Simson: & magno concitus æstro
Sternit humi, casum tam violente manu:
Sicque, Palæstina gaudens uxore potitur:
Et mel de caso dulce leone rapit.

i 2

Simson

*Simson est Christus: Sathanas Leo: fortis uterq,
Ceu leo magnanimus: fortis at ille magis.*

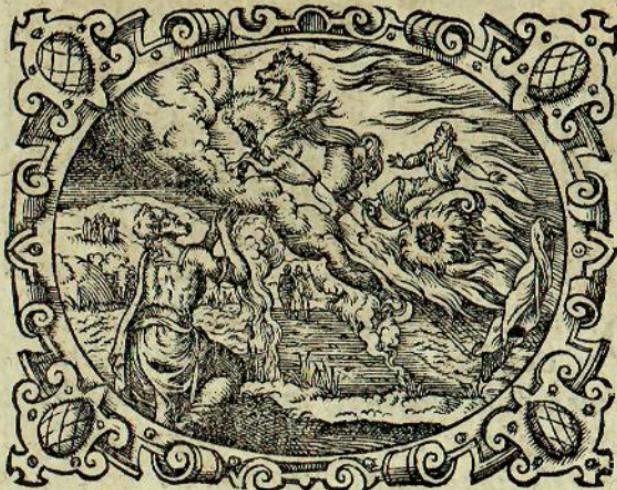
*Præda inhians hominum Sathanas dum territat orbem:
Fusus humi, Christi voce, manuq, cadit.
Coniuge sic potitur coniux Ecclesia Christo:
Nectarè quam pascit vñctor, & ambrosia.*

ALIVD.

*Morte sua Simson dux portas frangit, & hostes:
At Christus frangit Tartara morte sua.*

XX.

Quà proceres abiēre pij.



In Sadducaum.

Quid

Quid dubitas, homines defunctos temporalis lucis,
 In vitam rursus posse redire nouam?
 Si Deus est, Deus est viuorum: mortua turbam
 An laudare Deum, muta silensque, potest?
 Sic Enochus caelo viuit, viuitque beatus
 Elias: cælum viuus uterque subit.

XXI.

Sex mundi Chiliades.

Ad Joan. Baptistam Hainzelium, Patr.
 & Septemuirum Augustanum.



Sex mille mundi annos predixit Elias:
 Ter maximus vates Dei.

Bis mille sunt anni, vacuum: bis mille, Lex:
Bis mille, tempus Gratia.
Primum suo recessu millenarium,
Deo placens, expers necis,
Claudit, per arduum sublatus athera,
Sapientiae dux Enochus.
Fidus secundum iustitiae praecepto Nohas:
Mundi utriusq; & incola.
It Elias cœlo vates, sub tertium
Aeum, quadrigis igneis.
Quarto sed aeo, viuus in cœlum redit
Mortis triumphator Deus:
Ad dexteram nunc proximus sedens Patris:
Princeps futuri seculi:
Quem cœlitum radiantem honoremox nouo
Speramus adfore indicem:
Cælos nouos, terras creaturum nouas:
Prys daturum præmia,
Pœnas malis: quorum Deus quinto ferox
Regnare cœpit seculo:
Trux Antichristus; hostis & Dei, & Deum
Pura colentium fide:
Forti domandus cœlitum rursus manu,
Sexto malignus seculo.
Donec nouo imperans beatis seculo,
Sit omnia in omnibus D E V S.

Quatuor

XXII.

Quatuor mundi summa imperia.

Ad Modestinum Pistorium Jurisconsultum.



Quam videt in somnis statuam Babylonius heros:
Quattuor hac mundi regna futura monet.
Argento pectus, caput auro, venter abeno,
Crura micant ferro, plantaq; mixta luto est.
Persarum argentum, Chaldaeum scilicet aurum,
Aes Graium, ferrum Romula regna notat:
Ferrea pars planta, Mahometi regna potensis:
Catera significat fictile regna lutum.

Fallor?

*Fallor? an hæc lapis, absq; manu, de monte volutus
 Comminuet celsa rector ab arce Deus?
 Imperium sine fine pijs cœlestè daturus:
 O liceat regi plauder eritè nouo.*

XXIII.

Symbola quatuor Monarchiarum,
 ex Daniele.

*Ad Leonhardum Badehornum Ju-
 risconsultum.*



*Quatuor in somnis sub imagine regna ferarum
 Assyrio Daniel vidit in orbe pius.*

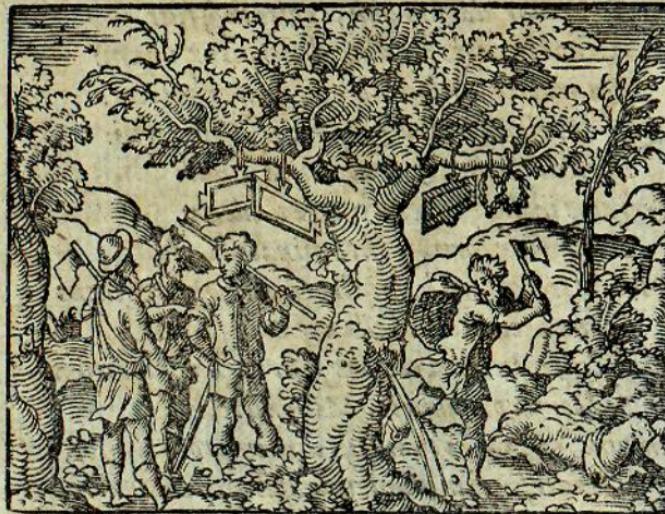
Prima

Prima Leo, geminis alis, & cordere fulgens
Humano, pedibus stat fera nixa suis:
Assyrios signans reges, primosq; Monarchas:
Quos Babylon, & quos Media clara tulit:
Quos inter Nabuchodonosor clarissimus unus,
Imbuitur vera cognitione Dei.
Alter a ter geminis armata est dentibus Vrsa
Bestia; qua Persis assimilata fuit:
Tres dentes, totidem reges, cum Xerxe, Darium,
Et Cyrus, regni robora magna notant.
Pardalis Argolicos signat fera tertia reges:
Quattuor alarum quæ, capitumq; fuit.
Quattuor in reges regnum discerpitur unum:
Quum citò per domito vicit in orbe iacet.
Quarta refert sceptrum Romani bestia regis:
Dira cui facies, & truculenta nimis:
Ferratos iactat dentes, & cornua dena:
Et paruum cornu fronte minace latet:
Os, oculosq; gerens hominis: tria magnare uellens
Cornua: cœlitibus bella nefanda facit.
Si nescis, totidem veterum sunt regna Quiritum:
Sed cornu paruum te, Mahomete, refert:
Impius, & magni cum Dijs contemptor Olympi,
Aduersus summum qui capis arma Deum.
Florentes Asia populos, urbesq; Pelasgas,
Et Memphis subigis, palmiferamq; Pharon:

Cetera regna suis parent dominata tyrannis:
 Sola, caput rerum, Teutonis ora manet:
 Septem clara viris, totique presidet orbi:
 Cæsar is & sedes, imperij domus.
 Quid restat? finis regni certissimus instat:
 Nam reparat mundo secula sancta Deus.

XXIV.

Mundi Imperia, Ecclesiæ hospitia.
Ad Wolfgangum Meurerum Medicum & Philosophum.



Culta Dei palmis, ramis felicibus Arbor
 Surgit: in immensum viribus aucta suis:

Mole

Mole sua stans celsa, & vertice nubibus æqua:
Immenso ramos pandit in orbe suos.
Sufficit irriguam cunctis animalibus umbram:
Et brutis victum dat, populisq; bonum:
Aliumq; choro sedem virgult aministrant:
Luxuriatq; suis fructibus omne solum.
Scilicet hanc olim vidit per somnia Cæsar
Assyrius: verum somnia sæpe monent.
Sortitur rex sceptra Deum supremus in orbe:
Regna viris, armis instruit usq; viros.
Nobilis hac arbor, mundi sunt regna potentis:
Suffugium brutis dans, hominiq; suum.
Namq; sub hac umbram captans Ecclesia lætam:
Semper habet tutos, fessa labore, lares.
Inde cibus pecori suis est, hominiq; : beata
Pace sub hac cunctis fas, requieq; frui.
Salve arbor, plantata Deo : floreq; per omne
Æcum, perpetuis inuiolata comis.

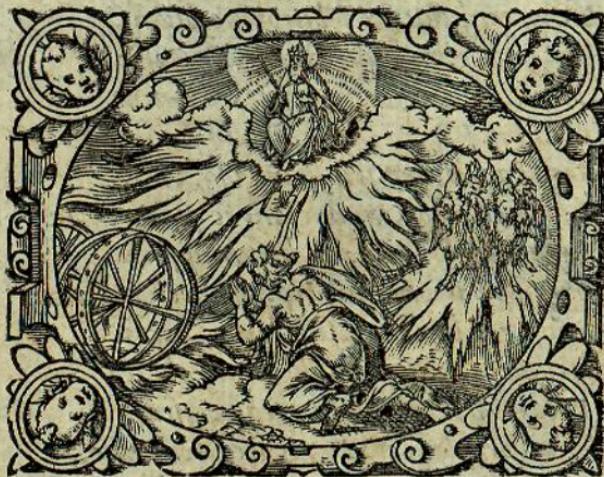
k 2

Donec



X V V.

Donec totum impleat orbem.

Ad Georgium Calaminum Silesium.

BESTIA quid sibi vult quadruplex, & rota? mundi
 Quadrifidum per se quæ replet omne latus?
 Quadrifidum per se, sine ductu, peruolat orbem,
 Vox Euangeli, cœlitus acta, sacri;
 Quattuor auctores cui dant sua nomina: signat
 Quos Aquila altiuolans, Taurus, Homo, atq; Leo.
 Quod sit homo Christus, quod sit Deus; unus & alter:
 Quod doctor, reliqui, sacrificusq; docent.

Princi-

XXVI.

Principium, & finis.

Ad Christum.

L Abentem tacitè quod claudit, & incipit annum
 Mense suo; Ianus fingitur esse biceps:
 Ah valeant figmenta: sator tu Christe dierum,
 Annorumq; mihi maximus unus eris.
 Principium tu das anni, finemq; beato
 Ortu: te primum publica vota canunt.
 Luce bona bona verba sonent: da, Christe, precamur:
 Candidus, & felix ut nouus annus eat.

XXVII.

Monstrant regibus astra viam.

Ad Jesum Christum, Pontificem &

Regem Opt. Max.



IEsu, lux mundi; spes, & solatia nostri:
O & salus mortalium.

Quam strenā tibi, Christe, feram? qua munera: e illam,
Votireus, natalia.

Terna ferunt tibi dona Magitres: Pontificemq;
Suum, & Deum, & Regem colunt:

Terna tibi iam dona fero quoq;: Pontificemq;
Meum, & Deum, & Regem colo.

Aurum,

*Aurum, casta Fides: thus est Oratio simplex:
Crux myrrha, lethi nescia.*

XXIX.

Consilio firmata Dei.
In Apellam.



*Q*uid sanctum iactas in corpore fœdus Apella
Fœdetuo? signum fœderis istud erat.
Nascendum signans Abrahæ de semine Christum:
Iam vénit, sancta virgine natus homo.
Fœderis ille noui dux est, & maximus auctor:
Infida fœdas quod malus usq; fide.

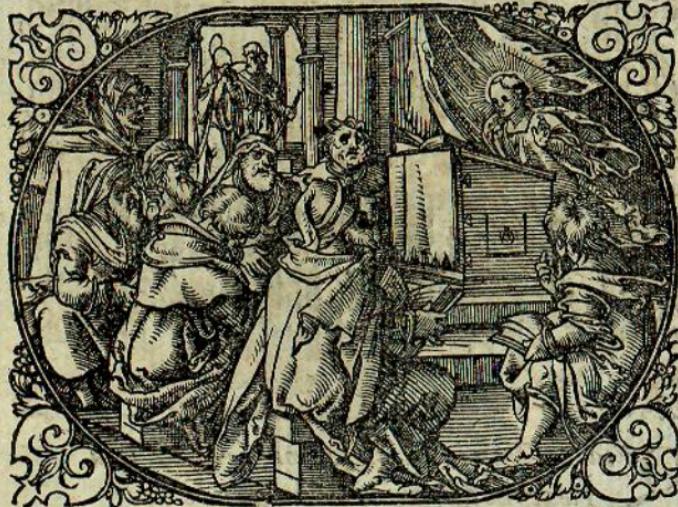
Sordibus

Sordibus ablutos culpæ nos fonte salubri,
 Copulat una sacri corporis esca fide.
Quis apis, hoc fædus sanctè seruare memento:
Quo laeso superis nemo placere potest.

XXXIX.

Non inferiora secutus.

Ad Georgium Wolfgangum à Vuel-
uuarth, Eq. Suecum.



DVM diuina colens in templo sacra, parenti
 Morigeru Christus pâret utrig. puer:
 Proficit atate, & sapientis munere mentis:
 Ante homines pariter carus, & ante Deum.

Quid

Quid monet hoc, Vuolsgange, rogas? aduerte, docebo:

Te Domini similem sic decet esse tui.

Disce timere Deum: matri parere, patriq:

Atq; Deus mandat quem patris esse loco.

Disce bonas artes, sanctiq; oracula verbi:

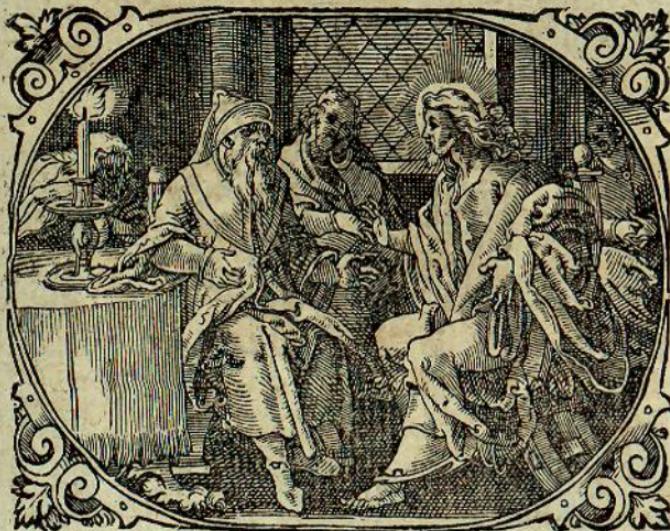
Sic castus vita, moribus usq; probus:

Sic cresces aeo, sapientia, & arte beatus:

Sic homini carus, sic potes esse Deo.

XXX.

Lux fidei, bona opera.



Ad Joannem Philippum Stibarum

Eq. Francum.

l

Non

Non est vera fides, quam iactitat ore, malignus
Pectore: non est hæc vera, Philippe, fides:
An Sol esse potest sine lumine? & an dare flammas
Ignis lucentes, absq; calore, potest?
Monte sit am celso quis non, nisi cæculus, urbem,
Conspicuam castris, turriculisq; videt?
Lampada sub modio quor sum cœlare coruscum
Attinet? in tenebris qua benè monstrat iter.
Lux fidei sunt sancta opera: hac sine luce, beata
Nulla fides: nec sunt sancta opera, absq; fide.

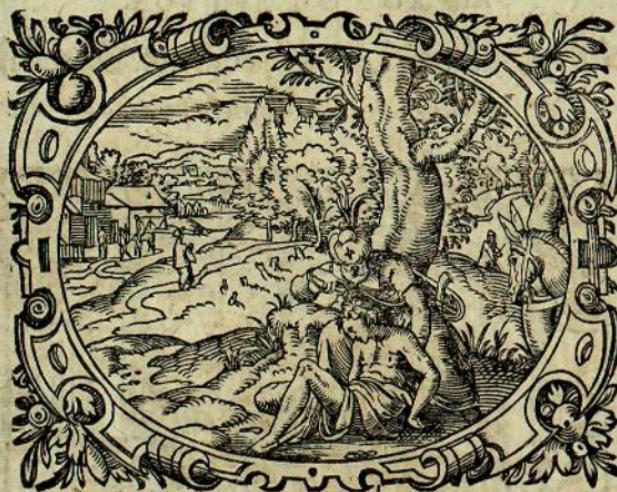
Lex,



XXXI.

Lex, & Euangelium.

Ad Joannem Hessum Theologum.



Per brumam noctu quod cogit frigida Luna.
 In glaciem: rursus Sol liquat omne die.
 Sic lex si quid dura ligat: mox gratia rursus
 Mitigat: & vita spem melioris alit.
 Fulmine quem legis Moses deturbat ad Orcum:
 Filius hunc transfert rursus ad astra Dei.
 Seminecem recreat Samarites: mysta relinquit:
 Sanat & infuso vino, oleoq; libens.

l 2

Solest

Solest iustitiae, Christus: lex, umbra: merentem
Lex damnat: Christi gratia sola beat.

XXXII.

ΑΔΙΚΟΝ Ο ΠΛΟΥΤΟΣ.

*Ad Carolum Wolfgangum Rechlin-
gerum, Patr. Augustanum.*



O Quād difficile est, opibus non tradere mores:
Quando solent auro tanta subesse mala.
Non bene conueniunt, nec in una sede morantur
Sancta fides, & opum luxuriosus amor.

Nec

Nec facile est, cœli locupletem tangere limen:
Cæcus inutilium quem coquit ardor opum.
Intortumne in acu vagus unquam nauta rudentem:
Trajicit fieri vix ego posse puto.
Fila minutatim legat impiger, atq; resoluat
Singula: sic per acum fila replicta trahet.
Porta breuis cœli est: quam si penetrare laboras:
Desine opes nimium diues amare tuas:
Desine sarcinulis humeros onerare molestis:
Vtere diuinitys, ceu decet, usq; tuis.
Quod superest, largire bonis, & gentibus ultrò:
Quamq; potes, miseris omnibus affer opem.
Sic aptus cœli sedes es adire beatas:
Pralucet pedibus si modo sancta fides.

l 3.

vnus



XXXII.

Vnus pro multis. Manet insontem
grauis exitus.

In Christum crucifixum.



Heu quantus dolor est, mundi pro crimine, mortem
In crucet am miseram te, bone Christe, pati.
Mors sit vita mihi: crux sit tua sancta voluntas:
Dulce mihi tecum viuere, dulce mori.

T H. P.

Pro seruis dominus moritur: pro sotibus insons:
Pro agroto medicus, pro grege pastor obit.

Pro

Pro populo rex mactatur: pro milite duxor:

Pro g̃ opere ipse opifex: pro g̃ homine ipse Deus.

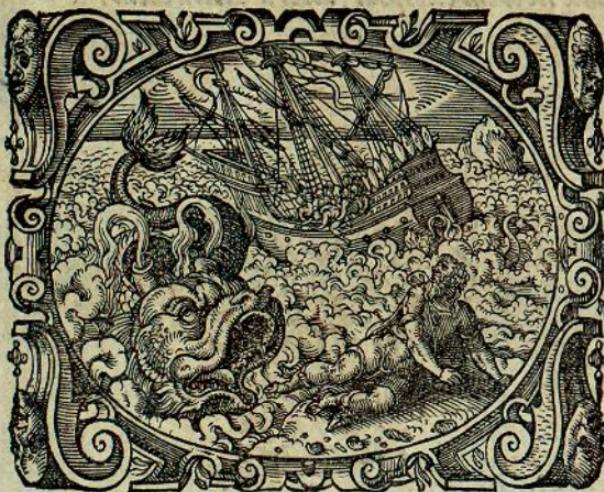
Quid seruus, sons, agrotus, quid grex, populusq;,

Quid miles, quid opus, quid uero homo soluet? Amet.

XXXIV.

Mors morte pianda.

Ad Victorinum Strigelium.



Dum diuina fugit Ionas mandata per aquor:

Opprimit hunc moti cælitus ira maris.

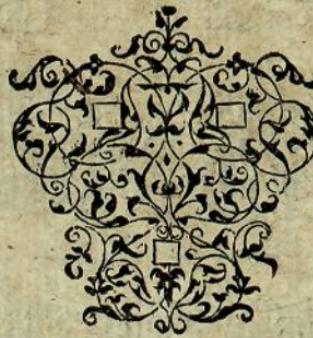
Faucibus excipitur ceti: latet abditus aluo:

Donec obit ternas noxq;, diesq; vices.

Redditur

Redditur epotus terre: sospesq; per urbes
Iam peragit magni iussa verenda Dei.
Sic Christus patris in terris dum iussa capessit:
Mortem sponte insons, immeritusq; luit.
Conditus obscuræ latet intra viscera terræ:
Dum ter ab Eo Sol reddit orbe nouis.
Tunc iterum vīctor, spolijs Acheron te recepit,
Cum patribus vita tempora latus agit.
Luci nox, vita mors hic subit: altera donec
Lux noctem excipiat, altera vita necem.

Mors



XXXV.

Spes altera vitæ. Mors ianua vitæ.

Ad Henricum Petraum Herdesianum.



Quis putet? in caueis, Bruna & sub tempus, hirundo
stertit; & in rimis musca sepulta suis?

Atq; coaxatrix in aquosis rana cauernis:
Sole quibus tepido vita, vigorg, reddit.

Sic quoq; funereis requiescunt clausa sepulcris
Mortua sanctorum tempore membra breui.

At surgent iterum, cœlesti rorer rigata:
Et sument viuum tunc renouata decus:

m

Quum

Quum feret extremi Sol lumen ab axe dici:
 Et tuba cœlesti reddet ab arce sonum.
 Fallitur, extingui qui vult cum corpore mentem:
 Quæ duo perpetuo fædere necit amor.

XXXVI.

Pignora cara sui.

In D. Petrum, Jesu Christi Apostolum.



PAssurum ter, Petre, negas: ter amare fateris
 Te Christum vera simplicitate Deum.
 Pascis ones Christi sic criminè liber ab omni:
 Obsignasq; fidem sanguine, Petre, tuam:

Atq;^z

*Atq; premens sancti vestigia nota Magistri:
Morte tua constans, in cruce fixus, ouas.*

XXXVII.

Merces sublimis honorum.
Ad Stephanum Endorferum Patr.
Augustanum.



Iustitia, Stephano cum sancto, ferre coronam
Si cupis: & dignè nomen habere tuum:
Sis pius, & soli Christo confidere disce:
Et vita sancta laude placere Deo.
Disce tue fidei rationem reddere. disce
Pro Christi verbo tristia quæg. pati:

m 2

Sper-

*Spernere mortales curas, cœlumq; tueri
 Disce: & amare bonos, & tolerare malos.
 Si facis hoc, rectè viuis, morerisq; beatè:
 Et tibi iam cœli regia magna patet:
 Quia Deus in sanctis sua munera sancta coronat:
 Sic Stephani meritò nomen, & omen habes..*

XXXIX.

Miles Christianus.

*Ad Jacobum Redigerum, Patr.**Vratislauensem.**Galea salutis.*

Cingulum
 veritatis.
 Gladi-
 us spi-
 ritus.

Scutū
fidei.Lorica
iusti-
tiae.

*Calciamenta prædicationis Euangelijs Pacis.
 Gladij sunt 7. omnium maxima vitia, Ignavia, Ira, Gula, Auaritia,
 Superbia, Luxuria, Inuidia.*

Militat

Militat omnis homo, qui dat sua nomina Christo:
Qui pius, & probus est, militat omnis homo.
Sancta Dei qui castra colit: paret arma necesse est
Aptasibi: miles quae dare nemo potest.
Cælitus hac dabit arma Deus sacra sape rogatus:
Si geris hac, miles iam potes esse bonus.
Sit galea, alma Salus: verbum cœlestis, sit ensis:
Sit clypeus fulgens ære, animosa fides:
Adde his iustitia loricam: & cingula veri:
Pax Euangeli det tibi calceolos.
Scilicet his hostem vinces animosus in armis:
Si comes est tibi mens conscientia, dux q[uod] fides.

m 3

Specu-



XXXIX.

Speculum hominis peccatoris.

*Ad Joan. Henricum Heruuartum,
Patr. Augustanum.*

Diuinum iudicium.

Pecca-tum.

Caro.

Ver-mis.

Tela se-deo, O-scaë 8.

Diabe-lus.

Mors.



Puteus infernalis.

Sinefisis, quis sis, Homo; me, precor, aspice: noxa
Quem granat, & laeti iudicis ira Dei.
Aspice, quot gladijs ex omni parte cruentis
Perfodiar: fugiam quo miser, alme Deus?
Cælitus impendet supra caput ensis acutus:
Institia vindex, criminis ultor atrox.

Me

Me subter, Stygis atra palus, puteusq; doloris,
Et necis, insinuat mille subinde metus.
Tel a tegit puteum, quem fecit aranea putris:
Sustinet hæc sellam, qua requiesco, meam.
A dextra, Sathanas, & Mors: à parte sinistra
Imminet en se mihi Culpa, Caroq; suo.
Mens abit, & morior, quoties malatanta recordor:
Sic viuo, vita nescius ipse mea.
Me miserum, quis me tantis sine fine periclis
Liberet? hoc solus tu potes, alme Deus.
Et potes, & facis hoc, Deus alme: quid ergo timebo?
Spes vires, animos dat mihi certa fides.

Princi-



XL.

Principis boni imago:
*Ad D. Georgium, Principem Lignicij,
& Brigae in Silesia, &c.*



Quod monstrum? Draco. quæ nymphe? Ecclesia sancta:
 Persequitur rabido quam ferus ore Draco.
 Cur auro formosanitatem? formosior auro,
 Quam colit, est pietas, religioq[ue] Dei.
 Cur gemit, & lacrymat? luget miserabile fatum;
 Pro sancta patitur quo a pia virgo fide.

Quis

Quis catafractus eques? virtute Georgius heros
Inclitus, & vera religione Dei.
Quem petit? infido pugnantem Marte draconem
Impetit: & nympham liberat ense sacram.
Liberat: atq; domum secum cum pace reducit
Victor: & amplexu iam propiore tenet.
Iamq; suos in pace regens, colit arua, colonos
Sedulus: atq; suum nomen, ut omen, amat.
Sic armis decet esse ducem, paciq; paratum:
Pace bonus rex, & dux sit ut ense bonus.

F I N I S.

n

IOHAN-



ΙΟHANNIS ORTELII CY-
GNOCOMAEI MELOS DE EM-
BLEMATIS N. REVSNERI IC.

ΣΤΡΟΦΗ.

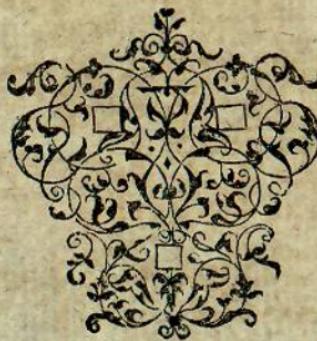
Αρελάν ἐπιβέλλεται νησίτας
Εικόνας θεός αὐτέ-
ει καὶ χρονὸς ἑραλεινῶν ζωδίοις.
Κύρος δὲ δημιουργὸς βροτὸν
Πέλε βίλων ἐν τῷ γραφαὶ πολύθαρα
Ηθῶν. Εἴκασος μεμνῆσαι εἰρήμεων
Οὗτο βιαζόμενα.
Αἰρέσθη δ' αὐτομέρη-
το ἀκιδεῖν δελασία
Γράμματα τότε μυστικῆ
Ζῶα, ὡς λοιπῶν γενέας.

Α' οπεροφή.

Α' νακός ἀρα μηλύσιν ἐπολάς
Καὶ Κορτορέας ἀδηλός
Κλυτὲ φύσεώς ἀρεσκοι θυσικοί.
Τέρπαστις δὲ, ὡς ὀφελεῖσιν. Οἱ
Τελέντοιν ἐμέλημαρ' εἰς πολύεμον
Κύρον. Παλαιογόνοι καθάπερ σοφιστέ
Ηθελον. Οἱ δίδαχας
Καλαζαρᾶς ἰερογλυφικᾶς
Ἐδοξαν· ζώαν τε φύσεις
Στέμματα δὲ ήγάων τράφον
Πρὸς θεοδράτας ἀρετάς

Επαφές

Οιτω, φρένας ἀφνεὶς ΡΕΤΣ·
 ΝΗΡΕ, πολυκλύτω ἐρμηνείαν ἀργὸν
 Σύμβαλες κόσμῳ, περφανὰν ζαδίαν
 Κπομάτων βιλὰν. Αρελάς Τ
 Ηδέων ὕπτιον δίδαξε
 Εὐκλεῖς· ως ἄκριτον,
 Εἰ π γέρμηνεύς συ κρέσσων
 Τᾶς φύεσσ, ἀρελάς
 Χαλεχότης· ἀπέίρων ή φύσις
 Λάϊον ἡραφθεῖς αφαι-
 ρη Θεῦ λαμπρὸν θέλημα.



728

а́бвдт

о́внп ви́шнв

и́шнп ви́шнв

NICOLAI REVSNE-
RI LEORINI SILESII,
I C. ET P. C.

STEMMATVM, SIVE AR-
MORVM GENTILITIORVM
LIBRI TRES.

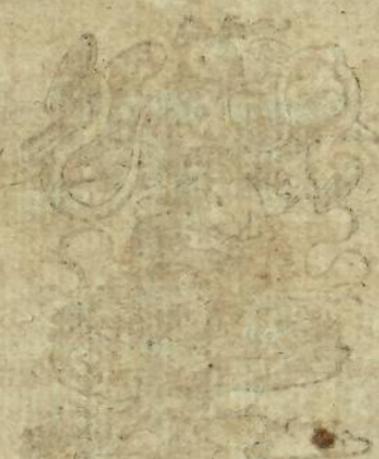
Jeremias Reusnerus Leorinus recensuit.



FRANCOFORTI AD MOE-
NVM ANNO M. D. LXXXI.

LIBRARY
UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARIES
1974

2 MVTAMNITE
3 TYPD VAGA
4 SED RIBIA



ЯРУСАЛАМСКОГО ГОРОДА
СИДИЛ СВЯТОЙ АЛЕКСАНДР

AD IOAN. FRIDERI-
CVM, ET IOAN. HENRI-
CVM SCHERTELINOS, A PVRTE-
BACH, IO. SEBASTIANI FF. SEBASTIA-
ni Eq. aur. NN. optimæ spei, atque indolis
adolescentes:

Jeremia Reusneri Epistola.

IBELLVM hunc de stemmatis, siue
in signibus gentilijs clarorum ho-
minum; quem vnà cum Emblema-
tis in publicū prodire volui; vobis ego potissi-
mūm mittendum esse duxi, Io. FRIDERICE, &
Io. HENRICE: partim ob mirificam indolem
animi, ingenijq; vestri: quæ spē mihi magnam
affert summæ probitatis, atq; virtutis: partim
ob cōsuetudinem domesticam, & familiarita-
tem cotidianā cum fratre meo: cuius ego istud
quasi testimoniu, & monimentum sempiter-
num extare volo. Per magni enim referre pu-
to: eiusmodi ornamenta honoris, & documēta
nobilitatis, posteritati propagare: non solū
ad me-

ad memoriam laudum domesticarum: verūm
etiam ad vsum, atq; imitationem. Quippe quę
bellicę, & togatę laudis, victorięq; insignia,
& veluti quædā tropaeasunt: & præterea ma-
ximarum virtutū inuitamenta, atq; laborum:
quibus alij excitati, confirmatiq; in officio, res
magnas gerant, & arduas, hominumq; generi
vniuerso salutares. Quod ego in primis vobis
faciendum esse censeo: ut quum ijsdem vtami-
ni insignibus laudis, & monimentis glorię,
cum maioribus vestris: eorum sapientię, in-
dustrięq; vestigia sequamini: & cùm aui vestri,
Sebastiani Equitis Aurati, virtutem, rerumq;
gestarum gloriam studiose æmulemini: tūm
verò patris vestri Ioan. Sebastiani; qui auitam
laudem præclarè, fortiterq; tuetur: spem, atq;
expectationem, quam semel concitastis; non
modò sustinere industria, & probitate: verūm
etiam pari virtute, & doctrina superare studea-
tis. Valete. Viennæ Austriae. Kal. Sextil.

M. D. X X C.

NICO-

NICOLAI REVSN
RI LEORINI SILESII,
I C. ET P. C.

STEMMATVM, SIVE AR-
MORVM GENTILITIORVM
LIBER PRIMVS.

I.

*Aquila D. Maximiliani II. Cas.
Augusti.*

Nulli præsentior æther.

*Vbi nolat ut grauibus Iouis armiger altius alis:
Atq; ferit pennis sidera celsa suis:
Sic tuate virtus, & gloria nubibus aquat
MAXIME, Casarei firma coluna throni.
Tempus erit, quando, cœlesti sede receptus,
Splendidius Luna, Soleq; sidus eris.*

Ad in-

II.

Ad insignia D. Rudolphi II. Cæs. Augusti.

Tu decus omne tuis.

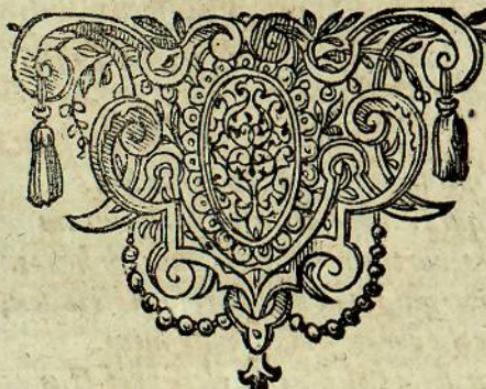
S igna, pares Aquila, Romana, & Struthio, & Ibex
 Cur armant clypeos, Diue Rudolphe, tuos?
 Fallor? an ut volucrum regina trisulca ministrat
 Arma Ioui, cœli dum super astra volat:
 Sic pius arma Deo Cæsar, sic tela ministrat:
 Pro cultu superum dum pia bella gerit.
 Fortibus altiuolans pullos ceu baiulat alis:
 Sic humeris Cæsar sustinet orbis onus:
 Dum populis pacem defendens, iustitiamq;
 Afferit imperij iura, decusq; sui:
 Pro grege sic promptus mortem, pro lege pacisci:
 Si sit opus, vitæ prodigis ipse suæ:
 Pro pullis transfixa suis ceu cuspidé ferri,
 Sponte super nidum Struthio magnaperit.
 Quæ dum cœlum uno videt, uno lumine terram:
 Exemplo regem sic docet hercles suo:
 Cultorem pariter diuūm, patriaq; parentem,
 Pro cœlo curam, proq; solo gerere:
 Pendere lance pari causas: ius omnibus æquum
 Reddere: ceu pennas vibrat ubiq; pares

Struthio:

Struthio: quis galeas rex vicit or, equosq; coronat:
Symbola militiae gaudet & esse suæ.
Sic cœlum petitur: Capicornus ut, & Iouis ales
Armiger, in cœlo sidera clara micant.
Sic fauor in terris hominum, sic fama paratur:
Struthio cœu pennis ornat honora caput.
Sic laus virtuti, sic fons datur aqua labori:
Laudatae Pauo cœu tibi monstrat opes:
Qui medio fulgens, cauda tot sidera portat:
Proximus huic stellas quo Capricornus habet:
Quo nullum Cæsar fortuna credidit olim
Augustus signum certius esse suæ.

• 2

Deijſ-



III.

De ijsdem
DIALOGVS.

Quid sibi vult Aquila, expansis quæ iubilat alis?
 Splendida Romani Cæsar is armagerit.
 Cur capite est bifido? Romanum signat utrumq;
 Imperium: quod habet Solis utramq; domum.
 Cur alis tot signa tegit? tot regna tuetur:
 Ceu pullos alis regia gestat avis.
 Quid triplex cassis sibi vult clathrata? triumphos
 Cæsareos, partos Marte togaq;, notat.
 Quid triplex gemmis fulgens, auroq; corona?
 Cum sceptro regem nempe corona decet:
 Aurea iustitiam, splendorem argentea, robur
 Ferrea, tergemino signat in orbe data.
 Struthio quid? regem cælum, terramq; tueri:
 Cultorem esse Dei vult, patriæq; patrem.
 Semifer Aegoceros quid? sortem spondet amicam:
 Sic olim Augusto, sic dedit arma Ioui.
 Pauonis quid cauda? decus virtutis auitum
 Signat: cui comes est gloria, laus, & honos.
 Trux Aries quid vult? est sacrificederis index;
 Quo colit aurati velleris ordo fidem.
 Ceu Iason, socia Colchos cum classe profectus
 Aurea Phryxeæ vellera iactat ouis.

IN LEO-

IV.

*IN LEONEM PALATINVM.**Ad D. Ludouicum, Principem Elect.*
*Palatinum.**In vtrumq; paratus.*

DIALOGVS.

*Q*uid, Leo, quid sic latus ouas, rex magne ferarum?
Arma Palatinis me dare Principibus
Gaudeo; quos ingenio tollit super æthera virtus.
Cur tua fert gladium dextera, læna globum?
Protegit insontes, sontes ulciscitur ensis:
Præsidio tuta est machina tota meo.
Fronte quid insigni radiat gemmata corona?
Aurea victorem nempe corona decet.
Laude Palatini primam meruere coronam:
Inter Germanos gloria prima duces.

V.

IN RVTAM SAXONICAM.

*Ad D. Augustum, Principem, Elect.
Saxoniae.*

Te stante virebo.

Serpentes, catosq; fugat, prohibetq; venena
 Ruta virens: oculis certa medela malis.
 Fœda Venus quos vexat, adulandiq; libido:
 Cordati procul hos Principis aula fugat.
 Pestis enim regni sunt magna, venenaq; certa:
 Quæ prohibent oculos cernere vera ducum.
 Adsit Ruta virens, heroum nata coronis:
 Splendida Saxonica quæ decet arma domus.
 Castus amor, verumq; potens, & candor in aula,
 Simplicitas prudens regnet, & alma fides.
 Scilicet haec olim casti Bernardus amoris
 Symbola Septemuir censuit esse sui:
 Vrberedux Veneta, quum Saxonar regna capessens,
 Mutauit clypeos gentis, & armas uæ.
 Salue Ruta potens, longum frondosa per auum:
 Imploretq; tuam vesper, & ortus opem.

Ad in-

V I.

Ad insignia domus Brandenburgica.

Precium non vile laborum.

Sceptra, rosas, aquilas, gryphes, bicolore leones
Cum campo, Princeps Marchio signa gerit:
Stemmata virtutis proauita splendida. regni
Sceptra potestatem nempe superba notant.
Felix auspicium, volucrum regina, Deumq[ue]
Præsentit tutas numine spondet opes.
Munificam gryphes mentem, fortemq[ue] leones,
Actitulos partos Marte, vel arte docent.
Supplicibus faciles campi color albus: at ater
Significat dominos fontibus esse truces.
Sed famæ decus, & regum rosa signat amorem:
Imperij celsum quo meruere locum.

Ad D.



VII.

*Ad D. Albertum, Principem Boiorum.
Celsa potestatis species.*

Clarasit ut regum virtus, & fama priorum:
 Quos bellax Latium iactat, quos Gracia vittrix:
 Herculis antestant Alemannifortia facta.
 Ille Palatinæ dux gentis, & ultimus auctor;
 Sanguine magnanimi proauito Tuisconis ortus;
 Flos veterum, virtusq; virum: laus maxima gentis
 Teutonicae: maiora fide quoq; gessit: & orbem
 Impleuit meritis. viuos, genus acre, leones
 Secum habuit comites: si quando in bella prosector
 Herculeas sumptis vires ostenderet armis:
 Quam non terga fuga, sed aperta pectora pugna
 Praberet: metuendum animo, & virtute leonem,
 Fortibus & factis imitatus: imagine cuius
 Fulgentem ornauit clypeum tandem inclitus auro.
 Ergo Palatinæ clypeos Leo gentis auitos
 Ornat adhuc; vasto spectabilis oris hiatu,
 Arduus, alta petens, veterum gestamen auorum.

Ad in-

I I X.

*Ad insignia domus Palatina.**Parcere subiectis.*

A Rma Palatinæ quid signat splendida gentis
Aureus, in nigro qui fremit orbe, Leo?
Parcere subiectis, & debellare superbos
Nempe docet morum nobilitate duces.
Terror hic est hominum: prostrnit corpora tantum:
Prostratis parcit mitior inde Leo.
Signa ducum tulit hæc olim quoq; dux Agamemnon:
Et Nemeæ cuius concidit ense leo.
Aemulus Alcides Alemannus, & inclytus heros
Propria quaæ genti dedicat inde suæ.

P

Leo



I X.

Leo Palatinus.

*Ad D. Carolum, Gostauui F. Principem
Finnonie, &c. S. P.*

Præsidio bonis, terrori malis.

Qae, Veneris iussu, Charites aulae superba,
 Artifici ferimus, Carole, picta manu:
 Accipe: Finnonica Dux inclite gentis: & hæres
 Carole Gotthorum rex, Sueonumque, potens.
 Aureus iste Leo est: Alemanni nobile munus
 Herculis: à quo gens Boia nomen habet:
 Qua modo Rhenani moderatur sceptra Palati:
 Scilicet hac coniux est noua gente fata:
 Principis illustris Ludouici filia Quinti:
 Septem de ducibus quem sua Roma colit.
 Magna iuvant magnos: magnum decet esse Leonem:
 Qui vult inuicti nomen habere Ducis.
 Cur? animo magnus Leo, rex dominusque ferarum
 Quadrupedum: somnis per uigil: vngue minax:
 Sponte sua parcit prostratis: dentibus urget,
 Quos videt armata velle nocere manu.
 Sic & magnatum regem, populique parentem,
 Pro regno fas est per uigilare suo:
 Parcere subiectis, & debellare superbos:
 Innocuis damnum, vim prohibere bonis.

Talis

Talis erat quondam Leo, cum Patre filius Hyllus
Hercule: cui nomen fecit utrig, Leo.
Talis Boiorum priscus Sator, Herculis olim
Aemulus Alcide, rex Alemannus erat.
Talis &, Vgrorum terror, Lutholdus, & alter
Arnulphus: Boia sidus uterg, domus.
Talis Septemuir Primus Ludouicus: Othon
Cum Patre, qui Magni nomen, & omen habet.
Talis Rupertus: talis Ludouicus: uterg,
Cæsar, & imperij rexq, paterq, sacri.
Denig, (nemorer exemplis equantibus ipsis)
Talis auus Sponsæ dux Fridericus erat.
Quam dum coniugio stabili tibi Carole iungis:
Tot tantosq, duces iungis amore pari:
Tot tantosq, duces geniturus, coniuge magna:
Ceu fortis quæ te prole Leæna beet:
Prole beet sancta, fortiq, bonaq,: paternum
Quæ geminet morum nobilitate decus
Auguror: augurium firmet Leo fortis Iude:
Qui rex est regum, dux & in orbe ducum.

X.

Vrsus Finn onicus.

Ad D Annam Mariam D. Ludouici

V. El. Palatini, & Ducis Boiorum F. S. P.

Et te, sponsa decens, donat Cytherea tapete:
Anna Palatinæ stella Maria domus:
Inter Germanas longè pulcherrima nymphas:
Principe digna viro: principe digna Patre.
Fuluus hic est Vrsus: gladio præsignis acuto:
Finnonicis signum nobile nempe Ducis:
Cui par est Sophia laus, & par cura Deorum:
Ingenio virtus nec minor, atq; fides.
Felix nupta viro: felix & Principe tanto:
Parrhasius maius quo nihil orbis habet.
At quorsum mihi pondus iners: & bestia turpis,
Munere pro magno, cur datur Vrsus? ais.
Nempe manus lambit placidus, digitosq; suorum
Vrsus: & haud cuiquam dente, vel vngue nocet:
Sitamen est latus nimium: ruit acer in hostem:
Pectus & ad luctam, grandeq; robur habet.
Sic placidus tuus est princeps, facilisq; bonusq;
Dum licet, ad pœnas, suppliciumq; piger.
Quod si visit opus: non hunc impune laceſſit,
Quamuis immanis viribus, hostis atroc:

Vrsus

Vrsus erit : belloq; ferox, & cladibus asper,

Proteget inuicta subdita regna manu:

Proteget & sanctum vera pietatis honorem:

Vltor Elisæi ceu senis vrsus erat.

Scilicet eiusdem est (quamuis pugnare videtur)

Sontibus esse malum, supplicibusq; bonum.

Talis erat sanctæ pietatis amator Olaus:

Talis Stenillus, VValdemarusq; potens.

Talis Christophorus, Sueonum rex, Boius heros:

Talis Gostaunus : talis Ericus erat:

Hic auus : ille pater Sponsi : rex fortis uterq;

Et pater, & patriæ miles uterq; sua.

At tu, de tanto tibi coniuge, Diua Virago,

Sic formanatos ad decus omne duces:

(Ceu format genitrix informes Vrsa catellos)

Per graue virtutis quo gradiantur iter:

Et laudis patriæ memores, & laudis auitæ:

Pace beent populos, diuityjsq; suos.

Euentura precor : votum probat alma Dione:

Fortunantq; sacrum Gratia, Paxq; torum.

X I.

Princeps bonus.

Ad D. Guilielmum, Principem Julia-
censem, Cleuensem, & Montensem.

Vām benē Iuliaca decorant insignia gentis
 Splendida, bucephalus, & canis, atq; leo:
 Quæris, cur? canis est princeps bonus, & gregis acer
 Custos, ore lupos qui fugat inde feros.
 Idem sit leo magnanimus: qui vincere semper
 Nouerit; ut victis parcere ritè queat.
 Sit g̃ operum patiens idem, tolerans g̃ laborum:
 Quando nihil fertur firmius esse boue.
 Si fortis, clemens, vigil es Guilielme: quis apta
 Teneget in clypeo signa referret tuo?

Quis



XII.

Quis dicere laudes?

Ad D. Ludouicum, Principem VVirtebergicum, & Teccium.

Quid signent aquila, & pisces, & cornua cerui:
Si roger, in clypeo, Dux Ludouice, tuo:
Expediam paucis. Iouis armiger indicat ales,
Signiferum imperij scilicet esse ducem.
Innocuum piscis patriæ, facilemq; parentem
Signat: ut innocuo piscis in amne natat.
Sed ramosa notant viuacis cornua cerui:
Quod viuax virtus sit, pietasq; tua.
Macte animo Ludouice: Dei tibi gratia presto est:
Qui robur vita sit, columenq; tuae.

APETH



XIII.

APETH TE, KAI OABOΣ.

*Ad D. Sigismundum à Landau, Lib.
Baronem Austrum, Cæs. Consil.*

GEmmantes commet at avis Iunonia pennas;
Longa velut ceruus cornua, vere nouo.
Signat opes Pavo; virtutem, cornua cerui:
Felix, cui virtus splendida firmat opes.
Serpentes abigit cornu suffitus (vt aiunt)
Ceruini: lis, post fata, perennat atrox.
Nam dum vinit adhuc, educit naribus angues
Ceruus de latebris, continuoq; necat.
Sic virtutis amans, odit cane peius, & angue,
Et scelus, & vitium, pestiferumq; malum.
Veridicis hominum perpurgans pectora dictis;
Aethereum recto tramite monstrat iter.
Aut hoc, aut melius si quid natura recondit,
Quæ geris, arma Baro te Sigemunde docent.

Spes



XIV.

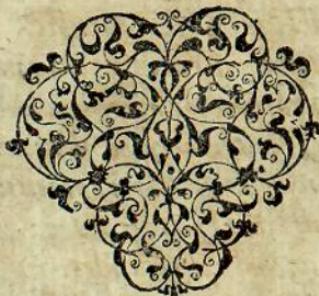
Spes publica.

*Ad D. Marcum Fuggerum, Com.
Kirchberge, & VVeisschorna.*

Pvblica liliolo spes significatur ameno:
Liliolum clypeo sic bene Marce geris.
 Namq; pater patriæ es, quo se nunc iactat alumno
Vno: Consilio magnus, & arte potens.
 Iamq; replet triplicis tua laus confinia mundi:
Cornu quod triplex, Indaq; virgo notat.
 Tu decus orbis eris: manibus date lilia plenis:
Dicite iam Musæ: Tu decus orbis eris.
 Viue diu, longumq; vale sine fine beatus:
Vtq; facis, Musis, Marce, benignus ades.

q

Victrix



X V.

Victrix casta FIDES.

In arma gentilitia D. Ruperti à Stoßin-
gen, Cef. Consiliarij.

D I A L O G V S.

Q Væ Dea? sancta Fides, summo Ioue nata parentes:
 Lux animæ: vita ianua: mentis honos.
 Cœrula cur vestis? cœli mihi gratia præstò est:
 Cœlo dignus, habet qui sine labore fidem.
 Cur nudum pectus? simplex oratio veri:
 Et simplex recti cultus, & arte carens.
 Cur alba macula? geniali pectora lacte,
 Sithoniaq; gero candidiora nive.
 Cur alæ gemina? Christo duce, & auspice Christo,
 Subuolat in cælum cum pietate Fides.
 Crux quid fronte nitet? fidei crux est nota sanctæ:
 Crux Christi, requies mentibus una püs.
 Quid vult ista capis? calicem potare salutis
 Fas est, qui fidei præmia sancta cupit.
 Præmia qua? vita cœlestis nempe coronam:
 Clarior hæc auro, firmior æremicat.
 Quām bene (Dij) gerit hæc clypeo meus arma Rupertus:
 Celsus auis, fama clarus, honore potens:
 Clarus at in primis sancta pietate, fideq;
 Felicem, cœlo quem beat una fides.

Marte,

XVI.

Marte, vel arte.

Ad D. Lazarum Schuendum, Baro-
nem, & Eq. Auratum.

*Q*uod dux militiae, patriæ quod, Lazare, vindex
Diceris, & palmis, Martis alumnus, ouas:
Auguror ex armis. sunt hac vexilla bis octo:
Romani custos ales & imperij.
Per se laus haec magna quidem: sed maior habetur
Gloria, tot clarum laudibus esse togæ:
Essē pium, doctumq; bonumq;: quod emulor in te
Lazare. nam pius, & doctus es, atq; bonus.
Sic dux armata quum sis, pariterq; togatae
Militiae; duplex scuta corona premit.

q 2

Annis



XVII.

Annis prudentia maior.

*Ad D. Antonium Fuggerum, Com.
Kirchberge, & VVeissehorne.*

Quam benè fragrat odor longè suauissimus albi
 Lilioli: nares quod, cerebrumque iuuat:
 Tam benè fragrat odor Sophiae, Suadæque diserta
 Antoni; pectus quæ regit, osque tuum.
 Addit opes virgo, pleno bona Copia cornu:
 Buccinat eternum libera Fama decus.
 O te felicem, præsenti numine diuūm:
 Dÿ faciant, laus hac sit tua firma diu.
 Prospera fors maneat pariter: nec marcidafiant
 Lilia: quæ clypeo nunc geris armatuo.

ΑΠΛΑ-



XIX.

ΑΠΛΑΝΩΣ.

*Ad D. Sebastianum Schertelinum, Pur-
tebaci, & Bisbinge Dominum, Eq. aur.*

T' Rux fremit in clypeo viden' ut leo : dextera cuius
Præfēt clauem, lilia laeuā manus.
Fallor? an hæc tua sunt insignia, magne Sebaste:
Munere Cæsareo quæ sine fraude geris.
Et benè. nam patriæ miles, victor g̃ superbus,
Fortia ne possint facta latere, caues.
Pectora quum tibi sint animi plenisima magni:
Magnanimus decorat sic bene scuta leo.
Mille quòd in turmas perrumpit vīctor, honore
Integer: hoc clavis, liliolum g̃ docet.

q. 3

Pacis,

XIX.

Pacis, & armorum vigil.

*Ad Guilielmum à Rotenhan, Eq.
Francum.*

Quid notet in clypeo Gallus? quid stella? quid vnda
 Labilis? ut dicam, me Guilielme rogas.
 Vita fugax hominis, ceu labilis effluit vnda:
 Quam qui fine bono claudere ritè cupit:
 Plus vigilat semper, spectans cœlestia tantum:
 Astrag, mente pius concipit, atq, deum.
 Si tibi vigilat gallus, si stella coruscat:
 Quæ fugit instar aquæ, non tibi vita perit.

Fun-



XX.

Funiculus triplex.

*Ad insignia Coloniae Agrippinae, urbis
Imperialis.*

Quæ tres ostentat clypeo regina coronas
Tot urbium Colonia:
Tresne potestates notat, & quibus eminet ipsa.
Tres dignitates maximas?
Principis una sacri: magni secunda senatus;
Academiæq; tertia.
Felix urbs, in qua simul Ars, Sapientia, Virtus
Ciues coronat splendidos.
Funiculus triplex hand rumpitur: inclita semper
Vrbis corona quod triplex
Fulgeat, & totum radijs illuminet orbem:
Concordia nodus facit.

Triceps

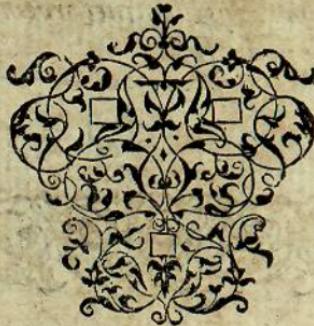
XXI.

Triceps Mercurius.

*Ad insignia Spiræ, urbis Nemetum
imperialis.*

T Res portæ, totidem turres, tria lumina Spiræ
Vrbis, magistratusq; triples notant.
Præfulus est unus sacri: dein Consulis alter:
Camereq; tertius supremi Iudicis.
Ille sacerdotes socios habet: iste peritos
Iuris: Senatores hic consulit suos.
Curia sic triplex est, & Republica triplex:
Portas tribus cum turribus tres iactans.

Firmus



XXII.

Firmus in infirmis Deus.

Ad insignia Reipublicæ Lauinganae.

Dum latrocinijs agros infestat, & urbes
Magnus prædo; Gigas corpore, mente leo:
Solus cum solo, pugna congressus iniqua,
Sutor hic, & ciuis, pulcra Lauinga, tuus:
Victor abit: magna prostrato mole giganti,
Effossis oculis, amputat ense caput.
Officij memor, & virtutis testis auit e,
Hos urbi clypeos Cesar, & arma dedit.
Sic quondam David Goliam cœdefurentem
Misilibus saxis impetit, atq; necat.
Firmus in infirmis Deus est: vider' asper ut ore
Acane non magnosape tenetur aper.
Sic Iouis armigerum scarabaeus prouocat ultrò:
Consilio superans, viribus ipse minor.

NICO-



NICOLAI REVSNERI
RI LEORINI SILESII,
I.C. ET P.C.

STEMMATVM, SIVE AR-
MORVM GENTILITIORVM
LIBER SECUNDVS.

I.

Mentis oculus, prudentia.

*Ad Nicolaum Redigerum Præsidem, &
gubernatorem Reipub. Vratislauensis supremum.*

MEntes sagax, oculisq; & corpore pulcer, acutum
Capreolus cernit, letificatq; domos.
Sic acie mentis præstans, Redigere, lepore
Spontè iuuas patriam, consilioq; tuo:
Cuius honoratus dux es, præsesq; togatus:
Sospite quo simul hæc urbs quoq; sospes erit.
Macte animo, rerum felix tutela, salusq;:
Cui par est Sophie fama, Deiq; metus.
Sis felix, viuasq; diu: clypeoq; refulgens
Gaudia capreolus det tibi longatus.

OTΣΙΑ,

II.

ΟΥΣΙΑ, ΚΑΙ ΝΟΤΣ.

Vincta est sapientia lucro.

Ad Ludouicum Grempium à Freudenstain, Iuriscons.

PHæbus, dux vatum : Phæbo sacerales habetur,
 Maonias celebrans carmine cygnus aquas.
 Qui Phæbum, Phæbiq; colit sacra doctus, & artes:
 Aurea fert illi munera cygnus ouans.
 Sic, quem gestat olor, Grempi, datur annulus, index
 Artis, & ingenui pectoris arratibi.
 Nam ceu Musarum purus, Phæbiq; sacerdos;
 Sic Themidis similes clarus in arte sacra.
 Fortunate senex; opibusq; & honoribus aucte :
 Si tibi cura mei, sit tibi curatui.

r 2

Iuriscon-



III.

Iurisconsultus bonus.

*Ad Joannem Fichardum Patr. & Ju-
risconsultum Francofortensem.*

Iurisconsulti qua laus? teres, atq; rotundus

Vt solida constet mente, fideq; sibi:

Cuiq; suum tribuens, det palnam, & premia rectis:

Offensus prauis: censor & ipse sui:

Iustus propositiq; tenax: à trahite recto

Quem fauor haud moueat, visq; metusq; precul.

Qualem te multis è millibus esse fatebor

Vnum, pars anima magna, Ficharde, meæ.

Iustus, & in teipso totus teres, atq; rotundus;

Perpetuò constas mente, fideq; tibi.

Vir bonus, & sapiens, homo fidus, certus amicus:

Et probus, & vera religione pius.

Iamq; adeò tua fama volat plaudentibus alis:

Atq; premit radij sidera clara suis.

Arma probant, verum quod dico: triceps leo, duplex

Stella, globus simplex, atq; corona decens.

In eadem

*In eadem D. Joannis Fichardi insignia,
Philippus Lonicerus.*

Magnanimum quicunq; vides generosa Leonum
Ora, globum, stellas, aligeramq; Deam,
Contemplare, quid hæc insignia clara Fichardi,
(Munere Diui olim Cæsaris aucta) velint.



*Multa quidem Fortuna potest, sed sydera fausta
Accedant: comes & mens generosa, sicut.
Sig; vir esse bonus studeas, teres atq; rotundus,
Vt sis: nam tales fulua corona decet.*

I V.

Solamen vitæ Deus.

*Ad Gualtherum Drechselium Jurisc.
& Cancell. Palatinum.*

Ceruus amicitie Christus (*Solomone canente*)
Pullusq; Gratiarum
Spiritus est Sanctus: solatia dulcia præbet
Afflictæ ut ergo menti.
Sic quoniam Christi semper, flatusq; requiris
Solatium sacrati:
Acceruus veluti gelidam desiderat undam:
Sic tu Deum, Dei,
Poscis anhelus opem sanctam, veramq; salutem:
Gualthere, dignus es, cui
Cornigeri decoret scutum sub imagine cerui
Fides Deo probata.

Sol



v.

Sol iustitiae, Christus.

Ad Joannem Bonriederum Juriscon.

Sol, Deus est: homo, Luna, micans de lumine Solis:

Sunt genij, stellæ: numina magnapolii.

Luna quid est? cœlum terrestre, aut cœlica terra:

Sic homo pars cœli, pars quota fertur humi.

Si faciem spectes; varium, ac mutabile Luna:

Sic constans hominis non solet esse vigor.

Lucis amans est Luna: homo cognitionis amator;

Quæ lux humanis mentibus esse solet.

Et modo iuncta suo, modo Luna à Sole remota est:

Lumen homo veris habet, inde caret.

Quæ Phœbum cernit, Phœbe quoq; cernitur ipsa:

Quæ retrò videt, hac menstrua parte latet:

Sic homo iustitiae Solem quum spectat: ab illo

Lumen habet: retrò si videt, hercle perit.

Ergo ne pereat, genios utring, potentes,

Ceu stipatores gaudet adesse sibi:

Nocte velut nigra stellas utring, micantes

Lucis habet comites candida Luna sua.

Fallor? an hoc te Luna monet tua, Iane: cooptans

Aduersa stellas parte nitere duas.

Anima

VI.

Animæ vita, optima.

*Ad Alexandrum Hunlinum Jurisc. E.
Consil. Palatinum.*

*Q*uod gallum nutrit, quod & hunc in caside passim
Pingis, Alexander: maxima causa subest.

Pars animi diuina notatur in alite gallo:

Quam pascifas est nectare, & ambrosia.

Cognitio sunt illa Dei, rerumq; sacrarum:

Sola datur menti qua medicina pia.

Sic olim Samius gallum nutritire monebat

Pythagoras: adiit qui quoq; mente deos.

Sic Anytireus ille, Deo moriturus eundem

Sacrabat: posito corpore, mente valens.

Armat



VII.

Armat ad omnia virtus.

*Ad Joan. Henricum Hainzelium,
Patr. Augustanum.*

Quem clypeo gladium ostentas, Henrice, rubentem:
Auguror, hic animi vim notat hercle tui.
Ipsa quidem virtus vis est sibi maxima sola:
Plus valet hec gladio; plus valet ense fero.
Perpetuò sibi constat, & ARMAT AD OMNIA VIR-
Qui vibrat hunc gladium sic benè, victor abit. (TVS:
Talem victorem, talem te pancrasia sten
Laudo: quem virtus armat ad omne malum.
Macte animi virtute noua, Patris emule magni
Hainzeli: benè sic, pancraticeq; vale.

De ijsdem insignibus.

P. MELISSVS.

ARMA Tuae gentis gladius: sed dextera robur
ADdit: & hunc animi dexteritate geris.
OMNIA sic superas, Henrice: nec occubat unquam
VIRTUS. ô pugilis nobile pancratium.

S

Index

I X.

Iudex ΑΔΩΡΟΔΟΚΗΤΟΣ.

*Ad Hauboldum Flottacherum, Cos.
Ratisponensem.*

Iudicis est virtus, manibus benè viuere puris:
 Sic & auaritia ponere frenas sua:
 Nec precio, precib[us] sue, nec ulli cedere dono:
 Sincerum semper pectore, mente grauem.
 Sic manibus truncis statuas pinxere regentum
 Thebani: malè quod iudicis arca patet.
 Nec benè corruptus index examinat aequum:
 Nec benè iustitia seruit auara manus.
 Sic tu iustitia preses, princepsq[ue] Senatus,
 Deligis officio congrua signatuo.
 Cana virificies, prudentem: brachia trunca
 Te iustum monstrant scilicet esse virum.
 At rosa communem plebis, patrumq[ue] fauorem,
 Atq[ue] potestatis signa corona notat.

Studij

IX.

Studijs certamina crescunt.

Ad Ioannem Reymannum Iuriscon. &
Cancell. Episc. Vratislauiensis.

*F*Essus anhelando calidos suspirat ob aestus,
Hinnulus irriguas, dum sitis urget, aquas.
Et sylva, pariterq; domus decus hinnulus ingens:
Cornicis superans secula longa quater.
O quoties video te suspirare, labores
Ob magnos: florens quos parit aula tibi.
Mult a quidem princeps, nil non tibi patria debet:
Officij ne sit gratia surda tui.
In te cura omnis quando inclinata recumbit:
Ut nequeat numerus casibus esse tuis.
Solamen fesso tibi sit, curaq; leuamen
Ipse Deus: sis ut saluus in orbe diu:
Et florens opibus iustis, & honoribus auctus,
Capreoli viuas secula longa tui.

ſ 3

Virtutis

X.

Virtutis fortuna comes.

*Ad Danielem Princium, Consil.
Caſaris.*

DIALOGVS.

Quid tibi cum Mosco, cum telo duplice, Princi.
Cum trabe, qua triplex aurea ſtella micat?
Mosca legatum dum bis me viſere regna
Caſar, & immenſas mandat obire vias:
Me iaculum, iaculoq; animus praſtantior omni
Dijs aequis, reducem per mala milles facit.
Factorum testis quintuplex penna meorum:
Quaq; ſuper galea fixa corona nitet.
Stella triplex, clarum famæ decus, aurea: rectum
Preradians cœlo gloria ſignat iter.

AD EVNDEM.

Illuſtrem virtute notat te ſtella triplex,
Princi: ſed fortem mente, ſagitta duplex.

In labo-

X I.

In labore fructus.

*Ad Joannem Sambucum, Casaris
Historicum.*

Grus aurum geminus rostro, simul ungue lapillum.
Sustinet. hem quid vnl hoc sibi, Phæbe mone.
Grus vigil est: comites vigiles amat impiger idem:
Musarum comites sic vigilare decet:
Quos veluti ligat una fides: sic debit a merces:
Pro studijs, & laus debita cuiq; venit.
Suane rubent, redolentq; rosæ; sed suauior artis,
Ingerij; fiduci germine fragrat odor.
Quam benè Sambucus gerit hæc insignia vates:
Quem labor, & parilis splendor ubiq; beat..

De ijsdem.

HADR. IVNIVS.

Cor pedibus iunctis, rostris concordibus aurum
Naupliadæ prendunt, munera sancta, grues.
Gloria debetur studijs, atq; a seclam merces.
Concordesq; animos candor ubiq; decet.

S 3:

In Deo

XII.

In Deo l^aetitia.

*Ad Paulum Fabricium Medicum,
C^os. Mathematicum.*

*Q*uid iactas aquilam clypeo, plaudentibus alis
Cum puer, Fabrici, que super astra volat?
Consilium, mentemq^z, Dei sic suauior alti:
Suauius in terris ut nihil esse putem.
Quod puer hic nudus notat, & Iouis ales aduncas:
Lata Deo, mens est aliter rapta Deo.

Riu-



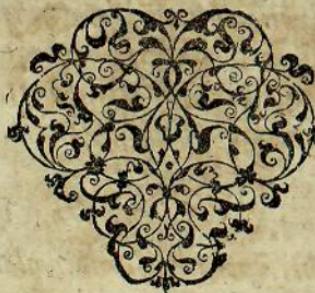
XIII.

Viuituringenio.

Ad Hieronimum VVolfium V. C.

Fraus in te quum nulla sit, aut vis improba, VVolfi;
Quero, tibi saevis cur dedit armā lupus?
Fallor? an obscura lupus ut videt omnia nocte:
Et superat visu cætera bruta suo:
Sic acie mentis penetrans terramq., polumq.;
Omnigena doctos vincis in arte viros.
Quid? quod Apollo, Lupæ Latonaefilius, olim
Sacrauit Delphis hæc simulacra suis?
Et te Phœbus amat, vatum Deus: & tua pridem
Aeterna fama nomina magna sacrat.

MHΔEN



XIV.

ΜΗΔΕΝ ΑΝΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ.

Ad Joannem Posthium M. & P.L.

Cunctator cauet esse piger, qui vult sine damno
Immensas subito peruolitare vias.

Qui cupit optat am studijs contingere metam:
Cunctator caueat non secus esse piger.

Præsertim Phœbi inga qui vult scandere celsa:
Pegaso properet, si licet, usus equo.

Cunctantes Mars odit, Apolloq; magna gerendi
Præcipita tempus; magnus ut esse queas.

Nam mora damnosæ est: totis incumbere membris,
Et decet admisso subdere calcar equo.

Sic, NIL DISTVLERIS, inquit tuus ecce veredus,
Posthi; Pieria qui petit astra via.

Iamq; tibi Phœbus, cum Musis, obuius ultrò
Pocula Castalia plena ministrat aqua.

Et tua iam cingit Parnasidem tempora lauro:
Et metæ signum buccina lata canit.

ALIVD.

Pegaso, Posthi, superas Helicona volatu:
Quem geris in clypeo, quod docet acer eques.

Dignum

X V.

Dignum laude virum Musa vetat mori.

Ad Paulum Melissum Schedium, P. L.

*Q*uod tibi sint Cygnea mele, Musæ ag_g, mella:
Lilia cum cygno signa, Melisse, geris.

Aliud.

Λειρίεν σὸν Μέλισσα χέων μέλος, ἀσμα κυκνέοις:
Λειρία σὸν κύκνῳ τῷν ἐπισημα φέρεις.

Prudens



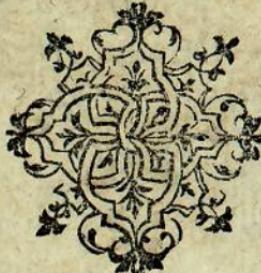
XVI.

Prudens facundia.

Ad Nicodemum Frischlinum P. L.

Mercurij gemino implicitus caduceus angue,
Stemmata Frischlino dat satis apta meo.
Symbolon eloquij, caduceus: anguis vtring,
Serpens, ingenij sit, Sophiaq; nota.
Scilicet eloquio sapientia iuncta potenti,
Cuncta regit: cœlum que tenet, atq; solum.
Praeualet hæc opibus regum, clarisq; triumphis:
Et si quid magnus carius orbis habet.
Sic quoniā prudens in eo facundia regnat:
Stemmata Frischlinus fert satis aptameus.

Iustus



XVII.

Iustus confidens leo.

EX PROVERB. CAP. XXVIII.

Ad Joannem Lauterbachium P.L.

Vam dispar aquila columba; quamq;
Q Dorcas est rigido fugax leoni:
Tam iusto quoq; disidet, pioq;
Iniustus vir, & impius: pauere
Assuetus folijs sono cadentis.
Quando spem retinet, fidemq; firmam
Iustus, magnanimi leonis instar:
Seu fortuna maligna, seu benigna est.
Sic ex vngue leo tuus vel uno
Fortis noscitur: acre robur illud
Magni pectoris indicans aperte:
Quo notum decet esse Christianum.

t 2

Ipse



XIX.

Ipse faciet.

EX PSAL. XXXVII.

Ad Jacobum Monauium, Patr.

Vratislauensem.

Quam benè te, vitamq; tuam, sortemq; lehoue
Committis magno solius arbitrio.
Ipse facit, faciatq; precor; I A C O B E : beatus
Semper ut ex voto, quod geris, omne geras.
Facta tibi confecta puta, quæ mente cupisti:
Sic cælestis adest gratia præfso, sat est.
Scilicet hoc te signa monent: tria cornua Lunæ:
Quæ Phœbi splendent irradiata comis.
Sole est iustitia Deus unus in orbe: perennis
Splendorem lucis qui capit, inde capit.

AD EVNDEM.

P. MELISSVS.

Umbra mare est, tenebra tellus, est nigror Olympus:
Sidere ni quodam reddit a clara nitent.
Nulla sed in terra fas querere, nulla profundo
Luminæ: de Phœbi lux micat illa comis.
Vna Diana suos de nocte reciproca lucens
Fert radiosq; solo, fert radiosq; solo.

Tres

Tres igitur quorsus? pelagi notat altera noctem:
 Altera telluris: tertia Lunapoli.
 Mentibus arrectis triplici è caligine mundi
 Ad Solem tendas, cornua trina monent.
 Christus erit Sol verus: ubi Sol iste, Monauit,
 Fulserit: eclipsis nulla timenda venit.

XIX.

Virtutes præmijs decorantur.

Ad Adolphum Occonem, R. eip. Augustanæ Med. III.

Stelliferum mea gens clypeo fulgente leonem;
 Stirps aquilam passam gestat, Adolphe, tua.
 Quadrupedum leo rex, aquila est regina volucrum:
 Ille sacer Soli fertur; at ista Ioui.
 Ingenium notat hæc, pectus cœlestes sed ille:
 Grande viri decus, & munus utrumq; Dei est.
 Sic ad virtutem, sic itur ad astra: leonem
 Si mihi, siq; aquilam sit tibi cura sequi.
 Pectus ut ingenio, simul ut par fiat utrig;
 Virtus: nec careant viribus illa suis.
 Sic animos aquila in cœlum secum ardua raptans;
 Cœtibus hos infert, concilijsq; deum.

XX.

Virtus est, vitium fugere.

Ad Cunradum Albinum, Patr. Fran-
cortensem.

Candor dulcis, odor suavis, vis grata rōsarum,
 Quæ fulgent clypeo versicolore, trium.
 Candorem mentis, mell linguae, gentis amorem,
 VVeisi, quæ Charitum dat trias alma, notant.
 Ergo domas clava vitium prius Herculis omne:
 Monstret ut ad cœlum mox Iouis ales iter.

AD EVNDEM.

P. MELISSVS.

Stirps tuatres, Albine, rosas, mea gen' tria gestat
Lilia: vos aquilam fertis, at ipse cygnum.
Rex olor inter aves, aquila est regina: rosisq;
Liliolisq; nihil pulcruis extat humo.
Ales vestra Ioui, Phæbo sacer est meus ales:
Et Cytherea rosas, lilia Chloris amat.
Ergo tibi dum suauè rose, mihi lilia florent:
Et Phæbo par est, & Ioue digna cani.
Sic utriusq; animus volucres imitante volatu
Raptus ab humano tendat in astra solo.

Anima

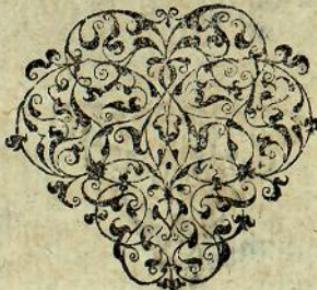
XXI.

Anima moriemur in vna.

Ad Joachimum Camerarium V. Cl.

Sancta fides est corniculum, concordia sancta:
Quis natura dedit viuere secula nouem.
Si moritur coniux, viduam trahit altera vitam,
Ceu turtur; socia fata gemendo suæ.
Ofidei exemplum rara. sic nempe maritæ
Fata gemis viduus nunc, Ioachime, tuæ:
Quam tibi sancta fides, concordia sancta tot annis
Iunxerat, & sancto fædere castus hymen.
O te secula trium corniculum viuere fas sit:
Stemmatique prisca nobilitatis habes.

ΟΙΣΤΕ-



XXII.

ΟΙΣΤΕΟΝ, ΚΑΙ ΕΛΠΙΣΤΕΟΝ.

Ad Martinum Rulandum Medicum.

PREcessit adhuc infans geminos Tirynthius angues;
 Prælusit hydra quo feræ
 Magnanimus domitor, Ione dignus, amabilis heros.
 Sic Christus alter Hercules
 Ille salutaris, veteris fera contudit hydra
 Victore colla sub pede:
 Quam gemina pressare manu, quam vincere fas est
 Christi sequentes hic ducis
 Signa sui: quibus emeritis, cœlog, receptis
 Laurus triumphalis datur.
 O quam magna docet clypei tam parua figura,
 Rulande, quem gestas, tui.

Domat



XXIII.

Domat omnia virtus.

Ad Andream Reußium IC. Reipub.

Vratislau. à Secretis.

Quod Russi tibi forma placet crudelis in armis;
Clava dextra nitet cuius, & enselatus:
An, præter nomen, R E V S S I, vis omen inesse;
Crudelis dextræ sis ut, & ensiferus?
Erro quidem. nam te nihil est humanius ipso:
Barbaries morum nec tibi fœda placet.
Mite tibi dedit ingenium natura creatrix:
Mollit & ars mores, nec sinit esse feros.
Sarmata cur igitur gladio, clauaq; minatur
Barbarus? arma tibi contulit illa Themis.
Eloquij gladius, virtutis clava putatur
Symbolon: ingenium possidet illa tuum.

u

NICO-

NICOLAI REVSNERI
RI LEORINI SILESII,
I.C. ET P.C.

STEMMATVM, SIVE AR-
MORVM GENTILITIORVM
LIBER TERTIVS.

I.

Viue diu , sed viue Deo.

*Ad Stephanum Endorferum, Patr.
Augustanum.*

*Q*uem pingis clypeo, Capricornus porta deorum est:
Si verum memor at melleus ille Plato.

Per quam corporeis mens vinclis libera, sursum
Euolat; & cæli templa beat a petit.

Felices animæ, quibus huc contingit adire:
Qua diuūm corām corpora vera vident.

Non Venus aut luxus, non has damnoſa voluptas,
Nec leuis ambitio flexit, opūmues fitis.

Sed pietas, virtusq; Deo ſic viuere iuſſit:
Quò liceat cælo viuere teſte diu.

Illa deūm ſedes: hac illis proxima; mente
Qui viuunt ſimiles, ingenioq; deūm.

II.

Fax gloria mentis honestæ.

*Ad Joannem Christophorum Lucium,
Consil. Virtebergicum.*

Gratia magna rosa, mens est genera leoni:
Imperat hac brutis; floribus illa suis.

Sic virtute tua, Luci, sic mentis honore
Par es tot summis, quos fouet aula, viris.

Nam mens ut generosa tibi; sic gratia morum,
Et lingua, laudem conciliare potest.

Sic decorat meritò clypeum leo fortis, & ala
Cum duplice duplex, quæ subit astra, rosa.

Sit tibi perpetuò viuax leo: viuida, Luci
Sit rosa: dum cœlo te quoq; fama beet.

u 2

Immor-



III.

Immortalis labore parta gloria.

*Ad Melchiorem Fagerum Consil.
Secret. VVirteberg.*

V Enatrix laudis, virtus: venator honoris
 Est labor: ad cælum monstrat ut erg_s viam.
 Sic laudem virtute, labore mereris honorem
 Melchior, o gentis fama, decusq_s tuae.
 Scilicet hoc laudis cornu docet, at q_s laboris
 Symbolon: in scuto quod tibi signa dedit.
 Hinc te dux Ludouicus amat VVirtbergicus heros:
 Qui tibi dat mentis nosse secreta sue.
 Consilio patriæ venator adesse paratus;
 Aeterna meritò præmia laudis habet.

Miran-



IV.

Mirandum naturæ opus.

Ad Michaelem VVehemaierum Jurisconsultum.

Quimandit fædum tabo stillante cadauer,
Vultur edax, genti cur dedit arma tua?
An quòd sit volucrum iustissima? parcere viuis,
Nec fructus, nec aues lædere sueta vagas.
An quòd præagit sapiens, ac prouidus ales?
Vnde Hieroglyphicon Palladis esse solet.
An quòd confectum senio, morboq; parentem
Vultur alit Libycus, caluitioq; glabrum?
An quòd amat tantum natos; ut sanguine pascat:
Ipse suum quando vellicat ore femur?
An quòd centenis ut vultur vicitat annis.
Sic vita maneat vos quoq; longa dies?
An potius, vento ceu vultur concipit: Alma
Fœta Deum flatu, sic parit, absq; mare?
Quicquid id est, sat magna quidem mysteria vultur
Naturæ, morum, religionis habet.

v.

Fons inuocantis.

Ad Abrahamum Mannam, Antistitem Lauinganum.

Cernis, ut ora manu Simson premit ampla leonis
In clypeo: natum mel leuat unde famem.

Magnanimus galea victor sedet: unus asellæ
Qui mala cedit mille repente viros.

Fissus & huic mala fontanam præbet aquam dens:
Pellitur unde sitis, mens redit unde viro.

Fallor? an est Simson Christi victoris imago:
Iustitia & Solem quem pi turbæ colit.

Maxilla vatum dux Christus, & ore triumphat
Sacrorum: pure quis sacra verba docent.

Fons oritur sacer hinc, Ecclesia sancta: piorum
Mentibus hinc agris gratia larga fluit.

Qui bibit ex asina mala, bibit ille salutem:
Et mel de forti dulce leone legit.

Quam bene, Manna, tibi data sunt hec symbola. namq;
Mel simul, & vita gutture fundis aquam.

Christus

VI.

Christus l^atitia mea.

Ad Cunradum Latum Juris. & Con-
sil. Palat.

Quid sic latus ouat? quid dextra plaudit? & ore
Iubilat in clypeo lauriger ille puer?
L^atitia est mea Christus (ais) meus ille redemptor.
Ille meus rex est, & Deus ille meus.

Fons



VII.

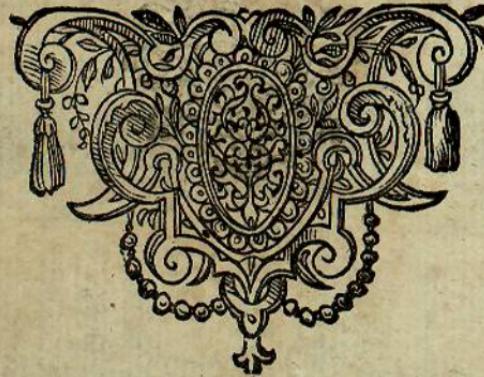
Fons salutis Christus.

Ad Philippum Hailbrunnerum

S. Theol. D.

*Q*ui tibi nomen, & arma dedit de fonte salutis:
Ex re nonne tibi nomen, & arma dedit?
Fons vita, Christus: Christus spes una salutis:
Quem scriptis, & quem voce, Philippe, doces.
O fluat hoc nobis aqua vita fonte perennis:
Amplius hand uret guttur anhelantis.

Sic pe-



II X.

Sic petitur cœlum.

Ad Laurentium Drechslerum, Conc.

Palatinum.

B In tribus distinctarosis laquearia, & ala,
Picta super galeam, quid duplicita notat?
Vita, rosa est fragilis: Sathanas laqueare, Caroq;
Duplex: in cœlum nos vehit ala Fides.

x

Solus



IX.

Solus sapiens diues.

Ad Chilianum Piscatorem Theologum.

V Ita quid est hominis? magnum nisi cymba per equor:
 Fluctibus hinc crebris inde repulsa maris.
 Impetit hanc Eurus, Boreas, Notus undig, sevus:
 Trux & ad hanc Syrtis, Scylla, Charybdis hiat.
 Sunt hac, fraus carnis, mundiq, Tyrannis & orci.
 Flebile naufragium qua tibi saepe cident.
 Felix, arrecta cælum qui mentet uetur;
 Fluctibus è tantis, turbinibusq, maris.
 Namq, metu rapidæ liber, Chiliane, procellæ;
 In portu, Christo nauigat ille duce.

De ijsdem suis insignibus.

CHILIANVS PISCATOR.

Fortis, & inuictus mundi perrumpo tenebras:
 Nec tenuem fortis spem, generisq, moror.
 In Christo solidam cordatus pono salutem:
 Solus hic est vita portus, & aura meæ.
 Felix, qui Christo didicit se credere soli:
 Huic, melior lauro, dia corona datur.

X E I P

X.

XEIP ΣΥΝ ΑΘΗΝΑ.

Ad Henricum Porschium V. Cl.

Dicitur, Hospe; nouus Ismarys quis cantor in oris,
Orpheiam docta suscitat arte lyram?
Porsius, Aonidum cultor, doct*aque* Minerue:
Quem munit Pallas *agide*, Phœbus equo.
Gaudet Hebrus, tanto latatur vate Cayster:
Amnis adhuc memor est clavis uterque sua.
Ismariae cessate nurus vim ferre canenti:
Acer adest vatis Pegasus ultor equus:
Vltrix & Gorgo, quæ vos in saxa repente
Mutet. nam gerit hac Porsius armatus.

x 2

Atene-



X I.

A teneris assuescere multum.

*Ad Andream Lopadium, virum
optimum.*

Quo semel est imbuta, recens seruabit odorem
 Testa diu: vetus ut
 Verbum habet. hoc verum tam re, quam nomine reddis,
 Ingenioque tuo.
 Quod quum sit primo imbutum solerter ab aeo:
 Artibus ingenuis:
 Spirat adhuc suaves prisca virtutis odores:
 Ingenuumque decus,
 Et vires solidas habet; haud obstante senecta.
 Quid? quod & arte bona
 Tot iuuenum mentes, ceu testas, imbuis: unde
 Par modo fragrat odor
 Ingenij, fidei, doctrinae. Macte Lopadi
 Care, verende senex:
 Macte animi, quem rarus habet: tibi spiret amomum
 Tam pia testa diu,
 Quam geris in clypeo: nec vi, nec casibus ullis
 Fracta fathiscat humi.

Ora, &

XII.

Ora, & labora.

*Ad Carolum Heibergerum, Eq. Au-
striacum.*

Montes aërij duo, sepibus vndiq; cincti:
Et leo, qui pennas ungue pauonis habet:
Carole, quid moneant, rogitas? contingere metam:
Optatam studij qui cupit, atq; decus:
Multaf eret, facietq; puer: Superisq; vocatis,
Promptus erit validas sponte mouere manus.
Vt famam studij, & honores nempe reportet:
Inuictum debet pectus habere malis.

x 3

Spes



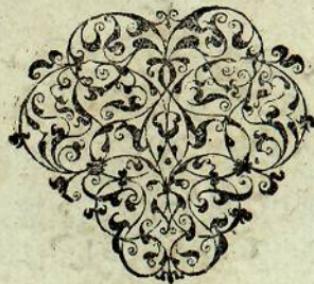
XIII.

Spes bona dat vires.

Ad Danielem Austriacum Augustanum.

DVm viniis, sperare licet : sperare sed aqua,
 Ac bona: qua^e ratio poscere nulla vetet.
 Sic sortis spes aqua bona, spes aqua salutis:
 Magna^g, sic spes est in bonitate Dei.
 Sic mihi certa tua spes indolis usq^z, relicta est:
 Moribus ut redeas cultus, & arte domum.
 Quo melius sperem, faciunt tua lilia : certam
 Quae spem virtutis significare solent.
 Sed magis hoc sperare iubet tua nota voluntas:
 Quae venit ex merito, spes satis aqua venit.

Hic rati-



XIV.

Hic ratio tentandi aditus.

EX ESA. CAP. XXII.

Ad Jacobum Cellarium Augustanum.

QVaratio tentandi aditus sit ad aethera celsum:
Clauiger hoc monstrat nempe, Iacobe, leo.

Si nescis, de stirpe satus LEO Christus Iude;

Verus homo, cœli est ianitor, atq; Deus.

Fert humero clauem: reserat, nec claudere quisquam:

Et claudit, quisquam nec reserare potest.

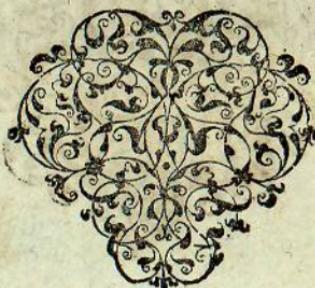
Felices nimium, quibus arx patet ardua cœli.

Quam reserat Christi crux onerosa nimis.

Crux Christi, clavis cœli est, & ianua vita:

Quem qui mente colit simplice, saluus erit.

Memen-



xv.

Memento mori.

*Ad Georgium Kirchmaierum Mon-
hamium.*

Quid tibi cum telo, Veneris flos, est Rosa, Martis?
 Nempe homines doceo docta: Memento mori.
 Cur? rosa, vita breuis, mors, insuperabile telum est:
 Mars mortem, vitam procreat alma Venus.
 Quid tum? flaccidius rosa, & oxyus haud scio quicquam
 Telo: mors venit, & vita repente fugit.
 Post mortem nihil ergo manet? laus, gloria, virtus.
 Nam manet & virtus semper, odosq; rosa.

Lux



XVI.

Lux mea Deus.

*Ad Balthasarem Fmbricium Secret.
Bipontinum.*

*S Tella triplex micat imbricibus super aurea quing:
Et geminis alis fertur ad astra leuis.
Lux animæ, mentisq; animiq; & cordis, & oris
Sit Deus: in trino numine numen idem.
Seruiat huic anima, os, animus, cor, mensq; fidelis:
Aetherea qua vult luce beata frui.
Signa docent hoc Imbricij gentilia: sacrat
Quando cor, os, animum, mentem, animamq; Deo.*

1

Eplum-



XVII.

Eplumbo fabricat aurum.

Ad Joannem Fabrum Burchamium.

Quid fabricas? animos puerorum. quorsus? ut artes
 Edificant sancta cum pietate bonas.
*An fabricas semper, quod vis? non. Mercuriumq;
 E ligno quo quis haud fabricare quo.*
Præmia quæfers inde? maligni præmia mundi:
Gaudeo me frustra non fabricare tamen.
Rusticus ut gaudet, ferrata calce reperta:
Sic mihi discipuli mens placet unaboni.
Quid calx in clypeo sibi vult ferrata? magistrum
Ferrea mens, & vox ferrea nempe decet.
Quid magis? accipio ferrum, reddo oxyus aurum:
Emollit mores dum mea cura feros.
Ala quid? in cœlum vehit inclita fama magistros;
Qui studijs animos excoluere rudes.

Ars



XIX.

Ars emollit mores.

Ad Martinum, Martini F. Ru-
landum.

Quid sua victrici præcincti tempora lauro
Sylvestris tuus hic, anguiger, asper homo?
Fallor? an humanæ cœu magna ferocia mentis,
Fœdaq; barbaries primitus esse solet:
Sitamen ingenuis exculta sit artibus: omnis
Iam morum feritas, asperitasq; fugit:
Sic qui laureolam querit, Martine, peregnem:
Seras ut hinc carpat florea ferta nepos:
Arte prius docta, cuius tibi cura sit una,
Emollit mores, nec sinit esse feros?

y 2

Labo-



XIX.

Labore, & constantia.

Ad Christophorum Plantinum.

Quid sibi vult manus, è cæli qua nubibus exit,
 Et calatum fixum ductitat inde solo?
 Quid, Plantine, rogas? Labor, & constantia, res sic
 Perficit, incepas auspice ritè Deo.
 Sic tuus est felix labor, & constantia: quando
 Tot lepidis auges secula nostra libris.
 Et tua sentit opem cælestis dextera dextræ:
 Et tua iam triplici fama sub orbe volat.
 Primum opus in studijs pietas sit sancta deorum:
 Quod restat, constans perficit omne labor.

Animo



XX.

Animo dat gloria vires.

Ad Sigismundum Feyerabendum.

Quod fama in uigilare iuuat, laudig^{is} perenni:
Dum libros euo tot, Sigemunde, sacras:



Laudo equidem: laudem labor hic, fructumq^{is} reportat,
Quem sumis, magno fænore nempe tibi.
Et pleno iam Fama simul Dea buccinat ore,
Quam pingis, triplici nomen in orbetuum.

y 3

Applau-

Applaudunt lato Musæ, Phœbusq; fauore:

Et studium famæ crescit honore tibi.

Mæcte animo, Sigemunde: volat tua fama per astra:

Cui spondet laurus sacra perenne decus.

AD EVNDEM.

PHILIP. LONICERVUS.

Quæ Dea? Fama, caput victrix cur laurea cingit?

Hoc illi tribuit latus Apollo decus.

Cur alacris latè volitantes explicat alas?

Virtutis studio se super astra leuat.

Pieria cur lata tuba clangente per orbem,

Excitat Eoas, Hesperiasq; domos?

Grata suos celebrat viuaci laude ministros:

Hos canit atherys buccina clara sonis.

Mon-



XXI.

Monstrat iter cœlo pietas.

*Ad Christophorum Reusnerum Ju-
risconsultum.*



Monte super triplici stans rex, Leo, magne ferarum:
Quid fremis, & stellam cur geris vngue fero?
Mons triplex triplices hominis denunciat hostes:
Nam Caro, cum Mundo te, Sathanasq; premit.
Fortiter ut vincas, & ab his cum laude triumphes:
Mente leonina te supereesse decet:
Immemoremq; tui, cœlum spectare, Deumq;:
Et magno curas spernere corde leues.

Sic

*Sic pietas cælo inscribet tua nomina: quo cœu
Fulgida conspicuo stella decore mices.*

Ad eadem insignia.

GEORGIVS FROBENIVS. IC.

*Tres colles ruber in clypeo leo possidet albo:
Trabs fulget duplex aurea, nigra triplex.
Stella manum decorat dextram nativa leonis:
Et galeam patulam fulua corona tegit.
Quam benè Reusneros his nobilitauit in armis
Cæsar: quos virtus, ars, fides probat.*

ADAMVS CLOSIUS SILESIUS.

*Gloria virtutis offert, cœu debita merces:
Magnanimus stellam sic leo iurè tenet.*

Vita

XXII.

Vita sine literis mors.

Ad Paulum Melissum.

De suis insignibus.

Queris, Paule, mihi cur det gentilia fuluus
Arma leo, vates quum magis ornet olor?
An nescis, catulis vitam dare voce leonem
Horrisca; mortis quos sopor altus habet.
Vita quid est, nisi mors, sine Musis? quam pueris dat
Vox mea: per sacra dum nempe Lycearugit.
Pr&estat opem, roburqz mihi Leo fortis Iude:
Nam DOMINVS VIRTVS, LAVSz, SALVSz,
MEA est.

AD



*AD NICOLAVM REVS-
NERVM, P. MELISSVS.*

Qui leo per clypeum, galeam supra
Crine, feroq; minax vngue videndus adest:
Ambiguum facit, isne tuis animosior, an tu
Ausibus illius ses Leorine super.
Erro, nam patry longe est tibi forma leonis
Inferior, celos deuenerantis auos:
Actmonet, ut caepitis per agendis mente virili
Sis praesens: dubias neu vereare vices.
Cernis, ut ancipitem percellant flamina vulgum:
Sic trepidant pauidae saepe timore ferre.
Egregie cordatus homo vulgaria temnit:
Erectoq; humilem despicit ore metum.

De ijsdem insignibus.

IOANNES POSTHIVS MED. ET P. L.

Formidanda gerens animosissima leonis;
Reusnerus ille nobilis
Vates, Historicusq; bonus, Legumq; peritus:
Feritatis haud micam unicum
Possidet. ast animi constantia rara per illum
Notatur, & robur viri:
Virtutesq; aliae generosi pectoris: ipsi
Iam Cesarri notissimæ.

NICO-

NICODEMVS FRISCHL I-
nus Poëta & Com. Pal. Cas.

AN, quia Nicoleos positum tibi nomen, & omen,
 Idcirco effigiem scuta leonis habent?
 Sicut enim duris animalia cetera membris
 Vincit, & ore minax, & ferus ungue leo:
 Sic tuus hic animus, vitio sublimior omni,
 Multorum mentes vincit, & ora virum.
 Nam si nemo potest tibi se praeponere vates;
 Nec Rhetor, profitensiura, nec Historicus:
 Veres Nicoleos: populum qui robore vincis:
 Ora nec immerito scuta leonis habent.

PETRVS ALBINVS NIVE-
montius, Poëses, & Historiae Pro-
fessor, in Academia Vitebergensi.

Quod geris in clypeo fuluum, Reusnere, leonem:
 Parcit Olor, vatum qui decus esse solet.
 Nam stat huic laudum quoq[ue] gloria salua suarum:
 Cygnus es, & cygni vox tua voce sonat.
 Sed leo quod clypeum tibi fortis imagine pingit:
 Egregijs meritis hoc datur elogium.
 In pulcris quis te studijs constantior alter?
 Ceu leo magnanimo robore pectus habet.

Quis virtute tibi certet? quis fortibus ausis?
 Dum vigil aſſiduè docta Lycea colis.
 Defendit catulos generosi ut cura leonis:
 Sic tu Pieridas diligis vſq; deas:
 Protegis & teneros, qui te venerantur, alumnos
 Nec ſubeunt animo tedia longa tuo.
 Sed quoq; nulla gerunt inter ſe bella leones:
 Ceu tu concordes mente imitare feras:
 Latus & officijs, pacis studiosus & alma,
 Omnibus eſſe bono, nemini obeffe cupis.
 Forte gerit plures sub honesto pectore dotes,
 Qua tibi conueniunt gentis ob arma, leo.
 Quia tuus Albinus praefens in tempus omittit:
 Tractandasq; alijs vatibus insinuat.
 Macte animo Leorine Leo: tua gloria tota
 Orberugit: rugiet ſed magis axe poli.

F I N I S.

IVDI.



IUDICIVM
HIERONYMI VVOL-
FII DE POETIS LEGENDIS.

EX COMMENTARIO TVSCVL A-
NARVM QVAESTIONVM SVPER
illa verba M. Tullij Ciceronis:

*Poëta ita sunt dulces, ut nō elegantur
modo, sed etiam ediscantur. Hanc eru-
ditionem liberalem, & doctrinam puta-
mus, &c. 2. Tus. quast.*

PVERILIS ætas quum neq; hone-
statem, neque utilitatem intelligat:
delectatione fabellarum, rerumq;
mirabilium, quas poëta comen-
ti sunt, ad doctrinæ studium excitatur: vnāque
cum istis fabulis, & cōmentis, & eloquentiam
discunt, & exempla vident virtutum, & vitio-
rum: & multis salutaribus præceptis instruun-

Z 3 tur:

tur: si modò interpres fuerit eruditus: & ea ingenij dexteritate præditus: vt omnia trahere possit, & accommodare ad dissentium vtilitatem. Poëseos autem dulcedinem, quò quisque scribendis versibus exercitatio est, quoq; artis poëticæ, & oratoriæ peritior: eò magis experitur. Sed quum adolescentia sit ad voluptates procliuior: mirum profectò est, tam paucos et iam ex ijs, qui liberaliū artium magistri perhibentur, ordine perlegendis & Græcis, & Latinis poëtis delectari. Néque verò ita multi illi sunt: vt non vel vno anno ab utriusque lingua perito, & nō nimiū curioso, quiq; nefas esse nō putet, nescire quedam, euolui, & percurri possint. Græci autem veteres sunt, Orpheus, Musæus, Homerus, Hesiodus, Phocylides, Philolaus, Theognis, Pindarus, Aeschylus, Sophocles, Euripides, Aristophanes, Theocritus, Lycophron, Apollonius, Q. Calaber, & fragmen ta quedam à Io. Camerario & Henrico Stephano collecta. Latini, Plautus, Terentius, Lucretius,

tius, Virgilius, Horatius, Catullus, Gallus siue
 Maximianus, Propertius, Tibullus, Ouidius,
 Lucanus, Statius, Martialis, Valerius Flaccus,
 Claudianus, Persius, Iuuinalis, Fragmenta ve-
 terum poëtarū. Sunt & Christiani poëtē: quos
 vno volumine coniunxit Fabricius; quò & Ho-
 merocentra pertinent. Recentiorum autem
 ingens est numerus: quorū aliqui vel cum ve-
 teribus posse comparari videantur: vt Politia-
 nus, Pontanus, Ianus Pannionius, Marullus,
 Vida, Cordus, Hessus, Sabinus, Secundus, Sti-
 gelius, Micyllus, Lotichius, Buchanan⁹, Schos-
 ferus, Frischlinus, Melissus, Reusnerus, atque
 præ cæteris nominandus Scaliger ὁ πανεπιστήμων,
 alijq; complures. Sed in hoc genete quisq; ra-
 tionem habeat ingenij, atque ocij sui: & poësin
 ἡδυσμα, non ἐδεσμα, πάρεργον grauiorū studiorū, non
 ἐργον esse putet. Neq; enim in poëtis cōsenescen-
 dū est: per ocij ad eos redire licet: idq; tempus
 inter ambulandū, relegēdis illis, impendere: q
 alij vino, alea, nugis, ludis inanibus perdunt.

De

De ijsdem.

PAVLI MANV TII IVDICIVM.

MAGNA laus est eorum, qui non ad vulgarem, humilemque; artem, sed ad nobilem aliquam, liberalemque; doctrinam sua studia cotulerunt: maxima verò, si quis eam Philosophiae partem, quae Poësis appellatur, ita est complexus: itaque hæret in ea cognoscenda: ut auelli nulla prorsus ratione possit. Itaque veteres illos, quibus optimi, ac summi Dei vocem audire, eiusque sermone frui sepe licuit; homines sapientissimos, atque sanctissimos; poëticæ facultatis admodum studiosos fuisse constat: suasque cogitationes non eo, quo quilibet vteretur, sermone, sed versibus exponere voluisse. Quorū existant nonnulla sanè præclara: quæ quum legimus, afficimur; & quasi diuina quadam vi abrupti, extollimur haud paulò altius; quam qui rerum humanarum in studio versantur. Habet igitur

ars

ars poëtica dignitatem: quandoquidem in ea latent arcana Philosophiae: quæ profanis oculis non patent: ea rudes animos excusat: ea nos ab rerum humilium studio deducit: ad egregios mores, ad veram religionem, ad excellentem magnarum rerum cupiditatem vocat. Habet eadem suavitatem: quia vocibus aptè construta oratio miram infundit auribus, animisq; iucunditatem. Et, ut uno verbo comprehendam, poësis numerus est: numerus porrò nihil aliud, quam ordo: ordinis autem principium à Deo fluxit. Diuini igitur sunt homines poëtæ: nec ullo non honorum genere decorandi. Poëtas autem definio, non quicunque versus faciunt: qui molesta, & odioſa garrulitate ſepe nobis obſtrepunt; ſed eos, quorum in vita non minùs, quam in scriptis elucet ordo: à quibus colitur humanitas: & beneficentia non modò laudatur: verùm etiam pro facultatibus exercetur. Hæc enim sunt illa mysteria ſacra: quæ poësis, fabularum ſpecie, ita velat: ut ea tamen

A a

vatum

vatum excellentium, hoc est, bonorum vi-
rum, mentes intelligent. Quę verò his virtuti-
bus aduersantur vitia: hęc sunt illa mōstra, ini-
mica naturæ; quæ poëticis figmētis ostendun-
tur: sus Erymanthius, leo Nemeæus, hydra Ler-
næa, gigantes, & Harpyiæ, quæq; alia tradun-
tur, perdendis hominibus, aut frugibus nata.

E I V S D E M.

VOD ego de poëtica facultate sentio:
idem alijs, qui res præclaras ingenio,
studioq; cōsecuti sunt, benè iam esse
cognitū, ac persuasum facilè puto: nō esse eam
inter ea, quę minimi ducuntur, non vulgarem,
non leuem: summum esse quiddam, ac planè
diuinum: quiq; suas ad eam cogitationes con-
ferant: etiam si, quod volunt, non assequantur;
probando tamen esse, quia scilicet ad maxi-
ma contendant: qui verò in ea ita versentur, vt
excellant: colendos nobis esse vehementer: o-
mniq; omniū laudum genere cohonestandos.

Admi-

Admirore equidē fuisse, hodieq; esse nō nullos:
 qui rem hanc pulcerimam , ac deorum nobis
 munere concessam, parui pendant; atq; etiam,
 si dijs placet, in sermonibus vituperent. Quid,
 inquiunt, est poētica? fabulas continet. fabulis
 autem quid inanius? Ridiculē; qui ex ipsorum
 ingenij, cæterorum ingenia metiantur; queq;
 ipsis obscura sunt, ea reliquos videre nō putēt.
 Ego contrā si in hos incido, ita disputare so-
 leo : Estne aliquid hominum generi vtilius,
 aut omnino philosophia præstantius? negare
 coguntur. si negent, eos ratio refellet, & veri-
 tas ipsa: quæ quum pugnat, facile vincit. vna
 enim est Philosophia; quæ vitia nostris ex ani-
 mis euellat; vna, quæ inferat virtutes; humana
 omnia, multis obstructa difficultatibus, ape-
 rit; diuina, non illa quidem prorsus, sed magna
 tamen ex parte patefacit. atque hanc, quæ tan-
 tas res præstat, siue artem, siue scientiam, ne
 communis esset omnibus, vulgiq; tractatione,
 impurisq; mentibus contaminata sordesceret,
 obscuris fabularū inuolucris, quasi aliquid sa-

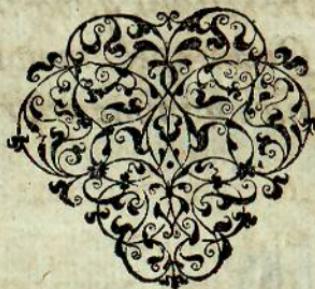
cro sanctum, velauit, & custodiuit antiquitas. Fabulas per rō ipsas non ex eo, quo vulgus vtebatur, communi, & soluto, sed exquisito, & numeris ad stricto orationis genere, prisci illi, summa homines sapientia præditi, prodiderunt. Placebat hoc illis, primūm ut rei dignitatem, si posset, & quatenus posset, verborum au geret elegantia: lectis enim, admodumq; puris ē vocibus efficitur versus: nihil hauritur de fæce. deinde quia quum philosophiam tractarent, maiore nescio qua suauitate, ex illo concentu, quem numerosa vocū in versibus compositio gignit, aures, animosq; perfundi pulcrum putabant. Quæ quum ita sint: neque fabulas, quæ philosophiam continent, neq; versus, quibus fabulæ ipse continentur, iure quisquam reprehēderit. His ego ad coarguendum istorum inscitiam, alijsq; præterea vtor argumentis: addo exempla, eaq; Italorum, & eorum hominum, qui nostra, patrumq; memoria floruerunt.

IVLII CAESARIS SCA-
LIGERI.

A Nni vitia, atq; aëris inuidum venenum,
Vrgente precum carmine decedere credunt.
Tun' tergi animos carmine, & ambiges poliri?

AA 3

LECTO-



LECTORI S.

Paucas epistolas quasdam à claris, & doctis viris Germania ad auctorem scriptas, & è magno aceruo interim selectas, subiecere nobis placuit ad calcem huius operis: donec suo aliquando tempore reliqua quoq; in publicum emittantur. Quam opellam nostrā lectori candido, & amico minimè improbatum iri confido.

IOACHI-



IOACHIMVS CAME-
RARIVS PAPEBERG.
NICOLAO REVSNERO
Leorino V. CL. S. P. D.

V O D seriùs respondeo literis
tuis ad me humanissimè scri-
ptis, mi Reusnere: partim im-
pediente hoc officium valetu-
dine infirmiore: partim non
offerente se mittendi literas oc-
casione, factum est. Iam verò ostensam mihi
ad te scribendi occasionem nolo prætermitte-
re: sed ea me tam prolixè, qnàm ego cupio, vti
non sinit valetudo mea, vt dixi: quæ post gra-
uem admodum temptationem adhuc est sanè
in firma, atque imbecillis. De tuis Cæsaribus
res mihi, vnà cum Mich. VVirtho, & fuit, &
est curæ. Sed mihi typographi in recipiendis
talibus scriptis ad exprimendum esse videntur
fastidiosi. Si nō poterit effici, quod cupimus:
Basi-



Basileam eos mittendos esse censeo: quo in loco facilè reperturos nos esse non dubito, qui velint elaborare editionem. Quanquam isthic penè biennium Ethica mea detinentur: & historica quædam ante multos annos eò missa, sunt amissa: quemadmodum mihi significatur. Sed, ut scripsi, res mihi curæ erit: & ipse optarim tuum opusculum quam primū prodire in publicum. Percurri obiter legendō omnes Cæsares Romanos: eorumq; lectione plurimū delectatus sum: cùm ob numerorū concinnitatem, & venustatem; tūm ob sententiarum grauitatem, & recōditam breuitatem. De carminibus sacris tuis magnam habeo gratiam. Porrò quod nescio quarum suspicionum meministi: de eo securo sis animo licet. Omnidè enim φίλον σ' ἐγώ μέγιστον ἡμέτερον νέμω, ut Sophoclea implicem. Neque te solùm, sed vos isthic omnes. De quo pluribus opus non est. Valebis igitur, & nos, quod facis, amabis. Lipsiæ. Non. Octobr. M. D. LXXI.

GEOR-

GEORGIVS FABRICIVS

CHEMNIC. N. REVSNERO

Leorino s. p. d.

MAGNAM mihi spem fecisti, vir clarissime, ornandæ aliquando, iuuandeq; Reipub. Christianæ: misso preclaro illo, & egregio munere carminum tuorum sacrorum: quorum equidem lectione maiorem in modum delectatus sum. Neque enim solùm in his me affecit suauitas numerorum, atq; orationis elegantia: verùm etiam argumentum scribendi: quod & inge-nio tuo, & hominis Christiani studio planè dignissimum iudico. Cæsares tuos, de quibus scribis, tandem aliquando videre cupio: & hoc ipsum tecum cupiunt alij homines erudit: qui præclari aliquid operis futurum auguran-tur: cuius generis sunt omnia, à summo tuo ingenio, exquisitaq;, & multiplici doctrina profecta. Tu editionem horum matures ve-

Bb lim:

lim: quam & tibi honorificam, & alijs vtilem
fore non dubito. Vale. Misena. Idib. Febr.
M. D. LXXII.

A D O L P H V S O C C O III.
M E D I C V S, E T H I S T O R I C V S
Reipub. Augustanæ, N. Reusne-
ro s. p. d.

VIDI Imperatorum, ac Cæsarum Ro-
manorum, à Iulio Dictatore ad Ma-
ximilianum II. breues illas tuas, &
illustres descriptiones, clarissime
Reusnere: quas mihi legendas hīc exhibuit
princeps noster Io. Egolphus, Episcopus Au-
gustanus. Proinde quum videam te virum do-
ctum; nec iuris tantum ciuilis peritia, sed poë-
tica etiam laude, & literarum elegantia excel-
lentem: quumq; humanitate præterea, & co-
mitate singulari præditum te esse intelligam:
ex relatu, & commendatione quorundam, qui
in aula viuunt: facere equidem non possum,
quin

quin amicitiam tecum, & familiaritatem aliquam constituam. Spero autem, vel planè potius confido: te in numerum amicorum tuorum, qui te merito tuo & diligunt, & colunt, libentissimè quoque me recepturum: quod ut credam facilius: facit cùm humanitas tua eximia, & naturæ bonitas peruulgata: tūm verò paritas, & communio studiorum: in qua ad amicitiam conciliandam multum momenti positum est. Constitui enim in publicū edere numismata omnia, quotquot vidi hactenus, Imperatorum, ut & imperaticum, à Pompeio Magno ad Heraclium vsq; opusculum omnibus antiquitatum studiosis magnoperè expetitum; & in primis vtile, atque necessarium: in cuius studio propemodùm viginti annos maximo cum labore versatus sum. Gratissimum profectò mihi feceris: si laborem hunc meum carmine aliquo tuo exornare volueris: quod apud me quasi pignus aliquod, & fœdus amicitiae, coniunctionisq; nostræ futurum est: idq;

à me violari nunquā patiar. Quòd si aliquando Augustam veniendi tibi dabitur occasio: corām me tibi eum exhibebo: vt amicum , & hominem studiosum decet. Benè vale , & re-scribe; si quidem amicitia tua dignum me iudicas. Dillingæ, E castro principis. ix. Cal.

Iun. M. D. LXXV.

I A C O B V S M O N A V I U S
P Á T R . V R A T I S L . N . R E V S -
nero Poëtæ, & Iurisç. s. p. d.

TA suauiter me libelli cuiusdam tui lectio delectauit: & tam suauiter veteris amicitiæ nostræ memoriam in animo meo renouauit (si modò renouatum dici potest, quod nunquam planè inueteratum fuit) vt continere me non potuerim : quin has ad te literas mitterem ; sanè illas breues, & pusillas; verùm quæ tamen longæ etiam videri poterunt, & copiosæ; si de animo meo, qui in te prolixus est, eas æstimaueris.

Quod

Quod vt facias: & me, vt olim fecisti, nunc
 quoq; ames; meq; tui & amantissimum, & stu-
 diosissimum mutuò diligas; maiorem in mo-
 dum abs te peto. Colloquemur etiam posthac
 sæpius per literas, si volueris. Tu verò etiam o-
 peram dabis: vt eorum desiderijs, quæ Typo-
 graphus tuus in calce libelli, de quo loquor,
 excitauit, quām primūm satisfiat. Præsertim
 verò Emblematum tuorum editionem vrge-
 bis: quorum exemplum, cum subscriptione
 manus tuæ, certas ob causas abs te expectabo.
 Vale, mi carissime Reusnere: & hanc ab opti-
 mo, & tui amantissimo animo profectam sa-
 lutationem, vt semper optimus fuisti, in par-
 tem optimam accipe: & me (quod vt facias, o-
 ro) ama, tibi, vti dixi, amicissimum. Vratissa-
 uia. xv. Nouemb. m. d. LXXIIX.

Bb 3

THEO-

THEODORVS ZVINGE-
RVSN. REVSNERO S. P. D.

MONVI te non ita pridem, vir doctis.
Petr. Pernam itinera tua suscepturnū:
ut prælo subijciat: Neq; ego tua cau-
sa, cui eruditionis, & amoris nomi-
ne & multum, & mutuum debeo, consilio ei,
si opus fuerit, deero. Pro literarijs tuis muneri-
bus gratias tibi ago, habeoq;: multò verò ma-
gis, quòd me carminū tuorum honorario no-
bilitare volueris. Gratum est officium tuum:
etsi præstabat in virum doctiōrē, melioremq;
conferri: nisi fortè illud existimas, & ego con-
sentio: quò quis melior est, & virtute instruēti
or: eò minus alienis eum indigere laudibus:
quò minùs, eò magis. Laudo φιλοτεχνίαν tuam. Di-
uinum est illud Hippocratis nostri: ὁ τε μὲν ἀργέαν,
ιδὲ μὲν χακίν. Si quid est, in quo tibi gratam animi
significationem ostendere possim: faciam id
merito tuo libentissimè. Vale. Basilea. Cal.
April. M. D. LXXIX.

IOAN.

IOAN. SAMBVCVS N. REV-
NERO S. P. D.

ET *σαφίνδαν τῷ Αἰνότητη* iunctā in tuis Imperatoribus, & geniū scribendi amplector. Si totidem lustra, quot excurrēre, ætatem (quod opto) istam sequentur: vix ausim polliceri de te meliora. Descripsit Mylius heroas sacros, & profanos, haud iniquo carmine: sed grauitatē cum venustate tuorū antepono. Testimonium Cratonis egregium, & verum de te agnosco. Colui ego aliquando hæc studia: & quos ad ea excellere natura, aut voluntate, non inuito Genio, sensi, cohortatus sum libenter; nunc illo ardore remissiore, nihil pango: miror tantū tui similes. Quod verò à me requiris Epigramma: næ ego rana inter olores, tibi obsecutus, interstrepo. Tu boni consule: meq; in tuis familiaribus responde. Cuius ego honoribus, atq; monumentis posteritatem gratā, memoriamq; precor semperitnam. Viennæ. Cal. Martij.

E I D E M .

E I D E M.

TE ad omne genus scientiarum, atq; eruditio[n]is excellere lector; vnde scio varietatem istam copiosam manare: in qua τὸ εἰλικεῖνες, καὶ ὁμοίας ἐνσάμαντος δεῖν, valde probo. Quid affectior[er]as, quam diuturnam, & vegetā opto, datura sit; vel melius, quid quisq; à Præstantis ingenij vi exposcere debeat: tute omnium optimè, qui tam amplè ac luculentè argumentum, quid quisque sit, aut valeat, cognoscendi tractâris, æstimare potes. Scio qui tuus pudore est, ac modestia (*īva γὰς οἴεσθαι, εὐδαι μὴ αἰδός,*
κατὰ τὸ Στασίου in Eutyphrone) gratia, & amore liberaliū me effusum diceres: si te non imme- rentem coloribus attingerem. Ego spisso, ac lento historiarum opere distētus: quibusdam etiam alienis sanandis, & ab tineis liberandis occupatus: ad amœnitates istas tuas Musarum, hortorumq; respirare nequeo: & si tantum o- cij impetrarem: agnosco vires, & exercitatio[n]em longo intermissam interuallo. Vbi ta- men

men Aristotelis, & Dioscoridis opera, tot vi-
gilijs meis nonnihil restituta, cum aliquot a-
lijs minorum vigiliarū opusculis, è tenebris,
claustrisq; librariorū expedita fuerint: quām
etiam valeo, amplius tentabo. Tu verò, mi pre-
stantissime Reusnere, ab instituto nullis te im-
pedimentis, aut diuortijs splendidis dimoueri
patiere: si fortè gratiam laboribus, & patroci-
nium angustius lucubrationibus propositum
querere: posteritatem intuitor: cuius opinio-
ne, & memoria omnes laborum fructus exæ-
quari, nitiq; videmus. Si quid Sambuci opella
in tuis effecerit: nil reticeto. Vale. Raptim.
x. Cal. Septemb. m. d. lxxiiix. Vienna.

RICH. STREINIVS BARO. &c.
N. REVSNERO S.

DRANSMISSI ad me sunt, exactis
mensibus aliquot, libelli tui Monar-
chici, ut apellas: vna cum literis. Sed
quia nemo erat, qui responsum vr-
Cc geret:

geret: neq; scirem, cui tutò committerem; re-
 scribendū non putaui. Nunc verò, ne nimium
 differendo vel ingratus, vel inhumanus videar
 (vtrunque enim graue) has ad te dare volui. De
 illis igitur libellis tuis, multum te & amo, &
 gratiam habeo. Sunt enim elegantes: argu-
 mentum graue: numeri venusti: &, quod ve-
 nustatem multò maximè commēdat, breues.
 Habent etiā Epigrammata suam laudem qua-
 si peculiarem. Vnum hoc mihi ea in re permo-
 leustum accidit: quum eam, quā à me expectas,
 operā, quæ tibi alioquin paratissima esset, pre-
 stare non possum. Ego enim valetudinis caussa
 iam pridem ab aula discelsi: & nunc quoq; to-
 gam raram, vt ille ait, togam optimam esse du-
 co. Nihilominus, si quid vsus venerit, in quo
 tibi aut commodare, aut prodesse queam, faxo
 intelligas, me tibi semper amicissimum fore.
 Benè vale. Cal. Nouembris. Anno lxxix.
 Freideccio.

R V P E R -

R V P E R T V S A S T O T Z I N -
G E N , C A E S . C O N S I L . N I C O L A O
Reusnero Iurisconsulto s. p. d.

IT ERIS tuis, cum munere oratio-
num panegyricarum, & itinerum à
doctis hominibus conscriptorum,
vehementer sum delectatus. Quæ
delectatio longè maior futura est: vbi ea itine-
ra, quæ ipsem per Galliam, Italiam, Hispa-
niam olim confeci, per otium legere potuero.
Sanè admiror ingenij tui felicitatem, sum-
mamq;, in scriptis immortalitati tradendis,
industriam, & diligentiam. Quæ certè tanta
est: ac si administratione, & cura illa tum do-
mestica; tum in erudienda iuuentute publica
nō defungerēre: sed totus in scribendi, & com-
mentandi munere essem occupatus. Nau libri
tui, quos in omni studiorū, & literarū genere
in lucem hactenus dedisti, magnā doctrinam
prudentiam, usum, & exercitationem, acutis-
simumq; in rebus inueniendis ingenium, & in

C c 2 iudi-

iudicādis iudicium acerrimum redolent. Minimè igitur dubito: quin hisce tuis scriptionibus, & commentationibus æternam, & nunquam intermorituram laudem sis consecutus. Cæterùm de tuo negocio, quemadmodum scribis, ita mihi curæ erit: quod tibi de me persuasissimum esse volo. Atque hęc sunt, quæ raptim ad tuas rescribere volui. Vale, doctissime Reusnere. Vienna. xv. Cal. Septemb.

M. D. LXXX.

NICOLAVS CISNERVS,
CAM. IMPER. ASSESSOR, N. REVS.
NERO IC. S. P. D.

GRATISSIMAE mihi fuerunt literæ tuæ: nō solùm eam ob causam, quòd puræ, elegantes, & doctæ essent: sed & quòd humanitatis, & beneuolentiæ erga me tuæ certam haberent significatiōnem. Ac tibi maximas ago gratias: quòd mihi his ad amicitiam tuam aditum patefecisti. Nil enim

hil enim mihi est doctorum, & bonorum virorum notitia, & fauore antiquius: in quibus tu non infimum locum obtines. Iampridem enim monumenta ingenij tui te, & omnibus doctis commendarunt; & memoriae consecrarent sempiternæ. Quocirca si à me quoque omnia amicissimi hominis officia tibi persuaseris: non fallam opinionem tuam. Quod si in re quapiam tibi opera, & studio, facultatibusq; meis adesse potero: dabo operam, ut intelligas: quanti amicitia tuam faciam: quod re ipsa prestatere malo, quam multis verbis polliceri. Cæterum Emblemata, & Agalimata tua valde probo: eaq; lucem quam primū videre cupio. Puto te vidisse iamdudū symbola Achillis Bochij, Bononiae excusa: & typis, atq; picturis elegatissimis, & doctissimis carminibus expressa: quæ magni fiunt ab omnibus: & tribus hic veneunt aureis. Si qua in re tibi usui esse potero: faciam & libenter, & studiose. Vale. Spiræ.
 XVI. Decemb. M. D. LXXIX.

DAIVD PEIFERVS I. V. D.

CONSIL. SAXON. ELECT. N. REVS-

NERO V. CL. S. D. P.

EST ita profecto, clarissime & doctissime Reusnere: ut bonos boni etiam non visos diligent: adsciscantq; eos sibi quasi propinquitate, & natura coniunctos. τὸ γὰς ἔμοιον τὸ ὄμοιον εἰσετας, iuxta Empedoclem. Id verò etiā tum fieri magis oportet: quum ab eo, quem ob virtutem admiramur, aliqua præter expectationem ad nos proficiunt benevolentie significatio: qua latens ille in natura diligendi sensus, quasi flammæ scintilla somiti iniecta, incendio flagrat magis. Idem mihi lectis literis tuis, elegantissimè, & humanissimè scriptis, euidenter accidit. Nam quum antehac ex doctissimis tuis libris in te quasi lumen aliquod doctrinæ, probitatisq;, & virtutis prospexitsem: teq; mecum natura, & studijs congruere animaduertissem: alitet fieri nō potuit; quin magni te etiam tum ignotum face-

re. Po-

re. Postea autem quām tuæ mihi allatæ sunt li-
teræ; benevolentiæ, atq; propensionis erga me
tuæ ex omni parte plenissimæ; tantus ad volun-
tatem meam priorem cumulus accessit: vt an-
tè dilexisse tantùm, iam verò etiam amare te
mihi videar. Quamobrem persuasum tibi esse
debet: te mihi esse carissimum: cùm propter
suavitatem ingenij, & humanitatis tuæ: tum
quòd me abs te amari sentiam. *τὸν δὲ φιλέοντα μὴ φι-
λεῖν, τῆς μητρὸν δεωταῖς εἰσι: à qua ego natura, & institu-
tione semper fui alienissimus. Et quia hoc tem-
pore ea mihi facultas non datur: vt te corā com-
pellare queam, & dextræ coniungere dextram*
(vtor enim libenter Poëta nostri verbis) hoc
saltem relinquitur: vt præsentiæ tuæ desideri-
um monumentis diuitis ingenij tui eruditissi-
mis mihi minuatur. Itaq; & libellos tuos, quos
huc misisti, amplector, atq; exoscular; & quod
horum lectionis participē me feceris, tibi gra-
tias amanter ago: & patronis ijs, quibus inscri-
pti sunt, cum honorifica tui mentione tum of-
feram:

feram quum se dabit nobis occasio : quā quia
 captare libet optimam : haud existimauit cur-
 forem tuum diutiū detinendum esse. Interea
 & ego in tua erga me benevolentia acquiesco:
 tibiq; profiteor eximium meum in omni offi-
 ciorum genere , quod ad alendam amicitiam
 nostram, & ad honestatē, glotiamq; tuam spe-
 etat, studium : & à te vehementer etiam atque
 etiam peto: ut egregiū tuum erga me animum,
 quem tuis mihi literis declarasti , perpetuo re-
 tineas ; ac epistolam hanc fœderis habere vim
 existimes. Quod reliquum est, opto tibi ex ani-
 mo : ut re ex sententia in hoc itinere tuo quām
 rectissimè confecta, lætus, atque in columnis ad
 tuos mox reuertaris ; & quæ cupis, cum magna
 dignitate, consequaris omnia ; sic ut in omni-
 bus tuis rebus, optatis meis fortuna respōdeat.
 Vale , & me, ut instituisti, ama. Dresdæ. x v.
 Cal. Iul. Anno M. D. X X C.

CARO-

CAROLVS V TENHOVIUS,
CAR. F. N. REVSNERO LEORINO

V. C. L. S. P. D.

MICHAEL NICOLAE, vīctor oī populi, à Deo
Tibi patre nostro, Heroq; Iesu Christo eg.
Pacem precatus, atq; gratiam, loco
Salutis aeternam & perennem plurima:
Te certiorem facere volui me, tuis
Cum literis Phaleucios dudum tuos
Meo dicatos nomini accepisse: sed
Nescire, quis eas tulerit iſtā hinc hac mihi,
Quumq; Aulicus non sim, sed Vtenhouius,
Hoc est, ab aula Principis alienior,
Auleq;, si quis alius, osor maximus:
Responſionem ſcito me eam hactenus.
Nesciſſe cui mortalium ad te traderem
REVSNERE: donec heri Ludolphus ille, cui
alio, dedit cognomen, & nō un, meam
Duffelopago ſpontē vēnit ad domum:
Cras eſſe, qui Lauingam adiret, dictitans:
Tabellionem nempe principis ſui.
Nec mora, negocijs licet quā plurimis,
Grauiſſimi q; nundinas propter, forem
Nunc occupatus: litteras meditans nouas,
Non ad nouos, ſed amiculos veteres: quibus
Epifolarum Nundinalium indidi
Titulum: ſed Autumnalium, vel ḥarmoniū,
Non ēx iuvō: calamo manū admoi uide:
Tibiq; mi Leorine, quamuis perparum,

Dd

Quod

Quod scriberem, esset: prater ingentes, tuus
 Quas candor iste gratias posuit, tamen
 Non potui inanem nuncium dimittere,
 Rediturient pauculos intra dies
 Duscello pagum: vel tuas ut literas
 Hac arte possem elicere iucundissimas.
 Modulosq; melle dulciores Attico;
 Vel nomen ut, celeberrimum licet, tuum
 In Epistolarum Nundinalium libris
 Sic Nicolaos inter huius seculi
 Fulgeret, inter ut minor a sidera
 Phœbe. Ludolphis filium interea tuas
 Commendo fidei, diligentiaeq; ne
 Dum plura meditor, diligentiam meam
 Iouis anteuerat nuntius nostri. Vale:
 Tuisq; copiosorem literis
 Materiam amabò suggestas cupido mibi:
 Phaleuicjosq; quo tuis Phaleuicjs
 Totidem rependo, consulas boni. Vale,
 Vale, vale inquam ter quaterq; cum tuis
 Musisq; Gratysq; symmissis tuis.

Naſſia Prid. Cal. Sep.
 M. D. XXC.

ΜΑ. ΚΑΡ—Ο' ΑΟΣ Ο' ΤΘΕΝ—Δ—ΒΙΟΣ.
 Tuus ille amicus, omnibus amicissimus
 Pietatis eruditioris affectus
 Vel eruditioris affectus pietatis.

F I N I S.

I E R E M-

I E R E M I A S R E V S
 N E R V S L E O R I N V S ,
 L E C T O R I S .

 P E R A P R E C I V M facturus mi-
 hi videor : si omnium operum
 auctoris, quæ ab eo hactenus
 scripta & partim iam edita, partim editio-
 ni adornata sunt; breuem indicem, & ca-
 talogum, vna veluti tabella ob oculos sin-
 gula ponentem ; ad calcem libelli huius
 adiungam: ut quid de eo aut sperandum,
 aut iudicandum sit, melius appa-
 reat. Vale, mi Lector, &
 fruere.

Dd 2

OPERV M

Politicarum disputatio-
num lib. I. Lauing. & Ar-
gent. 1579.

Ethica Tulliana, nondum
excusa.

Dialecticæ lib. III. Lauing.
1571. Argent. 1578.

Philoso-
phica, Ea-
quevel

Logi-
ca, vt

Rheto-
ric. par-
tim ea

Trāctet, siue cogni-
tione preceptorū,
cuiusmodi sunt,
Elementorū Rhe-
toricæ lib. II. Ibid.

Πράξει, siue exer-
citatione : vt Orati-
onum Panegyri-
carum Decades 8.
Sacrae II. Politicæ
III. Historicæ II.
Philosophica I.

O P E-
R V M
Aucto-
ris no-
strisunt
quædā.

1.
Α'μετρα,
id est, so-
luta orati-
one scri-
pta: Quæ
aut sunt

Iuridi-
ca, vt
sunt

Medulla Iurisprudentiæ Iustinianæ,
siue μηχανή: nondum edita.

Disputationum Iuris ciuilis libri tres:
Argen. 1579. cum alijs nonnullis dis-
putationibus eiusdem generis, Lau-
ing. excus. An. 1579. & 1580.

Partitio Iuris ciuilis, & Pontificij, ex
comment. Hopperi. Et alia quædam
in Iure scripta: de quibus aliás.

2.
Ε'μετρα
id est, liga-
ta orati-
one com-
posita.*

3.

Συμπικτα, id est, Mixta, partim ligata, partim soluta oratio-
ne facta. ***

Christiados , sive carminum sa-
crorum lib. IIII. Lauing. 1571.

Primi Dei Ecclesie Fragmentum,
ibid.

1. Sacra, sive Theologi-
ca, vt sunt

Disti- cha	Euan- gelica	Græca , cum Fabricianis Latinis excu- sa Francofor- ti 1580.
	Episto- lica	

* OPERA
emmetra,
id est, nu-
merosa,
sunt vel

2. Physiologica , vt est
Paradisus, sive Hor-
tulus Poëticus, Basí.
1578. Septem libris
constans, quorū no-
mina sunt:

- 1. Pomarium.
- 2. Rosarium.
- 3. Frumentarium, & Oliorium.
- 4. Leporarium.
- 5. Auiarium.
- 6. Piscaria.
- 7. Spelæum. Item Penus Poëti-
ca, ibid.

3. Geographica, sive A-
podemica, vt sunt li-
bri septē itinerum,
sive Hodœporicorū
vniuersi ferè orbis
terrarum:

- 1. Catholicorum.
- 2. Græcorum.
- 3. Italicorum.
- 4. Italogermanicorum.
- 5. Pannonicorū , sive Noricorū.
- 6. Rheticorum, & Francicorum.
- 7. Saxoniconorum, & Sarmatico-
rum, Basil. An. 1580.

4. Historica. A.
5. Mythologica.B.
6. Poëtica. C.
7. Miscellanea. D.

A
O P E R A
Historica,
vt sunt

Monarcharum, siue
summorum Re-
gum libri se-
ptem.

- { 1. Assyriorum.
- 2. Persarum.
- 3. Græcorum.
- 4. Romanorum Ital.
- 5. Romanc. Byzantinorum.
- 6. Græcorum Byzantinorum.
- 7. Germanicorum Cesarum.
Lipsiæ, Lauingæ, Augustæ
excusi 1578.

Principum Septemui-
rorum, siue Electro-
rum lib. III.

- { 1. Palatinorum.
- 2. Saxonorum.
- 3. Brandenburgicorum.
Augustæ, 1578.

Principum, & ducum Venetorum, Lauingæ, 1579.

Principum Palatinorum, & Boiorum, Lauingæ, 1567.

Iesæxchia, siue Regnum Pontificium.
Pontianæ, siue Theatrum Basilicum.

} nondum ex-
cusa.

B Opus Mythologicum, voco Αγαλματοποίησιν, siue Piæstam Poesin Ouidianam: quæ est Thesaurus omnium propemodum fabularum Poeticarum: Fausti Sabæi-Brixiani, aliorumque clarorum virorum, tam veterum, quam recentium Epigrammatis illustratarum: ex recensione Nic. Reusneri, &c. Francoforti, 1581.

C
O P E R A
Poetica, vel
sunt

Latina, in quorum
numero sunt

- { Elegiarum libr. V.
- Epigrammatum IX.
- Heroicorum III.
- Soteriorum I.
- Philotesiorum I.
- Miscellorum I.
- Exoticorum II.
- Odarum lib. II.
- Carminum III.
- Elegorum { fragmenta.
- Epicorum

Græca, vt sunt

Quæ omnia

Quæ omnia in tres partes digesta, iam sub prælo sunt. De Gratia-
rum libris tribus aliæs.

D
O P E R A Stemmatum, siue Armorum Illustrium, lib. III.
Miscellanea Emblematum libros V. Quod nimurum ea partim sint
voco sacra, partim Historica, partim politica, partim phy-
 sica, partim mythologica, & allegorica, & Hierogly-
 phica, & Symbolica, &c. Francforti, 1581.

SYMMICTA De illustribus
opera, id est,
partim ligata,
partim soluta oratione
conscripta:
Cuiusmodi
sunt libri,
vrbibus Imperij Romanilibr. II. Basileæ.
Italiæ.
Gallia.
Germania totius.
Græcia, &c.
De fluminibus
Germanicis li-
bri IIII.
De montibus. Quorum pars maxima adhuc in scri-
njs est.

Sunt etiam alia præclarè inchoata multa: sed nondum plane
perfecta: quæ in hoc elenco non sunt compre-
hensa: de quibus aliud erit mo-
nendi locus.

F I N I S.



IMPRESSVM FRAN-
COFORTI AD MOENVM,
PER IOANNEM FEYER-
abendt, Impensis Sigismundi
Feyerabendij.



M. D. LXXXI.

BIBLIOTHEQUE
UNIVERSITAIRE
DE MONTAUBAN

